DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 49 / II Legislatura / Quart període Dimarts, 10 de desembre de 1985

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 43

Primera reunió

SUMARI

La sessió s'obre a tres quarts de cinc de la tarda i dos minuts.

El M. H. Sr. President adreça uns mots a la Cambra amb motiu de la commemoració dels aniversaris de la constitució del Parlament de Catalunya, la proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans i l'aprovació de la Constitució Espanyola (p. 2205).

Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de Serveis Socials i les esmenes reservades per a defensar en el Ple (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social (p. 2206).*

Articulat

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2208).*

Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU), qui alhora presenta una esmena transaccional (p. 2208).*

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 2208).

La I. Sra. Barenys (S) intervé per retirar l'esmena núm. 1 (p. 2208).

lletres a) i c)

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 2 i 3, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 2208).*

Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2209).*

Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat (p. 2209).*
Votació de les esmenes núms. 2 i 3 : *rebutjades per 4 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció (p. 2209).*

Text del Dictamen

Votació (llevat de les lletres a) i c)) : *aprovat per unanimitat (p. 2209).*
Votació de les lletres a) i c) : *aprovades per unanimitat (p. 2209).*

Article 2

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de supressió)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2209).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2210).*

Apartat 1

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 5, d'addició)
Torn a favor : *H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2210).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU)) (p. 2211).*
Votació de l'esmena núm. 4 : *rebutjada per 26 vots a favor, 70 en contra i 6 abstencions (p. 2211).*
Votació de l'esmena núm. 5 : *rebutjada per 6 vots a favor, 71 en contra i 28 abstencions (p. 2211).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 71 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció (p. 2211).*

Article 3

Esmena del G. Socialista (núm. 6, de modificació, de supressió i d'addició)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2212).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2212).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 7, d'addició, de supressió i de modificació)
Torn a favor : *H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2212).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2213).*

lletra b)

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 8, de modificació)
Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 2214).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2214).*
Votació de l'esmena núm. 6 (llevat de les lletres d), e), f) i h)) : *rebutjada per 25 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 2214).*
Votació de l'esmena núm. 6, lletres d) i h) : *aprovades per unanimitat (p. 2215).*
Votació de l'esmena núm. 6 (lletra e)) : *aprovada per 87 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció (p. 2215).*
Votació de l'esmena núm. 6 (lletra f)) : *rebutjada per 34 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 2215).*
Votació de l'esmena núm. 7 (llevat lletres e) i h) : *rebutjada per 29 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció (p. 2215).*
Votació de les esmenes núms. 8 i 9 : *rebutjades per 4 vots a favor, 98 en contra i cap abstenció (p. 2215).*

Text del Dictamen

Votació de la lletra a) : *aprovada per 61 vots a favor, 37 en contra i cap abstenció (p. 2215).*
Votació de la lletra b) : *aprovada per 64 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció (p. 2215).*
Votació de la resta (llevat de la lletra e)) : *aprovat per unanimitat (p. 2215).*
Votació de la lletra e) : *aprovada per 96 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 2216).*

Article 4

Esmena del G. Socialista (núm. 10, de modificació)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2216).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2216).*
Votació : *rebutjada per 23 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2217).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 61 vots a favor, 19 en contra i 4 abstencions (p. 2217).*

Article 5

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de modificació, de supressió i d'addició)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2217).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2217).*

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 12 i 13, de modificació i de supressió)
l'I. Sr. Alay intervé per retirar l'esmena núm. 12 i per anunciar el decaïment de la núm. 13 (p. 2218).
Votació de l'esmena núm. 11 : *rebutjada per 21 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2218).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 2218).*

Article 6

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2218).*

Article 7
Esmena del G. Socialista (núm. 14, de supressió)
La I. Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada (p. 2218).
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2218).*
Article 8
lletra a)
Esmena del G. Socialista (núm. 15, de supressió i de modificació)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 18 i 19 (p. 2218).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2219).*
Esmena del G. p. del PSUC (núm. 16, d'addició)
Torn a favor : *H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2219).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2220).*
lletra b)
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 17, d'addició)
Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 2220).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2220).*
lletra c)
Esmenes del G. Socialista (núms. 18 i 19, de modificació i d'addició)
Debatudes abans (esmena núm. 15).
Votació de les esmenes núms. 15 i 18 : *rebutjades per 23 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2220).*
Votació de l'esmena núm. 16 : *rebutjada per 24 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2221).*
Votació de l'esmena núm. 17 : *rebutjada per 3 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció (p. 2221).*
Votació de l'esmena núm. 19 : *aprovada per unanimitat (p. 2221).*
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2221).*
Article 9
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2221).*
Article 10
lletra c)
Esmena del G. Socialista (núm. 20, de supressió)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2221).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2221).*
Esmena del G. p. del PSUC (núm. 21, de modificació)
L'H. Sr. Espasa (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 2221).
lletra e)
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 22, de modificació)
Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER), juntament amb l'esmena núm. 27 (p. 2221).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2221).*
Votació de l'esmena núm. 20 : *rebutjada per 27 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 2221).*
Votació de l'esmena núm. 22 : *rebutjada per 2 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció (p. 2222).*
Text del Dictamen
Votació (llevat de la lletra c)) : *aprovat per 70 vots a favor, 6 en contra i 2 abstencions (p. 2222).*
Votació de la lletra c) : *aprovat per 47 vots a favor, 30 en contra i 2 abstencions (p. 2222).*
Article 11
Esmena del G. p. del PSUC (núm. 23, de modificació i d'addició)
Torn a favor : *H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2222).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2222).*
Esmenes del G. Socialista (núms. 24 i 25, de modificació)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2222).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2223).*
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 26, de modificació)
Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 2223).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2223).*
lletra b)
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 27, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 22).

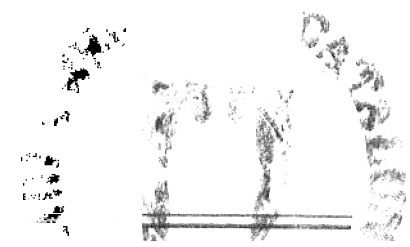

lletra c)
Esmena del G. Socialista (núm. 28, de modificació)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys, juntament amb les esmenes núms. 29 i 31 (S) (p. 2223).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2223).*
lletra d)
Esmena del G. Socialista (núm. 29, de supressió)
Debatuda abans (esmena núm. 28).
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 30, de modificació)
L'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 2223).
Votació de l'esmena núm. 23 : *rebutjada per 21 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2224).*
Votació de l'esmena núm. 24 : *rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2224).*
Votació de l'esmena núm. 25 : *rebutjada per 21 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2224).*
Votació de l'esmena núm. 26 : *rebutjada per 4 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 2224).*
El M. H. Sr. President anuncia el decaïment de l'esmena núm. 27 (p. 2224).
Votació de l'esmena núm. 28 : *rebutjada per 21 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2224).*
Votació de l'esmena núm. 29 : *rebutjada per 22 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2224).*
Votació de l'esmena núm. 31 : *rebutjada per 20 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2224).*
Text del Dictamen
El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica (p. 2224).
Votació amb l'esmena incorporada : *aprovat per unanimitat (p. 2224).*
Article 11 bis (proposat)
Esmena del G. Socialista (núm. 32, d'addició)
La I. Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada (p. 2224).
La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura al text de l'esmena transaccional presentada per l'I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2224).
Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 32 : *aprovada per unanimitat (p. 2224).*
Article 12
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 33, de modificació)
L'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 2225).
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2225).*
Article 13
Esmena del G. Socialista (núm. 34, de modificació i d'addició)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S), juntament amb la núm. 36 (p. 2225).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2225).*
Esmena del G. p. del PSUC (núm. 35, de modificació i de supressió)
Torn a favor : *H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2226).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2226).*
Votació de l'esmena núm. 34 : *rebutjada per 18 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2227).*
Votació de l'esmena núm. 35 : *rebutjada per 18 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2227).*
Text del Dictamen
La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a una esmena tècnica (p. 2227).
Votació (amb l'esmena incorporada) : *aprovat per 60 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció (p. 2227).*
Article 13 bis (proposat)
Esmena del G. Socialista (núm. 36, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 34).
Votació : *rebutjada per 20 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2227).*
Article 14
Apartat 1
Esmena del G. Socialista (núm. 37, de modificació)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 41 (p. 2227).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2228).*
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 38, de modificació)
L'I. Sr. Alay (ER) n'anuncia la retirada (p. 2228).
Apartat 2
Esmena del G. p. del PSUC (núm. 39, d'addició)
Torn a favor : *H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2228).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2228).*
Votació de l'esmena núm. 37 : *rebutjada per 20 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 2229).*
Votació de l'esmena núm. 39 : *rebutjada per 21 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2229).*

Text del Dictamen
Votació : *aprovat per 56 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció (p. 2229).*
Article 15
Esmena del G. p. del PSUC (núm. 40, de modificació)
Torn a favor : *H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2229).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2229).*
Esmena del G. Socialista (núm. 41, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 37).
Votació de l'esmena núm. 40 : *rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 2230).*
Votació de l'esmena núm. 41 : *rebutjada per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 2230).*
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per 56 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció (p. 2230).*
Article 16
Apartat 3
Esmena del G. Socialista (núm. 42, de modificació)
La I. Sra. Barenys (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de l'esmena núm. 53 (p. 2230)
Esmena del G. p. del PSUC (núm. 43, d'addició)
L'I. Sr. Vice-president Primer n'anuncia la retirada (p. 2230).
La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura al text de l'esmena transaccional presentada per l'I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2230).
Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 42 i 53 : *aprovada per unanimitat (p. 2230).*
Text del Dictamen
Votació dels apartats 1 i 2 : *aprovats per unanimitat (p. 2230).*
Article 17
Apartat 1
Esmena del G. Socialista (núm. 44, d'addició)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2230).*
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2230).*
Article 18
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2230).*
Article 19
Esmena del G. Socialista (núm. 45, de modificació)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S) (p. 2230).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2230).*
Votació : *rebutjada per 20 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 2232).*
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 2232).*
Article 19 bis
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2232).*
Article 20
Esmena del G. Socialista (núm. 46, d'addició)
La I. Sra. Barenys (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de la núm. 48 (p. 2232).
Esmena del G. p. del PSUC (núm. 47, de supressió i d'addició)
L'I. Sr. Vice-president Primer n'anuncia la retirada (p. 2232).
L'I. Sr. Secretari Quart dóna lectura al text de l'esmena transaccional presentada per l'I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2232).
Votació de l'esmena transaccional a les esmenes núms. 46, 47 i 48 : *aprovada per unanimitat (p. 2232).*
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2232).*
Article 21
lletra e)
Esmena del G. Socialista (núm. 48, d'addició)
Decaiguda abans (esmena núm. 46, transaccional).
Text del Dictamen
Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2232).*

Article 22
lletra a)
Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 49, de modificació)
Torn a favor : *I. Sr. Alay (ER) (p. 2232).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2232).*
lletra c)
Apartat 3
Esmenes del G. Socialista (núms. 50 i 51, de modificació i de supressió)
La I. Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada (p. 2233).
Votació de l'esmena núm. 49 : *rebutjada per 3 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció (p. 2233).*
Text del Dictamen
L'I. Sr. Vice-president Primer llegeix una esmena tècnica a la lletra d) (p. 2233).
Votació amb l'esmena tècnica incorporada : *aprovat per unanimitat (p. 2233).*
Article 23
Disposició transitòria
Votació : *aprovats per unanimitat (p. 2233).*
Disposicions addicionals
Primera
Esmena del G. Socialista (núm. 52, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 4).
Votació : *rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 2233).*
Disposicions addicionals
Segona i tercera
Esmena del G. Socialista (núm. 53, d'addició)
Decaiguda abans (esmena núm. 42, transaccional).
(p. 2233).
Text del Dictamen
Votació : *aprovades per unanimitat (p. 2233).*
Addició noves disposicions addicionals
Esmena del G. Socialista (núm. 54, d'addició)
La I. Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada (p. 2233).
La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional presentada per l'I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2233).
Votació de l'esmena transaccional : *aprovada per unanimitat (p. 2234).*
Disposicions finals
Primera
Esmena del G. Socialista (núm. 55, de modificació)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 56 i 57 (p. 2234).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2234).*
Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 2235).*
Text del Dictamen
Votació : *aprovada per 52 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció (p. 2235).*
Segona
Esmena del G. Socialista (núm. 56, de modificació)
Debatuda abans (esmena núm. 55).
Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 2235).*
Text del Dictamen
L'I. Sr. Vice-president Primer anuncia que hi ha una esmena tècnica de supressió, la qual és acceptada per assentiment (p. 2235).
Addició nova Disposició final
Esmena del G. Socialista (núm. 57, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 55).
Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 2235).*
Preàmbul
Segon paràgraf
Esmena del G. Socialista (núm. 58, de supressió)
Torn a favor : *I. Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 59, 61, 62, 63, 64, 65 i 66) (p. 2235).*
Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2236).*
Esmena del G. Socialista (núm. 59, de supressió)
Debatuda abans (esmena núm. 58).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 60, de modificació)

L'H. Sr. Espasa (PSUC) renuncia a la defensa (p. 2236).

Esmenes del G. Socialista (núms. 61, 62, 63, 64, 65 i 66, de supressió i de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 58).

Votació de les esmenes núms. 58, 59, 60, 61, 64 i 65 : *rebutjades per 19 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 2236).*

Votació de les esmenes núms. 62, 63 i 66 : *aprovades per unanimitat (p. 2236).*

Títol de la Llei i títols

Text del Dictamen

Votació del Preàmbul, títol de la Llei i títols : *aprovats per 61 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 2236).*

Explicació de vot : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2236), I. Sra. Barenys (S) (p. 2237) i I. Sr. Alay (ER) (p. 2238).*

L'I. Sr. Secretari Segon dóna lectura a l'article 136 del Reglament, a petició de l'I. Sr. Subirà (CiU) (p. 2239).

Explicació de vot (continuació) : *I. Sr. Curto (P) (p. 2239) i H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2240).*

Se suspèn la sessió a dos quarts de deu de la nit i sis minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 43

La sessió s'obre a tres quarts de cinc de la tarda i dos minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-President Primer i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i el Lletrat Sr. De Alfonso.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i de Treball.

Ordre del dia

1. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de Serveis Socials, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei de Creació de l'Escola de Policia de Catalunya, i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Modificació dels Límits de la Reserva Nacional de Caça de la Cerdanya.

4. Proposta de delegació de la Competència Legislativa Plena en la Comissió de Política Social, per a l'aprovació del Projecte de Llei de Modificació de la Disposició Transitòria Segona de la Llei 4/1983, del 9 de març, de Cooperatives de Catalunya.

5. Interpel·lació a l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques sobre la necessitat d'una política de tractament de residus sòlids urbans.

6. Interpel·lació al Consell Executiu sobre el compliment dels contractes i la inversió a les carreteres de la Generalitat.

7. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'Aplicació de la Llei General Penitenciària i la Constitució de les Comissions de Presos.

8. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Construcció de Nous Centres Penitenciaris.

9. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'Organització de les Demarcacions Judicials de Catalunya.

10. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Gestió dels Tributs Cedits i Propis de la Generalitat.

11. Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre la Política d'Ingressos de la Generalitat.

12. Preguntes a formular oralment davant el Ple.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Ilustres senyores i senyors membres de la Cambra, permetin les seves senyories que, abans d'entrar formalment en l'ordre del dia, evoqui l'escaiença d'uns quants aniversaris que ja ha esdevingut de consuetud entre nosaltres de commemorar. Es tracta del 53è aniversari de la constitució provisional del primer Parlament de la Catalunya autònoma moderna que venia a donar al poble de Catalunya un òrgan representatiu de la nostra sobirania, després d'un llarg parèntesi de dos-cents cinquanta-vuit anys durant els quals aquesta sobirania havia romàs segrestada. Aquest Parlament havia de tenir una vida llarga i accidentada a través dels més dramàtics esdeveniments, per fi feliçment superats, amb el restabliment de la democràcia i l'autonomia.

Es tracta també del 37è aniversari de la Proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans, escaigut exactament el dia d'avui, i que ens ha de refermar en el més decidit propòsit de defensar aquests drets a tot arreu on aquests han estat conquerits i d'ajudar a llur vigència allà on dissortadament són ignorats o transgredits totalment o parcialment.

Es tracta, finalment, del 7è aniversari de l'aprovació de la Constitució espanyola que tant ha contribuït a l'establiment d'un Estat de dret a casa nostra, aniversari que ens dóna l'oportunitat de formular els vots més sincers i fervents per la seva perduració, total vigència i perfeccionament, d'acord amb allò que el nostre poble necessita i té dret a obtenir.

M'és grat d'informar que, en celebració dels dos darrers aniversaris, aquest Parlament ha pogut ésser visitat pels grups de ciutadans que ho han sol·licitat els dies 2, 3, 4, 5, 6, 9 i 10 de desembre d'enguany, als quals ciutadans ha estat ofert un exemplar de la Constitució espanyola, de l'Estatut de Catalunya i de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Sortosament cada dia són més nombrosos els visitants del nostre Palau del Parlament i em complau de dir que el nombre dels qui l'han visitat fins a la data d'avui ha estat de 67.359, dels quals, 29.113 corresponen a la primera legislatura, i 38.246, al poc més d'un any i mig de la segona.

Voldria afegir, finalment, que aquest mateix matí s'ha reunit la Comissió del Síndic de Greuges per commemorar l'aniversari de la Proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans. I ara cal entrar en l'ordre del dia.

Ja dintre l'ordre del dia, la Presidència ha d'anunciar que, d'acord amb l'article 128.4 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple i també els noms dels qui les han formulades. Així mateix, fa avinent que la dita llista ha estat distribuïda a les Illustres senyores Diputades i als Illustres senyors Diputats, per la qual cosa prega que se l'eximeixi de la seva lectura.

Projecte de Llei de Serveis Socials

Entenent-ho així, passem al primer punt de l'ordre del dia, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de Serveis Socials i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple. La Comissió de Política Social ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Haig de preguntar si hi ha algun Honorable membre del Consell Executiu que vol presentar la iniciativa de la Llei i, per tant, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable doctor Laporte.

El Sr. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Josep Laporte) : Molt Honorable senyor President, Illustres senyores Diputades i senyors Diputats, el Projecte de Llei de Serveis de Socials que m'honoro de presentar constitueix una de les peces cabdals de l'acció legislativa d'aquesta Cambra, i m'afanyaré a argumentar aquesta afirmació. En primer lloc, per la naturalesa i el contingut del Projecte que constitueix un dels elements més decisius per a l'afaiçonament de la política social de Catalunya, com són els serveis socials. En segon lloc, pel caràcter alhora innovador i de ruptura amb un passat i una concepció dels serveis socials que tot l'arc parlamentari ha coincidit a qualificar d'indesitjable i retrògrad. I, finalment, perquè aquest Projecte representa la culminació d'una sèrie d'accions de Govern encaminades a fer possible —i irreversible— un canvi sense precedents en l'àmbit que ens ocupa. L'evolució dels serveis socials, fins a les seves manifestacions contemporànies, els ha situats com a components estratègics de l'acció de foment de l'Administració pública pel que fa a allò que s'anomena política social. Aquesta dimensió és recollida pel Projecte de Llei. Per primera vegada, a casa nostra, una normativa bàsica consagra una concepció nítida dels serveis socials, lliure de connotacions benèfico-paternalistes i discriminatives per establir, com a principis de referència —ultra els generals de llibertat, igualtat, universalitat i solidaritat— : els de responsabilitat pública, globalitat, integració, descentralització i desconcentració, participació, prevenció, planificació i coordinació, i control integrador de la iniciativa social.

Així es desprèn de la conceptualització dels serveis socials que fa el Projecte de Llei, com a serveis eminentment personals que abasten el conjunt d'activitats organitzades i que, mitjançant la intervenció de personal preparat i amb el suport i equipaments i recursos adequats, s'orienten a prevenir la marginació i també a promoure la prestació de suport, informació, atenció i ajut a tots els ciutadans i col·lectius, molt especialment a aquelles persones o a aquelles famílies que ho necessiten per raó de dificultats de desenvolupament i d'integració a la societat, de manca d'autonomia personal, de discriminacions físiques, psíquiques o sensorials, de problemes familiars, o de marginació social. El panorama que va trobar el Govern de Catalunya arran dels primers traspassos en aquest camp es caracteritzava, entre altres aspectes, per la coexistència de prestacions i serveis d'inspiració tan diversa com la beneficència, l'assistència social graciable i els anomenats serveis socials de la Seguretat Social.

Aquesta pluralitat de concepcions es traduïa, singularment pel que fa als ciutadans, en un autèntic batibull legislatiu, sense cap patró unitari. El predomini de les prestacions econòmiques individuals de subsistència, i el caràcter discrecional d'aquestes i de les subvencions als centres i establiments no tan sols perfilaven una filosofia difícilment identificable amb la concepció de serveis socials que defensa el nostre Projecte de Llei, sinó que contribuïa a perpetuar una acció fragmentària palliativa i de pura contenció de les necessitats socials i de les situacions de crisi, tant a nivell individual com a nivell comunitari. La política d'assistència social, resultant de la situació existent, ha conduït a l'evidència observable d'una oferta no integrada de prestacions i serveis que arribaven —i encara de vegades arriben— a la població, amb independència entre ells i, sovint, amb reiteracions, que contrasten amb destacats i punyents dèficits i desequilibris de cobertura. És evident que hi havia una destacada manca de coordinació entre programes, pressupostos i actuacions que pretenien donar resposta a les mateixes necessitats des d'organismes i institucions ben diferents.

Com a conseqüència de qualsevol plantejament ordenador i com a conseqüència també del creixement espontani de la iniciativa social, que, per altra part, ha resolt molts problemes, ens trobem encara, a hores d'ara, amb una proliferació de recursos poc articulats, sovint en contradicció amb una priorització racional de les necessitats socials, i, particularment, amb una preocupant floració d'establiments dispensadors de serveis socials, sobretot d'atenció residencial, amb una orientació, de vegades, obertament lucrativa i fora de qualsevol control administratiu. La inexistència de directrius i instruments de planificació s'ha traduït també en l'orientació predominantment institucional de la majoria dels serveis i centres existents o, si més no, dels que absorbeixen la major part dels recursos financers i humans disponibles.

La manca de dimensions preventives, de suport a la llar i d'inseriment comunitari i, sobretot, l'absència d'una instància de contacte inicial amb l'usuari real i potencial i, per tant, de diagnòstic i de referència als serveis especialitzats o als serveis de benestar pertinents palesen l'existència d'un buit fonamental.

En un altre sentit, i en relació amb la referida inexistència d'instruments de planificació, em resulta difícil deixar de referir-me a la pobríssima situació d'una base informativa que permetés de conèixer les dimensions quantitatives i qualitatives de les diverses necessitats socials.

El mapa de serveis socials, redactat ara fa un parell d'anys, ha vingut a omplir parcialment aquest buit. No cal dir que, d'aquesta panoràmica, la manca d'identificació de la comunitat amb les prestacions i serveis existents era reforçada per l'absència de qualsevol mecanisme de participació, representació i control social.

La nostra administració ha de suportar, doncs, els costos de l'herència rebuda i, alhora, ha d'acarar constructivament els reptes que plantegen els problemes que se'n deriven. I són aquests reptes els quals el Projecte de Llei, que m'honoro de

presentar, tracta d'afrontar. Des d'aquesta perspectiva, aquest Projecte de Llei es pot contemplar com un element decisiu de ruptura amb la situació anterior i, alhora, com un element motor en el desenvolupament dels serveis socials contemporanis, a partir de l'establiment d'un autèntic sistema. És a dir, amb la vertebració de les peces bàsiques de concepció, concreció normativa bàsica, distribució de responsabilitats i competències, establiment d'un model, estructuració de les responsabilitats i mitjans per a la planificació, l'ordenació i la definició de mitjans i canals de participació, i també dels principals mecanismes d'execució de les previsions de la consolidació i el desenvolupament dels serveis socials.

En efecte, i tal com he dit en començar, el Projecte de Llei significa la consagració de la identitat legal dels serveis socials a diferència de la referida coexistència de la normativa benèfica i assistencial, en l'ordenament jurídic fins ara vigent.

El Projecte estableix també la integració de les funcions de direcció i d'impulsió del desplegament dels serveis socials, a partir de l'atribució al Consell Executiu de les responsabilitats següents : desplegament legislatiu i reglamentari, planificació general i programació, coordinació d'accions i programes tant del sector públic com del sector privat, avaluació i inspecció dels serveis, i control de l'aplicació correcta de la normativa específica. La distribució de responsabilitats i competències que per primera vegada és especificada en una llei-marc a casa nostra, contempla la descentralització en la mesura que reserva per als ajuntaments la programació i la gestió dels serveis socials d'atenció primària i la coordinació dels serveis municipals amb els de la iniciativa privada, d'acord amb els criteris que dicti el Consell Executiu.

Els serveis socials promoguts per la iniciativa privada són objecte de reconeixement per part del projecte, que, en aquest sentit, no fa altra cosa que donar compte de la realitat existent, per bé que preveu els instruments per al seu ordenament, organització i desenvolupament a partir de la tutela i del control de l'Administració. Troba, així mateix, espai dintre el Projecte de Llei, el fins ara ignorat moviment voluntari i l'orientació vers la dispensació de serveis socials per a aquelles persones que realitzin prestacions civils, substitutòries del compliment del servei militar.

És destacable la precisió que el Projecte fa en relació amb la creació i l'estructuració d'un sistema de serveis socials, basat en dos nivells d'actuació : el nivell d'atenció primària i el nivell de serveis especialitzats. Això, juntament amb l'esmentada distribució de responsabilitats entre els diversos graons del sector públic i la regularització de la participació de la iniciativa social i la privada, amb afany de lucre o sense, significa la configuració d'un model on l'orientació, les directrius i el funcionament general seran la comesa de l'Administració. La concepció del sistema de serveis socials, basat en l'articulació dels nivells primari i especialitzat, constitueix segurament la innovació organitzativa més ambiciosa, tendent a fer pivotar sobre la xarxa primària el procés de transformació de les actuals dotacions de recursos i la modificació més equitativa de la seva utilització. En efecte, el concepte d'atenció primària, com a punt d'accés immediat al sistema de serveis socials, com a instància de prevenció de les causes de marginació social, d'orientació i d'informació, com a dimensió de referència informada vers serveis especialitzats, i amb les seves funcions de suport per al desenvolupament comunitari, incorpora unes possibilitats i uns camins decisius per a la racionalització de la identificació i la cobertura de les necessitats socials.

La corresponent gestió dels serveis d'atenció primària a nivell local, el coneixement de l'entorn social de la població coberta i la utilització dels serveis d'ajut a domicili hauran d'afectar substancialment l'actual estructura de la demanda, particularment orientada vers l'atenció institucional fins ara, i donaran lloc, sens dubte, així ho espero, a la necessitat de replantejar els actuals criteris d'accés i d'utilització dels equipaments residencials, i també a la redefinició i el control de la qualitat de l'assistència.

La normalització del finançament dels serveis socials, superant les fórmules especials i integrant-la en el circuit general del pressupost del sector públic, va vinculada al procés d'estabilització definidor de l'estructura d'ingressos de la Generalitat, i també de la concreció que finalment adopti la reforma de la Seguretat Social.

Altrament, i sense esgotar la descripció que hom pot continuar fent dels aspectes innovadors del projecte, la participació democràtica en els diferents graons dels serveis, establiments i centres, és objecte de reconeixement i de regulació, i en destaca la creació del Consell General de Serveis Socials, el qual, juntament amb el Consell General de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, constitueix la instància de participació més elevada en la direcció i progressió dels serveis socials a Catalunya.

Finalment, voldria assenyalar el fet que el projecte de llei no constitueix un fet isolat, sinó que la seva concepció i la seva gestació reposen en un seguit d'actuacions tendents a assegurar-ne la concreció i a facilitar-ne el desplegament. En aquest sentit, em plau destacar el context d'actuacions de Govern, en desplegar la Llei 12/83, del 14 de juliol, d'Administració Institucional de la Sanitat i Assistència i Serveis Socials, en reestructurar la Direcció General de Serveis Socials —Decret 21/84, del 31 de gener— i estructurar l'Institut Català de l'Assistència i Serveis Socials —Decret 436/83, del 6 d'octubre—; tot això, juntament amb la presentació del mapa de serveis socials el gener de 1984, la primera convocatòria unificada de subvencions a serveis socials feta el març del 85 i l'Ordre de l'abril del 85, fent obligatori l'ús del pla comptable per als establiments privats de serveis socials, ha configurat una dotació d'instruments de planificació i de gestió sense precedents a casa nostra, ateses les esmentades circumstàncies de partida que tothom coneix, i que ha constituït el llarg pròleg d'aquesta llei.

Per totes aquestes raons, estic segur que les senyores Diputades i els senyors Diputats comprenen la meva qualificació inicial del projecte com a peça legislativa important, i comprendran també que el presenti amb una satisfacció personal, tot i essent conscient que la seva aprovació no significa, per ella mateixa, la solució de tots els greus problemes dels serveis socials a casa nostra. Hem de ser, però, tots ben conscients que, a partir d'aquest projecte, el futur dels serveis socials serà molt menys incert i molt més emmotllable a allò que la nostra societat vulgui i estigui disposada a aportar en la seva consolidació i desenvolupament.

És en aquest sentit que, en acabar aquesta presentació, m'atreveixo a demanar-los, un cop discutides totes les esmenes i

eventualment millorat, que votin favorablement aquest projecte de llei.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun Ilustre parlamentari ha estat encarregat de presentar el Projecte de Llei? *(Pausa.)* Aleshores, doncs, podem passar directament a la discussió del dictamen.

Comença, doncs, el debat. Com que no hi ha cap esmena a la totalitat, passarem a la part dispositiva. La primera esmena és a l'article 1, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya; és una esmena de modificació. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, aquesta esmena que presentem al primer paràgraf de l'article número 1 té, d'alguna manera, l'objectiu de corregir la indefinició que en el primer paràgraf de la llei hi ha sobre els serveis socials. En aquest primer paràgraf s'afirmen els esquemes organitzatius de l'ordenació i de l'estructuració i promoció, però considerem que, si els ciutadans són objecte del dret als serveis socials —reconegut tant en la Constitució com en l'Estatut—, la llei ha de contemplar, d'alguna manera, que la prestació de serveis socials es farà mitjançant un sistema públic.

Les característiques d'un sistema públic són la integració, la unificació de tots els recursos, tant els assistencials com els dels serveis socials, en una única xarxa que contingui, a la vegada, l'acció pública i l'acció privada; així ho defineix també el sistema de salut.

Creiem que la manca d'ordenació i de sistematització dels serveis socials a Catalunya —ho acaba d'esmentar l'Honorable Conseller en la presentació del projecte— fa necessària una definició clara des del primer article de la llei de com es vol orientar, regular, i dirigir la política dels serveis socials. Així ho han fet altres comunitats autònomes; podem tenir present la Llei del País Basc o la Llei de la Comunitat Autònoma de Madrid.

A la vegada també, repetint les paraules de l'Honorable Conseller, el passat immediat en la política de serveis socials, de caire assistencial i també voluntarista, fa necessària una definició clara i explícita de la voluntat de fer una política que asseguri el dret dels serveis socials per a tots els ciutadans, i això només és possible des de l'estructura de responsabilitat de govern, des d'una concepció de sistema públic.

És per aquest motiu, senyores i senyors Diputats, que presentàvem aquesta esmena al primer article de la Llei.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra... Perdó, la senyora Diputada ha acabat?

La Sra BARENYS : Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT : L'Ilustre Diputat senyor Codina té la paraula.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, breument per fer el torn en contra, i no és només un torn en contra, d'aquesta esmena que ha presentat la Ilustre Diputada senyora Barenys.

Jo diria que en l'essència estem absolutament d'acord i que, de fet, el sistema públic no es concreta... —ella ha esmentat la llei navarresa, la llei del País Basc, també la de la Comunitat Autònoma de Madrid; de fet, com que nosaltres en l'esperit hi estem d'acord i encara que la redacció del Projecte de Llei ens semblaria que és el més adient, però l'esmena que ha presentat el Grup Socialista ens sembla perfectament incorporable, proposem i en aquest moment, si m'ho permet el senyor President, començaríem la discussió d'aquest Projecte de Llei presentant una esmena transaccional a aquest primer article, i, si m'ho permeten també, penso que pot ser una mica el tarannà que demostra quina ha estat la voluntat, tant dels Grups, en aquest cas de l'oposició, com del Grup que dóna suport al Govern, que ha estat intentar apropar al màxim, fins allà on ha estat possible, i només deixant a banda aquelles coses de principi filosòfic que han estat pràcticament impossible de poder assumir.

En aquest sentit, doncs, senyor President, si m'ho permet... *(L'I. Sr. Codina i Castillo lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional.)*

El Sr. PRESIDENT : Bé, la Ilustre senyora Secretària... Queda retirada l'altra, s'entén, no? Sí. Bé, la Ilustre senyora Secretària... *(L'I. Sr. Clotas demana per parlar.)* Ah. Perdó, el senyor Clotas té la paraula.

El Sr. CLOTAS *(de l'escó estant)* : Senyor President, demanem la lectura de la transaccional, per veure si per al nostre Grup és assumible aquesta transaccional i comportaria la retirada de la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha algú que s'oposi a la tramitació d'aquesta transaccional? *(Pausa.)* No? Doncs, aleshores, donarem lloc a la seva lectura.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Transaccional sobre l'esmena número 1 del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. De modificació, article 1 «Objecte de la Llei» : «Aquesta Llei té per objecte ordenar, estructurar, promoure i garantir el dret a un sistema de serveis socials de responsabilitat pública en l'àmbit territorial de Catalunya, per tal de...» i continua, va seguint l'article.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, anem a sotmetre aquesta transaccional a la senyora Barenys. Vol fer ús de la paraula?

La Sra. BARENYS *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, com que l'esmena reflecteix la nostra intenció expressada en la nostra esmena, valgui la redundància, la retirem.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, gràcies. Aleshores, en aquest mateix article, hi ha altres dues esmenes, que són als apartats de la lletra a) i de la lletra c), a càrrec d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per a defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per defensar l'esmena número 2 a la lletra a) de l'article 1, i també, al mateix temps, l'esmena número 3 a la lletra c), del mateix article 1.

Com vostès veuran en l'article 1, l'apartat a) diu : «Garantir i facilitar a tots els ciutadans l'accés a aquelles prestacions i a aquells serveis que tendeixen a afavorir un ple desenvolupament de la persona, lliure i ple de la persona i dels col·lectius.» A nosaltres, ens sembla que caldria la supressió de «els col·lectius» ja que, quan comença el paràgraf, es parla sempre dels ciutadans, de l'accés dels ciutadans a la prestació d'uns serveis; en cap cas es parla dels col·lectius. En tot cas, si hi hagués volgut haver una altra intenció, s'hauria hagut de redactar de manera diferent.

Pel que fa a l'esmena número 3, en la qual nosaltres demanem la supressió de la lletra c), és un cas que ja no és simplement de redacció ni de congruència, sinó senzillament que no està relacionat de cap manera amb el context de tot l'article 1. És a dir, si en l'apartat c) diem que cal aconseguir la integració de tots els ciutadans a la societat, la qual cosa és òbvia, i afavorir la solidaritat i la participació ciutadana —que també és obvi que cal afavorir-ho—, això no té cap mena de sentit quan en l'apartat anterior, que és el b), parla de promoure la prevenció i l'eliminació de les causes que menen a la marginació; per tant, si en l'apartat b) parlem d'evitar la marginació, ens sembla una mica absurd, una mica incongruent que en l'apartat c) diguem que cal afavorir la integració d'aquells que abans havíem previst que no calia marginar. Ens sembla, en tot cas, que seria prudent, si més no perquè tingués una mica de coherència aquest articulat, que es procedís a la supressió de l'apartat c) de l'article primer.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. També per fer un torn en contra de l'esmena número 2 i a l'esmena número 3, presentat per l'Il·lustre Diputat d'Esquerra Republicana senyor Alay.

En la primera es demana la supressió del mot «col·lectius» i el que això significa. Senyor Alay, des del nostre punt de vista, voler suprimir el mot «col·lectius» en una realitat social com la que tenim avui a casa nostra —societat heretada que entre tots plegats intentem que progressi i fer-la millor, però que tenim aquesta realitat—, en què els col·lectius hi són, intentar que no es contemplin, des del nostre punt de vista, no li podem admetre que no s'hi comptin. Els col·lectius, per una banda, poden ser —o es podria entendre— col·lectius afectats, però també es pot entendre col·lectius de gent que està treballant per un tema determinat o un tema específic.

Quant a la supressió de la lletra c), l'esmena número 3, vostè ens diu : «És clar, si per una banda, en l'apartat b) estem dient que no volem que hi hagi gent que necessiti aquesta situació, doncs, que no hi sigui.» Però, escolti, la realitat de casa nostra —vostè també la coneix perfectament, igual que jo—, avui tenim una situació de gent que està en la necessitat d'haver-se de reintegrar o d'haver-se d'inserir dintre de la mateixa societat. Si en això poguéssim fer allò, una ratlla, i començar d'aquí en endavant, podria tenir algun sentit, però avui tenim el que tenim; tenim una societat com la que tenim, amb uns col·lectius determinats, amb unes creences determinades, i marginar-los, no contemplar-los en la Llei, ens semblaria que no seria bo.

Per aquestes raons, doncs, tant l'esmena número 2 com la número 3, lamentem no poder-les acceptar, i hi votarem en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a procedir, doncs, a la votació d'aquestes esmenes. Primer, l'esmena transaccional, que ja ha estat llegida i, per tant, els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Anem a sotmetre ara a votació les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, que afecten les lletres a) i c) d'aquest article.

Suposo que els senyors d'Esquerra Republicana no tenen interès que es votin separadament. *(Pausa.)*

Els qui siguin favorables a aquest conjunt d'esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 4 vots a favor, 82 en contra i cap abstenció.

Ara podem passar a la votació del text del Dictamen, que suposo que convé fer separadament, el text del Dictamen per als articles a) i c) i per a la resta. Començarem a votar el Dictamen per la resta d'articles que no son l'a) i el c).

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part del text del Dictamen de l'article 1 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara anem a la votació dels apartats a) i c) del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquests apartats del text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi voten en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos apartats han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'esmena número 4, feta a l'article 2 pel Grup parlamentari del Partit Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, defensaré a la vegada la 4 i la 52, que és una addicional.

El Sr. PRESIDENT : 4 i 52. Moltes gràcies.

La Sra. BARENYS : Voldria explicar per què presentem aquesta esmena de supressió a l'article 2 de la Llei de Serveis Socials. Fonamentalment per dues raons : una, referida al primer paràgraf de la Llei. Considerem que aquest primer paràgraf és un paràgraf descriptiu de la Llei; defineix, en primer lloc, la cobertura social, una qüestió que ja queda reflectida en articles posteriors. Per exemple, en l'article 5, que planteja quines són les àrees de serveis socials, i l'article 6, que estableix els drets als serveis socials.

En segon lloc, perquè parla dels instruments d'intervenció dels serveis socials; no ens sembla el lloc adequat, un article 2 d'una llei d'aquesta importància —parla de personal preparat, de recursos adequats—; en tercer lloc, perquè també a la vegada, aquest primer paràgraf és una relació de les actuacions que poden emprendre els serveis socials, evidentment per obtenir unes finalitats, però, evidentment, no considerem que sigui el lloc adient on hauria de constar.

Respecte al segon paràgraf, la nostra esmena de supressió té un contingut polític, evidentment. Creiem que iniciar una llei ordenant unes mesures assistencials *(remor de veus)*, és a dir, ordenar les prestacions econòmiques quan en els seus principis —que discutirem i aprovarem pròximament—, en l'article 3 es

defineix que és una llei per a una política de globalitat i integració de prevenció, creiem que és caure en una greu contradicció. Fa un moment, l'Honorable Conseller ens deia que aquesta Llei és un pilar necessari per a la ruptura de situacions anteriors. Totalment d'acord, senyor Conseller, però en l'article 2, ja comencem a parlar d'ajudes assistencials en una llei que és llei de serveis, no llei de prestacions.

Aleshores, això ens fa preguntar si volem fer una política globalment entesa, que respongui a plans i programes d'actuació social, o volem encara mantenir —ja no dic potenciar— l'ajut individual com una mesura important i fonamental.

Jo voldria dir que la moderna concepció dels serveis socials en una llei —l'última llei aprovada a Europa, la llei sueca, el 1980—, la xarxa pública inclou també l'assistència econòmica per una prestació integrada dintre dels serveis. És una mesura complementària, no és un tercer nivell. És per aquest motiu que la nostra esmena de supressió d'aquest apartat intentava clarificar la conceptuació que volem donar amb aquesta Llei de Serveis Socials.

Nosaltres, evidentment —i això ho hem manifestat en el debat en Comissió—, no estem en contra que en la Llei es regulin les prestacions econòmiques —que són necessàries, i més en un moment com l'actual—, però com una prestació subsidiària del conjunt de serveis de la Llei de Serveis Socials.

És per aquest motiu que, en l'esmena 52, amb una addicional, nosaltres fèiem una descripció de quines han de ser aquestes ajudes, dient : «Com a complement de les actuacions dels serveis socials, i dins dels límits pressupostaris (...), es concediran prestacions econòmiques periòdiques o ocasionals. » Consideràvem que fer referència a l'ajut i a la prestació individualitzada tenia molt més lloc i cabuda en una disposició addicional que no pas en un article 2 que, sota el nostre criteri, confon la intencionalitat de la llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. També per fer un torn en contra a les esmenes número 4 i número 52.

Aquest article que es pretén suprimir té dues parts ben diferenciades i, des del nostre punt de vista, una clara raó de ser mantingudes. El número de l'article ve a definir el contingut i l'abast dels serveis socials mitjançant els trets identificadors comunament assistits o assumits per la doctrina tècnica del treball social més arrelada.

Si volem fer una mica de memòria i tornar la vista una mica enrere, els *Principis inspiradors d'una política assistencial social,* que es va editar en l'època en què l'Honorable Diputat senyor Espasa era Conseller de Sanitat, recullen, jo no diré fil per randa, però molt, l'esperit amb què aquesta definició de l'article 2 el nostre Grup ha presentat o manté, millor dit, el suport al text del Dictamen, al text del Projecte de Llei.

Per tant, a nosaltres sí que ens sembla que aquest és un lloc adient. A nosaltres sí que ens sembla que aquesta és una definició que pot, no només identificar i esclarir quin és el posicionament nostre respecte a aquest tema, sinó que ens sembla totalment imprescindible que estigui justament en aquest punt de la Llei on és.

Jo, senyora Barenys, respecto el seu punt de vista que el tema de les prestacions hauria d'estar —com vostè proposava— en una addicional. Nosaltres pensem que, ara per ara, aquesta Llei, la Llei de Serveis Socials, com moltes de les altres, si no ve acompanyada d'un suport econòmic, per una banda i, per l'altra, aquest suport econòmic no està prou reflectit i en el lloc on li correspon —i aquest és el cas a què em puc referir, l'altre, no, perquè ja en parlarem, en tot cas, quan sigui l'hora, del finançament—, però sí que descollocar-lo de l'article 2 i, com vostès pretenen, passar-lo a una addicional, des del nostre punt de vista és treure una certa importància a un tema que, per a nosaltres, té força i és cabdal.

Per aquestes raons que li he exposat, nosaltres votarem en contra, tant de l'esmena número 4, com de l'esmena número 52.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : A aquest mateix article hi ha una esmena, la número 5, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, sempre és bo —encara que sigui tard— reconèixer paternitats i no em dol gens que se'ns recordi en aquesta Cambra que, bona part del contingut d'aquest article estava en un treball que es titulava *Principis inspiradors per una política de serveis socials,* i penso que aquest recordatori —que agraeixo al Diputat senyor Codina, que jo no tenia de cap manera en el cap, en aquests moments, en la meva argumentació— em facilita l'exposició de la nostra esmena, perquè precisament aquest treball es titulava així : *Principis inspiradors per una política de serveis socials,* no era una llei de serveis socials, senyor Codina, senyors de la majoria de Convergència i Unió, aquí està la diferència, aquí està el que jo crec que és greu : que, després de cinc anys, després de tenir competències assumides, després de tenir la possibilitat d'ordenar un autèntic sector públic de serveis socials, vostès estiguin encara recorrent a unes formulacions que, en el pla teòric, són correctes, que tots compartim —i se'ns recorden, fins i tot, paternitats volgudes, en aquest cas, no pas no volgudes—, però que són això, són principis, no són matèria legislativa.

Nosaltres, que, com veuran, hem reservat poques esmenes a aquesta Llei, perquè creiem que bona part de les nostres preocupacions i dels nostres propòsits estan incorporats en aquest text legislatiu, bé a través de les esmenes que hem discutit en Ponència i en Comissió, bé a través d'una esmena a la totalitat que es va presentar a un text anterior a aquest que avui discutim, en la legislatura anterior, de tota manera mantenim algunes esmenes per assenyalar el que creiem insuficiències en aquest text legislatiu. Insuficiència és, al nostre entendre que, en l'article segon, se'ns parli només de principis i no, com nosaltres proposem en la nostra esmena, d'uns serveis socials finançats pel sector públic, perquè aquí el que es fa és fer una mera enumeració de principis, de doctrina tècnica en la qual —ho repeteixo— tots podem estar d'acord, però no s'ordena un veritable sector públic de serveis socials amb l'adequada integració —o no, ho podríem discutir, segurament que tindríem opcions diferents sobre la qüestió— del sector privat.

Aquí, el que es fa, simplement, en aquest article segon, és fer una gran formulació teòrica sense cap contingut, o sense cap reflex normatiu. Es fuig d'estudi, en la nostra opinió, i es

declara serveis socials pràcticament el conjunt d'activitats humanes que es poden fer avui a Catalunya, perquè si vostès s'han llegit el que diu l'apartat primer dels serveis socials, resulta que pràcticament podríem —fent un estirabot i contestant aquella pregunta del poeta que mirava la pupilla de la seva aimada i li deia : «Poesia ets tu»— dir que serveis socials som tots; som tots, perquè el que aquí es diu que són serveis socials, és el que, d'una manera o d'una altra, individualment, col·lectius ben allunyats del que, en bona mesura, és un sector públic de serveis socials fan cada dia, a tot això se li diu «serveis socials».

S'aixeca una expectativa enorme d'una llei omnicomprensiva sobre el conjunt de defectes i de dishabilitats que cal que siguin corregits pels serveis socials, però això es fa en un pla purament teòric, sense treure'n cap conclusió normativa d'obligació, d'ordenació d'un adequat sector públic. Sí que es feia —hi ha lleis que, en aquest sentit, s'han avançat, encara que no tot el que caldria en altres terrenys— : la mateixa Llei d'Administració Institucional de l'ICS i de l'ICASS avança en aquest camí, però aquesta Llei de serveis socials i, especialment, aquest article segon, al nostre entendre, no ho fa de cap manera; simplement, llança una cortina de fum per semblar que es va i s'avança en el que un oïdor, potser incaut o ingenu, es pensaria que s'acaba de constituir un ampli sector públic, que cobreix totes les deficiències i insuficiències de la nostra societat en forma de serveis socials, i l'únic que s'ha fet és una definició tècnica que després, com veurem al llarg de tota la Llei, queda fragmentada en una cadena no integrada i amb unes diferències qualitatives i quantitatives importants, quant a les diferents prestacions de serveis, al protagonisme d'aquesta prestació de serveis, al protagonisme del sector públic o del sector privat, com ja veurem en altres articles.

Per tant, nosaltres creiem que, en aquest article, hi ha una absència important de delimitació competencial i de configuració de drets dels serveis socials; de tota manera, amb la transaccional que acabem d'aprovar per a l'article primer, això s'ha corregit en part i, per això, manteníem i mantenim la nostra esmena número 5, que pretén configurar els serveis socials com «el conjunt d'activitats organitzades i finançades pel sector públic, de manera directa o indirecta», amb la qual cosa sí que s'entraria a ordenar o a delimitar, almenys, un autèntic sector públic, que no implica l'exclusió de segments privats dins o fora d'aquest sector públic, finançat des del sector públic, de serveis socials.

No incloure això, jo crec, nosaltres creiem, que és, una vegada més —com es fa desgraciadament a vegades en aquest Parlament per part del Grup de Convergència i Unió—, aixecar una volada de coloms que després no se suporta amb la resta de textos legislatius. És fer veure que estem ordenant un gran sector de serveis socials, quan resulta que no estem alterant pràcticament res de la caòtica, minsa i desorganitzada xarxa de serveis públics i privats que tenim en el sector tan necessitat i tan deficient dels serveis socials.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. L'Honorable Diputat que m'acaba de precedir en la paraula ha fet una gran dissertació sobre l'article segon que, segons la seva intervenció, doncs, aixeca cortines de fum, és un mer anunci de coses que es volen fer... Escolti'm, doctor Espasa, Honorable senyor Espasa, vostè tenia la possibilitat d'haver esmenat molt més l'article 2 i no ho ha fet; senzillament, s'ha limitat a fer dues addicions quant al sector públic, però, escolti'm, d'això al discurs que vostè ens ha fet, i que jo respecto i que em sembla molt bé, això no té res a veure —gairebé el 80% de la seva intervenció— amb l'esmena que ens acaba de presentar.

I potser serà bo, potser serà bo que, just quan estem a l'article 2, deixem clar quins són, si més no des del nostre punt de vista, quins són els grans dos grups que hi ha de discussió en aquesta Llei, des del punt de vista concretament del PSU —com en molts aspectes des del Grup Socialista—, a diferència del que són els punts de vista, referents a la Llei dels serveis socials i, en conjunt, de tot el que és la política social, del Grup que dóna suport al Govern.

Vostès constantment estan intentant i estan presentant esmenes en el sentit d'anar eixamplant cada vegada més el que és el sector públic i anar emmarcant i encotillant cada vegada més el que és el sector privat. Bé, això segur que, al llarg de la discussió d'aquesta tarda, ens hi trobarem en cada moment. Molt bé, doncs, sapiguem-ho, i aquesta serà la gran diferència. Per tant, gairebé ja podria anunciar des d'ara que, malgrat que segur que en el transcurs del debat encara es produiran altres transaccions, sí que aquesta gran discussió filosòfica, sí que aquesta gran confrontació, diríem, de posicionament social, surt reflectit en cada cas i en cada moment.

Per tant, per una banda, doncs, dir-li que la seva intervenció s'aparta molt de l'esmena en concret i, per altra banda, doncs, anunciar això : que hi haurà una gran discussió, que no hi estarem d'acord, que serà difícil que en el transcurs de la discussió puguem arribar a altres acords i, en aquest cas concret, anunciar que votarem en contra de l'esmena número 5.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Debatudes les esmenes corresponents a aquest article segon anem a sotmetre-les a votació.

Els qui siguin favorables al contingut de l'esmena número 4, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui en siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 70 en contra i 6 abstencions.

Passem ara a la votació de l'esmena número 5, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 71 en contra i 28 abstencions.

Ara passem a l'article tercer. La primera esmena que hi ha presentada... Perdó, al text del Dictamen. *(Pausa.)*

Passem ara, doncs, a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen... Es pot votar conjuntament? Hi ha algú que demani votació separada? Bé, anem, doncs, a sotmetre a votació la totalitat del text del Dictamen per a l'article 2.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per aquest article ha estat aprovat per 71 vots a favor, 34 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'esmena número 6, que és la primera de l'article 3, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista, i que per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, aquesta esmena que presentem a l'article 3 amb el títol de «Principis operatius» té principalment tres referències : una al punt a), en el punt a) de l'article, quan planteja la responsabilitat pública. Creiem que en el marc, precisament, de la responsabilitat pública que acabem d'aprovar cal superar la «tibiesa» —ho dic entre cometes— amb què es planteja que els poders públics hauran de promoure actuacions per a la prestació de serveis socials.

La nostra proposta vol afirmar, amb aquesta esmena, la responsabilitat del fet de governar i proposa aquesta esmena en el punt primer, en el sentit d'afirmar-nos en el principi que «els poders públics promouran i asseguraran els recursos i els serveis necessaris per al desenvolupament dels serveis socials».

Pel que fa referència al punt b), reconeixement i promoció de la iniciativa social, nosaltres voldríem deixar palès que som uns defensors de promoure iniciatives de participació, més encara quan aquestes entitats són entitats que actuen amb un esperit altruista. Crec que a Catalunya —tots ho sabem—, en el camp dels serveis socials, hi ha sectors que es mereixen tot el reconeixement públic per la labor, per la tasca realitzada... Ara, això no priva que nosaltres defensem en aquesta esmena que, preferentment, la Llei ha de deixar clar que la cobertura ha de ser pública; és a dir, que allò que és públic ha de tenir una preferència sobre la iniciativa social.

Creiem que tal com s'explicita en la Llei el principi d'actuació autònoma i, a la vegada, l'especial impuls i la promoció de la iniciativa social sense una clarificació en l'articulat posterior dels límits que pugui comportar aquest principi no hi estem d'acord, no és la nostra manera d'entendre com hauria de quedar reflectida aquesta concepció de principi, i possiblement perquè tenim bastants mals exemples recents d'impuls d'actuacions concertades.

Respecte al punt d) i al punt i) intentàvem fer una separació dels conceptes d'«integració» i de «normalització». Suposo que si ho pensen una mica sabran que «integració» i «normalització» no volen dir el mateix, el concepte no respon a les mateixes actuacions de principi. És per aquest motiu que hem intentat desdoblegar un principi en dos. A més a més, en el principi referent a la integració hem afegit una referència al dret a la diferència que tenen els individus de ser o no integrats en actuacions que es puguin realitzar en política de serveis socials, que pensem que s'hauria d'acceptar, que creiem que s'hauria d'acceptar, perquè es basa evidentment en la llibertat de la mateixa persona.

La resta d'esmenes, que fan referència als punts e), g) i h), no les defenso més perquè són esmenes més aviat de contingut formal i estan orientades a millorar el text de l'article.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha alguna altra esmena... Perdó, per al torn en contra el senyor Codina té la paraula.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. Certament, aquesta és una esmena que, de fet, hi ha diverses esmenes a diferents lletres dintre del mateix article i, per tant, jo intentaré ser molt breu i dir-li a la Il·lustre Diputada, fer-li un petit comentari de cadascuna d'aquestes, que li anuncio ja des d'ara que n'hi haurà algunes que no podrem acceptar però, en canvi, hi ha algun apartat d'aquest mateix article que li anuncio, ja, que el votarem a favor.

Quant a l'apartat a) de l'article 3, «l'assegurament de la prestació dels serveis», no és possible acceptar-la, perquè depèn —com vostè sap i coneix molt bé— de les limitacions financeres que en tot moment pot tenir el Govern que, també en un moment determinat, pugui estar al front de la Generalitat. Jo voldria donar-li un parell de dades, que no era el moment, no em semblava oportú ara, però, en tot cas, potser també així centrarem una mica la qüestió econòmica, íntimament lligada amb tot el que és el Projecte de Llei, que, concretament, l'any 1981 les negociacions que hi van haver entre l'aleshores Director General, senyor Ramon Cases, de la UCD, i el senyor Jaume Nualart, van estar fixades aproximadament sobre el 18% i els diners que l'Estat va enviar a la Generalitat van ser de 1.800 milions, mentre que l'any 85 en van ser 800. És a dir, aquí veiem que hi ha uns fluxos molt importants entre els diferents exercicis i les diferents aportacions que l'Estat ha fet a la Generalitat. També, oportunament, parlarem de les aportacions que han vingut per concepte de seguretat social —penso que tampoc ara és el moment oportú—, ja en parlarem més endavant, però, en definitiva, doncs, poder assegurar el finançament de la llei, vaja!, ens sembla que no ho podem acceptar.

Per tant, en aquesta mateixa línia, tant l'apartat a) com el b), com el c) i el g), els votarem en contra.

En canvi, els votarem a favor l'esmena número 6, és a dir, l'apartat d); també l'esmena número 6 a l'apartat e) i a l'apartat h), i no ho farem així a l'i). Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, prosseguint amb aquestes esmenes, tenim ara l'esmena número 7, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President, senyores i senyors Diputats, com ha dit el Diputat senyor Codina, és cert que en aquesta Cambra hi ha opcions polítiques diferents i, per tant, propostes polítiques diferents a l'hora d'enfocar una determinada llei i una llei tan important com aquesta, que pretén ordenar i normativitzar un sector tan vital com és el sector dels serveis socials. I el senyor Codina ens anunciava que hi hauria diferències, ja les hem vistes en unes esmenes anteriors, i ara ens hi tornem a trobar.

Bàsicament les diferències estan centrades en tres punts. Per una banda, en la nostra esmena a aquest article tercer, quan es delimita quins són els principis generals fonamentals que han d'informar els serveis socials, l'esmena del Grup parlamentari del PSUC proposa que —en els que ja, si hi són, hi són contemplats, que estem d'acord amb ells— s'hi afegeixi el concepte de la participació. Aquest és un element fonamental que anirem retrobant en altres esmenes, però que nosaltres creiem d'una importància social, humana i política cabdal en aquesta llei.

I entenem la participació a tots els seus nivells, des de presentar-la com un principi general que pugui fomentar la pre-

sència del voluntariat en tot l'ampli ventall del treball social, com la presència i corresponsabilització de determinats agents socials en la gestió, en el control de la gestió dels mateixos serveis socials, sigui en el seu sentit més ampli, territorialment, o en cada una de les unitats en què aquests serveis socials es presten.

És aquest conjunt d'activitats i no la mera intromissió —com sembla que, des del punt de vista del Grup que dóna suport al Govern, es contempla aquesta esmena— la que ens porta a mantenir-la, a defensar-la en el Ple i a declarar —si vostès volen una mica solemnement— que no incloure aquest principi de la participació en una llei tan de principis —com abans hem criticat en bona part de la nostra esmena anterior— ens sembla una important o flagrant contradicció. Creiem que aquest principi general de la participació —que després s'ha d'articular de forma diferent, segons els diferents casos contemplats— seria bo que hi figurés, i aquesta és una de les nostres esmenes en aquest article tan llarg i complex a l'hora de discutir, d'explicar i també de votar.

Una altra esmena, en aquest mateix article nostre, també un principi filosòfic d'opció política diferent del PSUC respecte a Convergència i Unió, és que en la lletra b) nosaltres proposem afegir que la iniciativa privada i sense afany de lucre estigui recollida, però de forma subsidiària, i sota el control dels poders públics. Aquí també es dóna una clara dicotomia sobre opcions, sobre propostes, polítiques i de govern.

Nosaltres diem que aquesta opció ha de ser contemplada, no neguem la seva existència, no neguem la seva realitat ni, possiblement la seva necessitat de ser incorporada i integrada en la xarxa única de serveis socials —així consta en el text, i així consta en la nostra esmena—, però nosaltres sí que volem criticar fortament que —com es diu en el text de la proposta del Govern i que nosaltres pretenem suprimir— es digui que la participació de la iniciativa privada serà especialment promoguda i impulsada i s'inserirà en els plans d'actuació social.

Crec que aquí hi ha, també, una altra d'aquestes actituds de fons, profundes, polítiques que marquen diferències, que marquen opcions polítiques diferents que assenyala aquesta mateixa esmena. Insisteixo, perquè no sigui ni targiversada, ni ridiculitzada la nostra posició, nosaltres estem d'acord amb l'existència, amb la necessitat d'aquest sector privat —segurament avui quantitativament més ampli, desgraciadament, en la nostra opinió, que el mateix sector públic—, però nosaltres volem que aquest segment sigui ordenat, tutelat per la iniciativa pública, perquè, en definitiva, qui té la responsabilitat política sobre el conjunt de ciutadans de Catalunya i, els qui tenen dret i el Govern té el deure d'atendre'ls en les seves necessitats, és a dir, els qui són subjectes del dret dels serveis socials, qui té la responsabilitat en últim extrem és el Govern, és el qui representa el conjunt de la població, és a dir, el qui té en les seves mans el sector públic. I és aquest que ha prendre la iniciativa. No s'ha de posar al mateix nivell o per dessota de la iniciativa privada, sinó que ha de portar la iniciativa, ha de normar el sector, l'ha de tutelar i l'ha de fer avançar cap a cotes de major progrés i de major benestar i de millor funcionament. I això només es fa des de la perspectiva de tutelar i d'hegemonitzar, des del sector públic, el sector privat, cosa que en el text de la llei no és així.

En una altra lletra, i també és un punt important de diferència que tornarà a sortir en altres discussions d'altres articles, nosaltres proposem traspassar competències i pressupostos —adequats a aquestes competències— als ens locals, des del Govern de la Generalitat, per fer la prestació de serveis socials. La nostra vocació i la nostra filosofia general i profunda en matèria de serveis socials personals seria que aquests haurien de ser una gestió de responsabilitat dels ens locals i, només la normativització, l'ordenació i la planificació general hauria d'estar en mans del Consell Executiu i, en aquesta línia —encara que no amb tota la força que voldríem, però per arribar a uns certs acords com el text que estem discutint demostra— mantenim aquesta esmena i volem assenyalar la nostra vocació més municipalista quant a qui hauria de detentar la responsabilitat en la gestió dels serveis socials, que per a nosaltres són —repeteixo— les entitats locals.

I, finalment, pel que fa a la lletra h), a la planificació, nosaltres proposem, dins d'aquesta esmena, la supressió de tot un paràgraf important que figura en la llei i que vindria a respondre al que ha estat —i permeti'm la transposició, perquè se m'entengui més la defensa d'aquesta esmena—, el que ha estat la desgraciada experiència de la no-planificació en el sector sanitari i que ara acabem de viure.

S'ha parlat i s'ha fet —com hem dit, com hem qualificat— tard i malament una xarxa d'hospitalització pública, després de cinc anys de parlar de grans planificacions, de grans serveis d'estudis, de grans desplegaments, però que no es traduïen en normativa positiva concreta; cinc anys més tard, en plena crisi, en ple retallament de transferències d'ingressos i en plena mala gestió d'aquestes mateixes transferències, s'ha de fer i delimitar a corre-cuita una xarxa d'utilització pública per al sector hospitalari.

Bé, en aquest mateix sentit, nosaltres creiem que, si es parla de planificació i si es parla d'integrar sector privat i sector públic, s'ha de parlar en positiu. Això no és un servei d'estudis —senyors de Convergència i Unió—, això és una Cambra que legisla, i quan legisla diu el que es pot fer i el que no es pot fer i, si no ho diu, passa el que ha passat, després de cinc anys de fer veure que es planificava, però no fer-ho, amb la xarxa d'utilització pública.

És per això que nosaltres proposem la supressió de bona part de la lletra h), perquè sota —un cop més— l'enumeració de principis —que en abstracte hi podem estar d'acord, que en general i que tècnicament hi estem d'acord— s'amaga una manca de voluntat política de legislar blanc sobre negre, de delimitar àrees, sectors, nivells de responsabilitat, graus o alçades de la responsabilitat. Tot queda en formulacions platòniques —permetin-me l'expressió— i després aquestes belles formulacions ens porten on ens han portat, en un sector molt més ampli, amb molts més recursos, però que té en el seu funcionament, donat que es basa sobre una demanda sempre creixent, i com més oferta hi ha —com molt bé sap el senyor Conseller— més demanda hi ha, per tant, en aquest sentit és molt comparable el sector d'atenció als serveis socials i el sector sanitari, és per tot això que nosaltres també proposem la supressió en la lletra h) d'aquest article tercer.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. També per fer un torn de rèplica a les esmenes corresponent a

la número 7, però als diferents apartats, tant a la introducció com a l'a), el b) i subsegüents.

El tema de la participació —que a l'Honorable Diputat tant el preocupa, i que ens fa una proposta d'afegir-lo a la introducció—, jo li vull recordar que a l'apartat f), i d'una forma específica, el tema de la participació hi és reconegut explícitament i, ens ha semblat que era més lògic que tingués un apartat adient —perquè ens sembla que és molt important que la participació sigui adient— que no pas que estigui a l'introducció. Per aquesta raó no li acceptem aquesta esmena, no pas perquè no estiguem d'acord en el fet de la participació.

Quant a l'apartat b), la subsidiarietat operarà segons cada pla d'actuació social; això em sembla que hauria d'estar, hauríem d'entendre-ho tots plegats així. El control i l'acreditació ja es diu en l'article vuitè, com veurem més endavant, que hi seran presentats necessàriament. A més, la redacció quedaria una mica incoherent, des del nostre punt de vista, pel fet que intentéssim introduir aquesta esmena que vostè ens planteja en el conjunt de la llei.

Quant als apartats c) i d) no hi ha modificacions, per tant es manté el text del dictamen. I, quant a l'apartat e), jo, possiblement perquè no hi hagut temps que amb l'Honorable Diputat en parléssim abans, però li suggeriria que, en el plec d'esmenes transaccionals que li hem passat moments abans de començar aquesta sessió, entenc que a l'esmena 55 de l'actual ordenament —amb la transacció de la qual s'ha arribat a un acord amb el Grup Socialista— quedaria assumit el que és l'apartat e). Si en tot cas, l'Honorable senyor Diputat no hi està d'acord, doncs, la votaríem en contra, però tinc la impressió que podria trobar-li sortida a través d'aquesta transaccional.

Així mateix, dir-li, senyor Espasa, que tant els apartats f) com l'apartat h) els votarem en contra. L'apartat h), Honorable Diputat, pensa vostè que s'ha de suprimir?

El Sr. ESPASA : *(de l'escó estant)* : No, d'una part.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Des del nostre punt de vista pensem... Bé, d'una bona part de l'apartat h), s'hauria de suprimir, d'una bona part; és clar, si llegim l'esmena són dues ratlles que s'haurien de mantenir i deu que s'haurien de suprimir —possiblement aquest sigui el meu error, la interpretació que s'hauria d'haver suprimit tot.

Bé, doncs, és clar, aquí tornem a estar —com vostè ha dit molt bé— en una discussió de principi filosòfic. Nosaltres pensem que la planificació ha d'estar en mans del Govern —del Govern de la Generalitat— i vostès pensen que la planificació, doncs, ha d'estar a uns altres nivells més..., tipus ajuntaments, o mancomunitats de servei, el que sigui, etcètera.

Tot i que cada vegada que hi hagi una discussió d'aquest tipus, ens trobarem en la situació que no els podrem acceptar cap d'aquestes esmenes perquè, com a principi, mantindrem el que per a nosaltres va ser el programa electoral que ens va portar a governar Catalunya i, per tant, ens mantindrem en aquesta mateixa línia, encara que això no sigui del grat del seu Grup.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : A aquest mateix article encara hi ha dues esmenes del Grup parlamentari de l'Esquerra Republicana de Catalunya, a la lletra b) i la lletra e). Per a defensar-les tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat sernyor Alay.

El Sr. ALAY : De l'escó estant, senyor President, defensaré les esmenes 22 i 24, la primera de les quals fa referència a l'article 3, apartat b), quan parla de : «gaudeix d'autonomia operativa». Nosaltres no comprenem massa bé què vol dir això de «gaudir d'autonomia operativa»; en tot cas, creiem que és molt més clar dir : «podrà exercir-se lliurement», la qual cosa sí que és perfectament comprensible i no pot donar lloc a equívocs.

Per altra banda, l'apartat e), quan es parla de la descentralització i desconcentració, és evident la voluntat del legislador en aquest aspecte, quan el que pretén és descentralitzar i desconcentrar al màxim, el que passa és que, tal com està redactat en el text del Dictamen, diu : «si la naturalesa d'aquest ho permet». Per a nosaltres no és suficient, i ens sembla que és molt més descentralitzador i desconcentrador si es diu : «excepte quan la seva naturalesa ho impedeixi», és a dir, voldríem, en aquest cas, remarcar aquest significat de molta més descentralització i desconcentració, que no pas en el text del Dictamen.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President; també de l'escó estant, si m'ho permet, per contradir l'Illustre Diputat senyor Alay en les esmenes 22 i 24 de l'anterior numeració, però que actualment corresponen a la 8 i a la 9 de la nova ordenació.

Quant a l'esmena número 8, des del nostre punt de vista, no és acceptable, perquè és més consonant amb l'esperit de la Llei la redacció del Projecte que no pas la que vostè ens proposa de «més lliurement». I, fins i tot, aquí potser tornem a trobar una altra vegada certes matisacions o certes diferències de comparació política en el camp dels serveis socials.

Fa un moment que acabem d'assistir a la discussió de dues esmenes anteriors, tant del Grup Socialista com del Grup del PSU, en el sentit que estaven per dessota del que són els nostres plantejaments, més enllà del que són els nostres plantejaments, i, en canvi, vostè, en aquest moment ens està proposant canviar «autònoma» per «lliure», per «designació lliure». És a dir, entenem que es va molt més enllà fins i tot del que el Projecte de Llei permet quant a reconeixement d'actuacions. Bé, segurament això serà una constant en tota la discussió —ja ho hem dit diverses vegades— d'aquesta tarda, i lamentem no poder-los acceptar ni l'esmena número 8 ni l'esmena número 9.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Debatudes aquestes esmenes, anem a sotmetre-les a votació, començant per l'esmena número 6, del Grup Socialista. *(L'I. Sr. Curto demana per parlar.)*

El Sr. CURTO : Senyor President, si m'ho permet, demanaríem votació separada també de la lletra g), que parla de prevenció.

El PRESIDENT : Comencem per votar la totalitat de l'esmena socialista amb excepció dels apartats d), e), g) i h).

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, menys aquests apartats que s'han assenyalat... *(Pausa.)* Anem a sotmetre l'esmena a votació llevat dels apartats que he esmentat.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-

se de peu dret. *(Pausa.)* Perdó, sembla que aquí hi ha una confusió. El que sotmetem a votació és la totalitat de l'esmena menys els apartats que s'han esmentat. Tornem a començar, doncs, a veure. *(Rialles.)* Els qui siguin favorables al conjunt, llevat dels apartats que s'han esmentat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 25 vots a favor i 66 en contra quant als apartats que no han estat exclosos. Ara anem a la votació dels exclosos en dos grups : anem a votar els apartats d), e) i h); després votarem el g).

El qui siguin favorables...

El Sr. CAMPS I ROVIRA *(de l'escó estant)* : Senyor President, demanaríem votació separada de l'e), de l'apartat e).

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs d) i h). Després e) i després g).

Els qui siguin favorables a l'esmena en els seus apartats d) i h), que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos apartats, d) i h) han estat aprovats, segons el text d'aquesta esmena, per unanimitat dels presents.

Ara anem a l'apartat e).

Els qui siguin favorables a l'apartat e) d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquests dos apartats de l'esmena han estat aprovats per 87 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Finalment, anem ara a la votació de l'apartat g) d'aquesta mateixa esmena.

Els qui siguin favorables a aquest apartat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'esmena, o sigui, el seu apartat g) ha estat refusada per 34 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena número 7.

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)* : Bé, senyor President, per proposar la votació conjunta de la nostra esmena, però suprimint les lletres e) i h); per tant, queden retirades de la votació.

El Sr. PRESIDENT : Els apartats d)... Ah!, e) i h). Bé, anem a sotmetre a votació l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, llevat dels apartats e) i h), que han estat retirats.

Els que siguin favorables a aquest conjunt, tal com ha estat descrit, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Queden ara per votar les esmenes números 8 i 9 d'Esquerra Republicana de Catalunya. Es poden votar conjuntament? *(Pausa.)*

Els qui siguin favorables al text d'aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 4 vots a favor, 98 en contra i cap abstenció.

Passem ara al text del Dictamen. *(La I. Sra. Barenys demana per parlar.)* Digui, senyora Barenys.

La Sra. BARENYS *(de l'escó estant)* : Votació separada dels punts a) i b) del text del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT : a) i b). Bé, anem ara... *(L'I. Sr. Curto demana per parlar.)* Digui, digui.

El Sr. CURTO *(de l'escó estant)* : Senyor President, votació separada a) i b), però no conjuntament.

El Sr. PRESIDENT : Anem a sotmetre ara a votació el text del Dictamen per al seu apartat a).

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat a) ha estat aprovat per 61 vots a favor, 37 en contra i cap abstenció.

Anem al punt b), els qui siguin favorables al text del Dictamen per al punt b), que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat b) ha estat aprovat per 64 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció.

Ara sotmetrem la resta, llevat d'aquells apartats que ja han estat aprovats en el text de les esmenes votades.

Els qui siguin favorables, doncs, a aquest conjunt, amb l'advertiment que ja hi ha en aquesta part adquirida prèviament per la votació de les esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret... *(L'I. Sr. Alay demana per parlar.)* Voleu dir alguna cosa?

El Sr. ALAY *(de l'escó estant)* : Senyor President, voldríem saber exactament què votem, concretament pel que fa a l'apartat e).

El Sr. PRESIDENT : Bé, d'acord, d'acord. *(Llarga pausa).* Bé, anem a descriure-ho amb tot detall, procurant no equivocar-nos. Anem a sotmetre a votació —prego els senyors Diputats que tinguin la bondat de prendre'n nota— el punt c), sense alteració; el punt d) suprimint el mot «normal» i afegint la frase «respectant, en tot cas, el dret a la diferència»; el punt e) suprimint la paraula «públics»; el punt h) afegint els mots «de Catalunya»; el punt f) íntegrament sense alteració; els altres han estat... *(L'I. Sr. Alay demana per parlar.)* Perdó, sí... el senyor Alay té la paraula.

El Sr. ALAY *(de l'escó estant)* : Demanem votació separada del punt e).

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, perfectament. *(Pausa.)*

Bé, passem doncs a votar això que m'he permès de descriure amb excepció del punt e).

Els qui siguin favorables a aquest conjunt —ara estem votant el text del Dictamen; bé, els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquesta part que hem descrit, amb l'excepció del punt e), que sotmetrem després, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt —descrit anteriorment i repetidament— ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara anem a la votació del punt e), segons el text del Dictamen. Bé, no cal dir-ho, amb la supressió del mot «públics», eh?

Els qui siguin favorables a aquest text que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part del text del Dictamen ha estat aprovada per 96 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Passem ara a l'article quart que té l'esmena número 10 del Grup Socialista de la Cambra. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, estem davant d'un article de la Llei de Serveis Socials fonamentalment important —en el seu discurs hi feia referència el Conseller—, per la configuració que dóna a algun nou model de serveis socials; important per la seva innovació organitzativa. Nosaltres en aquest article tenim una part amb la qual estem d'acord, però tenim una discrepància, també, important i fonamental.

La discrepància està centrada en el fet que, per a nosaltres, la definició dels serveis socials d'atenció primària i la competència dels serveis socials d'atenció primària tenen titularitat municipal, o haurien de tenir, perquè encara no la tenen, titularitat municipal com a garantia fonamental de desenvolupament dels serveis socials bàsics per a la comunitat.

Si en el punt 2 de l'article s'estableix que serveis socials han d'ésser el punt d'accés immediat del ciutadà, la cosa lògica seria que aquesta competència —degudament coordinada, evidentment, amb la Direcció General de Serveis Socials, amb el Consell Executiu— corresponguès als municipis.

Fonamentem la nostra argumentació en dues qüestions. Una de primera, que té com a marc de referència el Mapa de Serveis Socials. En el Mapa de Serveis Socials —que és un text, evidentment, que no és normatiu, que no té vinculació— es diu, en el seu punt cinquanta que, la planificació, programació i suport tècnic i les fòrmules de concertació per al manteniment dels serveis socials correspondrà a la Generalitat, i a les Corporacions locals la titularitat i la gestió.

Però hi ha un altre argument en què nosaltres fem la màxima incidència i força, que respon, evidentment, a la nostra concepció política del que entenem que deuen ser els serveis socials en els ajuntaments i l'autonomia municipals; i és que la Llei de Bases de Règim Local estableix competències clares i definides sobre els serveis socials als ajuntaments, sobre els serveis socials en els ajuntaments de més de 20.000 habitants i, com a conseqüència, seria lògic que la titularitat d'aquestes competències la Llei de Serveis Socials la reconegués.

Respecte a aquesta mateixa esmena, introduïm nous conceptes, noves funcions als serveis socials d'atenció primària, però també són conceptes i concepcions que nosaltres, per di-ho d'alguna manera, hem copiat del Mapa de Serveis Socials; nosaltres estem d'acord amb el tom V del Mapa, que estableix els principis i les funcions a desenvolupar posteriorment. Aleshores les nostres dues esmenes s'inspiren, com dic, una d'elles, en el punt quaranta-set del Mapa, que defineix les direccions en què s'hauria de manifestar l'atenció primària, que no estan incloses en el text de la Llei —encara que el nostre redactat no n'és una còpia textual, però fonamentalment diem el mateix amb diferent redactat i amb diferent manera d'expressar-ho.

En aquest article ens podríem haver plantejat, evidentment, si els serveis socials d'atenció primària han de tenir aquesta estructura o una altra —tots sabem que en diferents països de l'Europa a la qual anem a entrar els serveis socials d'atenció primària inclouen també la política de protecció al menor—; no hem volgut entrar en aquesta discussió, creiem que no n'és el moment. Per alguna raó, la Generalitat té creat el Consell Assessor de Serveis Socials d'Atenció Primària, evidentment : raó de més perquè es consideri aquestes innovacions o aquest petit avanç que volem plantejar amb el que deu ser l'estructura d'aquest nivell de serveis socials.

Si no se'ns accepta aquesta esmena, nosaltres hem de deixar palesa la contradicció en què estem entrant en aquest debat. El no tenir en compte el que vostès deien en el Mapa de Serveis Socials, i en no tenir en compte el que estableix la recentment aprovada Llei de Bases de Règim Local. Nosaltres creiem, d'alguna manera, que el Mapa servia per a inspirar el que havia de ser la futura llei. Esperem, doncs, que aquesta esmena sigui acceptada pel Grup de Convergència, si més no per no entrar en aquesta evident contradicció de plantejaments i, també, evidentment, per respectar l'autonomia municipal que els ajuntaments reclamen per a l'exercici de les seves competències en política de serveis socials.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. De fet, aquesta és una esmena que va encaminada, diríem, a dos aspectes del mateix article número 10, que és a la lletra a) i a la lletra b).

Jo sento dir-li, senyora Diputada, que ni estem en contradicció amb el Mapa, ni estem en contradicció amb la Llei de Bases de Règim Local. Al llarg de la Llei —i ja quan s'anuncien els primers articles, i que fa referència a la Llei de Bases—, nosaltres no només ens hi sotmetem, sinó que l'acceptem perquè, entre altres coses, no tenim altra raó; entre altres coses no tenim una altra possibilitat de no fer-ho.

Quant que estem en contradicció amb el Mapa, en absolut. Vostè ha dit al començament de la seva intervenció que aquest era un article important, un dels articles cabdals de la Llei i jo hi estic d'acord, és cert, això és així, i, precisament perquè és important hem tingut una cura, jo diria extremada, a no caure en contradiccions ni amb la nostra pròpia doctrina, ni amb aquelles que poguessin després portar qualsevol tipus de problema.

Escolti, el Mapa de Serveis Socials enumera com a dimensions d'actuació, l'atenció primària, informació i orientació, prevenció de situacions de marginació social, promoció de l'acció associada d'individus, grups i comunitats, ajudes a la llar, etcètera; i això, ens sembla que, l'esperit, està absolutament recollit.

Per altra banda, una qüestió que a vostè la preocupa, jo crec que li puc treure aquesta feixuga càrrega de preocupació, si li recomano que es llegeixi —i vostè ho ha fet, n'estic convençut, suposo que deu haver estat un lapsus—, l'article 11, quan es parla de les competències dels ajuntaments, el que es l'atenció

primària, diu claríssimament que serà una competència dels ajuntaments. Per tant, aquesta preocupació que vostè té, que aquesta acció política estigui en mans dels ajuntaments, el propi text de la llei així li ho garanteix.

Per tant, em sembla que aquestes, diríem, pors que vostè podia tenir que entréssim en contradiccions, no hi són, no és així i, per tant, sense cap mena de dubte, nosaltres creiem que està perfectament recollit en el text del Dictamen i no li podem admetre les dues esmenes, l'esmena en els dos apartats, tant a la b) com a la lletra a) de l'esmena número 10 que vostè ens proposava.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Anem, doncs, a sotmetre a votació aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 23 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article, article 4.

Els qui siguin favorables a aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 61 vots a favor, 19 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'article cinquè, que també té unes esmenes, la primera de les quals —número 11— és del Grup Socialista de la Cambra. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, l'esmena que presentem a l'article 5 és referent a les àrees d'actuació —l'esmena 11. En aquesta esmena volem dir, en aquest article, que la Llei, tot el contingut del text articulat no està adscrit a cap Departament de la Generalitat i entenem, doncs, que el Govern és el responsable directe de la seva execució. En conseqüència, no entenem per què el punt b), referit a l'actuació per a la promoció i l'atenció del benestar de la infància, les competències que s'adscriuen —entenem— a l'Executiu, ho són, segons diu la llei, «sens perjudici de les funcions de protecció i tutela de menors». Aquest és un debat que vàrem tenir ja aquí, a la Cambra, quan defensàvem la Llei de Protecció de Menors, en la qual no vam arribar a un enteniment amb els Diputats que, en aquell moment, estaven discutint i defensant les esmenes a la Llei, i ens agradaria fer palès aquí que és una contradicció bastant important, si entenem com a competències de serveis socials també les de protecció de menors.

Respecte al punt g), que està referit a la prevenció i atenció social de la delinqüència a presos i reclusos, la Llei també manté que es portarà a cap la seva actuació «sens perjudici dels serveis de rehabilitació específics» : un altre aspecte que no entenem, per què «sens perjudici dels serveis de rehabilitació » si aquests són necessaris per a una política referida als reclusos i als ex-reclusos. A més, si la Llei, com deia, està adscrita al Consell Executiu, al Govern, i no a cap Departament concret.

Aquestes compartimentacions estan —ens sembla a nosaltres— en contra d'aquests principis que acabem d'aprovar, de globalitat i d'integració. En el mateix punt g) de la nostra esmena, nosaltres també incloem l'atenció laboral als reclusos. Entenem que no podem parlar de reinserció si la reinserció no passa per una política laboral. No entenem que es pugui fer d'una altra manera, com volem reintegrar els ex-reclusos o els reclusos sense una política que passi per un ensinistrament i una possible feina quan són al carrer.

Precisament, l'esmena al punt d) del mateix article, que fa referència a l'atenció al disminuït físic, psíquic i sensorial, inclou també la integració laboral. Aquest és un punt que hem discutit bastant en Comissió, perquè són conceptes, evidentment, sembla que oposats. Jo no dubto que el Consell Executiu o la Direcció General..., bé, d'acord que cal la integració laboral del disminuït per aconseguir la seva plena integració en la societat, en els ambients on està ubicat, però el fet que en aquesta Llei de Serveis Socials no figuri aquesta referència deixa —a mi m'ho sembla, el nostre Grup ho creu— sense contingut la possible integració. Què farem, integració cultural, integració escolar? Però, quan el minusvàlid ja és gran, quina sortida possible pot tenir? De fet, el treball és un dret fonamental per a tothom; també per als afectats de minusvalia, i això vostès ho van reconèixer en un moment, en un moment en què van treure un Decret, el 72/1984, del Departament de Sanitat i Seguretat Social, en què preveien endegar una política d'integració laboral dels disminuïts, fent una reserva de places dintre l'Administració per a aquests ciutadans i, a la vegada, establint quines foren les funcions d'aquesta comissió, totalment vinculades i relacionades amb la política laboral que és necessària per aconseguir aquest inseriment dintre la societat.

No llegeixo el que diu el Decret; suposo que sabem tots a què ens referim. Aquesta comissió està presidida per l'Honorable Conseller de Sanitat i Seguretat Social. D'aquí ve que no entenem per què vostès no ens poden acceptar aquesta esmena.

La resta d'esmenes que fan referència a aquest article, no passo a la seva explicació, perquè són esmenes que pretenen millorar el contingut d'aquest, millorar-ne el text.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. Aquesta també és una de les esmenes a l'article cinquè, que fa referència a diverses lletres, a diversos apartats dintre de la mateixa esmena. Concretament, intentant seguir una mica la metodologia en la contesta de cadascuna d'aquestes esmenes, en l'apartat b), se'ns proposa pel Grup Socialista que se suprimeixi l'última part, és a dir «sens perjudici d'allò que estigui reservat a les funcions específiques de protecció i tutela de menors». La senyora Diputada sap perfectament que aquest és un tema que, com ella ha dit molt bé, ha estat debatut aquí i, a més, molt àmpliament, en el debat de la Llei de Protecció i Tutela de Menors i que aquesta Cambra, per una majoria absoluta, va aprovar que això fos així. Per tant —i d'això no fa més enllà de tres mesos enrere—, tornar, és a dir, no tenir, no voler contemplar aquesta realitat —que li pot agradar o no, però que és una realitat—, que és una Llei del Parlament de Catalunya de fa tres mesos enrere, intentar ara modificar-la, a nosaltres ens sembla que això no és adient. En qualsevol cas, el que no

farem serà votar a favor d'aquesta esmena.

Quant al fet que no estigui, és a dir, que la Llei digui que estarà adscrita al Departament de la Generalitat que es cregui oportú, escolti'm, després, vostè, senyora Diputada, em diu que hi ha implicacions en altres esmenes que vostè presenta al mateix article cinquè, en el sentit concret de les relacions laborals o la integració en l'aspecte laboral que poden tenir els ex-reclusos o que poden tenir els disminuïts... Jo penso que vostè és perfectament conscient que no li podem admetre aquesta esmena. És a dir, contemplar tot allò que pot significar dintre la reinserció dels disminuïts o dels ex-presos la casuística laboral en uns moments en què la Generalitat, en matèria de treball, a penes té cap mena de transferència, ens sembla que no voler admetre això no pot ser; no entenc massa bé per què vostè ha fet una insistència tan remarcada en el tema que sortís la qüestió laboral, tant en la reinserció dels presos com en la reinserció laboral —m'estic referint tant als presos com als disminuïts.

Jo li voldria recordar, també, a la senyora Diputada que, concretament, ni en la Llei de la Comunitat Autònoma de Madrid, que està reconeguda per vostès mateixos com una Llei que recull, diguem-ne, l'esperit més socialista, això no està contemplat en aquesta Llei, ni està contemplat en la proposició de llei que vostès van presentar al Parlament de Catalunya en la primera legislatura, ni està contemplat en les esmenes que vostès van presentar al primer projecte de llei que va presentar en la primera legislatura el Grup del Govern, és a dir... I ara ens surten amb un tema que és important, i això ningú li ho discuteix, però que en cap cas, ningú, fins ara, ho ha pogut qüestionar.

Per tant, lamento, en aquests apartats, haver d'anunciar que votarem en contra de les seves esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : A aquest mateix article hi ha dues esmenes del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, de l'escó estant. La número 13 ha estat ja incorporada, la supressió, en el text del Dictamen i, pel que fa a la número 12, i per economia de temps, la retirem.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Suposo, doncs, que no hi ha lloc a torn en contra.

Podem passar, doncs, a la votació d'aquestes esmenes. De fet, només l'esmena número 11.

Els qui siguin favorables al text d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Anem, doncs, a la votació del text del Dictamen, tenint en compte que les esmenes d'Esquerra Republicana han estat, una, retirada i, l'altra, incorporada.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

A l'article 6 no hi ha cap esmena. Per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 6, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem a l'article 7, al qual hi ha només una esmena del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS *(de l'escó estant)* : Senyor President, retirem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Retirada? Molt bé, gràcies.

Anem, doncs, a la votació del text del Dictamen per a aquest article 7.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 7 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'article 8, al qual hi ha diverses esmenes. La primera, a la seva lletra a), és del Grup Socialista, esmena número 15. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Defenso a la vegada la 15, la 18 i la 19.

Aquestes esmenes, senyores i senyors Diputats, fan referència a l'article 8, Competències de la Generalitat.

Tenim tres esmenes, una al punt a), una al punt c) i una al punt f). L'esmena que fa referència al punt a) és conseqüent amb la defensa que hem fet abans de supressió de l'article número 2, on hem manifestat que creiem convenient en una llei de serveis suprimir la referència a les prestacions econòmiques complementàries i incloure-les en una disposició final, que votarem posteriorment.

Nosaltres creiem que repetir que la planificació general dels serveis socials, tant d'atenció primària com els especialitzats, pot comportar previsió d'ajudes econòmiques subsidiàries per a situacions emergents no ve a lloc tampoc en aquest primer anunciat, en les primeres ratlles del punt a) de l'article número 8. Ja ho hem dit abans, que les ajudes econòmiques, segons el nostre punt de vista, s'emmarquen en programes complementaris, però no han de figurar, no creiem que sigui convenient que figurin, tal com en el text de la llei queda redactat.

Respecte a l'esmena 18, que fa referència al punt c) del text, nosaltres mantenim aquesta esmena de modificació, però retirem l'esmena d'addició —si en volen prendre nota—, de la 18 retirem l'addició, mantenim la modificació, i mantenim la modificació, d'alguna manera, per donar credibilitat al principi que ja hem establert en l'article 3, de planificació i coordinació dels serveis socials, com un principi fonamental de l'actuació que ha d'inspirar la política a Catalunya.

Respecte a l'esmena 19, que fa referència al punt f), nosaltres afegim aquí un nou apartat com a funció important, o com a competència important del Govern de la Generalitat, que fa referència al reciclatge professional. Nosaltres creiem que aquest és un camp dintre del treball social que és nou, que

està sotmès a interrelacions i a transformacions constants; nosaltres creiem, com a conseqüència, que l'Executiu ha de tenir present quina és la situació dels professionals que en aquest moment accedeixen al camp de la política social, al camp dels serveis socials. L'accés social cada vegada més és un camp pluridisciplinar i la intervenció professional en l'Administració podem considerar-la única, original, innovadora. Aquest és un sector que es comença a estructurar, en aquest moment estem en el tràmit d'aprovar una llei de serveis socials, i des de l'àmbit de diferents professionals, des de diferents col·legis, es planteja la intervenció en treballs, podríem dir innovadors —com ja hem fet referència anteriorment—, que fan política comunitària o política d'atenció primària. Crèiem que això s'ha de tenir en compte, és important, i que calia apuntar aquesta responsabilitat com una de les funcions bàsiques del Consell Executiu de la Generalitat a fi de potenciar que els recursos humans, per la transformació d'uns serveis socials que també s'han de contemplar des de la perspectiva de la modernitat, inclogui com a funció fonamental i bàsica la formació, la col·laboració amb els organismes competents per a la formació del personal qualificat de serveis socials.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. També per fer un torn de rèplica a les esmenes 15, 18 i 19 i en aquesta línia poder anunciar des d'aquest moment que l'esmena número 19 la votarem a favor, votarem a favor l'esmena número 19, perquè els arguments emprats per la Il·lustre Diputada..., ella sap molt bé que en converses —i per això hem arribat a aquesta conclusió— que hem anat tenint al llarg dels debats en Comissió i després a ponència estàvem absolutament d'acord, tant a nivell personal com al nivell dels Grups polítics, els quals en aquests moments estem representant.

No així a les esmenes 15 i 18, i concretament em referiré a la 15, perquè em sembla que és la que pot tenir més substanciabilitat. No és acceptable, senyora Diputada, la supressió de referència a prestacions econòmiques —vostè en una esmena anterior ja ha fet esment a aquest tema, jo també li he contradit— formen part de la política general d'acció social a tot arreu. La seva inclusió, com a matèria pròpia dels serveis socials, la configura com de competència exclusiva de la Generalitat. El fet de desvincular-les del cos principal de la llei, que en definitiva és el que vostè proposa, és treure-la d'aquí i posar-la a una addicional, des del nostre punt de vista això li trauria, li restaria, si més no, part de la importància i de la necessitat i, en aquests moments jo m'atreviria encara a dir, de la conveniència que estigui sotmès al mateix cos de la llei.

Per tant, i per economia de temps, no vull estendre'm més, sinó remarcar que les esmenes 15 i 18 no les admetem, les votarem en contra; l'esmena número 19 la votarem a favor.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha aquí també altres dues esmenes, l'esmena número 16, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i la 17, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President. En aquest article 8 la nostra esmena aparentment sembla molt petita, perquè simplement es dedica a afegir la paraula «finançament dels serveis »; és a dir, l'article 8 parla de les competències del Govern de la Generalitat i en la primera lletra, en la lletra a), diu que «correspon» —com és lògic— «al Consell Executiu elaborar la planificació general dels serveis d'atenció primària»; nosaltres hi hem afegit el mot «elaborar la planificació general i ''el finançament'' dels serveis d'atenció primària i dels serveis especialitzats». Per què aquest afegit? Perquè com he dit ja en una altra defensa d'una esmena, nosaltres creiem —i en aquest article en tornem a trobar un bon exemple— que aquesta llei està farcida de declaracions d'intencions, de la utilització d'un llenguatge tècnicament adequat, modern, compartible per quasi tots els Grups polítics d'aquesta Cambra, però que darrere d'això —torno a insistir-hi i a repetir-ho— no hi ha una voluntat política real de posar en pràctica allò que en forma de principis generals s'anuncia.

I és per això que nosaltres diem que el Govern ha d'abandonar aquest estat de permanent provisionalitat o de permanent recurs al servei d'estudis en què es troba immers —ho he dit abans referint-me al sector sanitari, ho dic ara referint-me al sector dels serveis socials : es fan grans treballs, magnífics treballs en l'ordre tècnic, no ens dol reconèixer-ho, però no tenen cap valor polític ni normatiu; vegeu el desplegament del mapa sanitari que s'acaba amb la XHUP i amb el desgraciat invent de la reconversió hospitalària, mapa de serveis socials sense cap valor normatiu, sense cap valor d'aplicació.

És per això que nosaltres insistim i demanem a la Cambra, i més especialment al Govern i al Grup que li dóna suport, que abandoni aquesta permanent immersió en les aigües tebiones dels serveis d'estudis; els serveis d'estudis són magnífics, es planifica, es diu el que hauria de ser, sembla que entrem tots en una mena de viatge com el d'Alícia pel país de les meravelles, però la realitat, la dura i trista realitat, la realitat de la falta de recursos econòmics, la realitat d'haver d'optar entre coses més prioritàries i coses no tan prioritàries queda marginada i, en el marc d'aquesta aigua tebiona dels serveis d'estudis, es va planificant un futur millor i somniat.

Això és el que en molts articles continua fent aquesta Llei. No surt d'aquest marc d'enumeració de principis generals, però de no concreció, i és en aquest sentit —que com ja hem dit abans, perquè en molts dels aspectes tècnics hi coincidim— que nosaltres estem mantenint algunes esmenes que ens permeten d'assenyalar tot allò que aquesta Llei podria ser, però que no és, i en el terreny de la planificació nosaltres creiem que cal, a més de planificar, dir fins on, com i amb quins recursos es planifica.

Se'm dirà, en l'argument de la defensa, en el torn en contra, que per quantificar la planificació ja existeix la Llei de Pressupostos. Aquest és un recurs fàcil que jo no puc acceptar, perquè si bé és cert que la Llei de Pressupostos quantifica totes les actuacions d'un Govern —això és cert—, no és menys cert que aquesta Llei de Pressupostos incorpora tot el que són les polítiques d'actuació, i aquestes mateixes polítiques d'actuació han de portar ja previst allò que pujaran, en un tant econòmic; és a dir, el que després pugui estar de nou reflectit en el pressupost no és obstacle perquè quan es planifica s'hagi d'afegir què implica en recursos econòmics aquella planificació, si no —insisteixo— no ens movem de l'esfera del servei d'estudis, no ens movem de l'esfera dels desitjos més o menys pietosos,

però estem escamotejant el debat polític real, el debat polític que ha de traslluir el que és la dura i difícil realitat de les necessitats socials del nostre país, i que per aquesta via, tal com ho fa la llei, no és així. Podrem estar tenint durant anys i anys magnífics treballs tècnics, fets amb ilusió, fets amb dedicació per part dels professionals que hi treballen —no ho dubtem en absolut—, però que serveixen de coartada per a una manca d'acció política del Govern, per a una manca d'opció i de definició política del Govern de Catalunya, en aquest cas, el Govern de Convergència i Unió.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. L'Honorable Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula i que ha fet la presentació d'aquesta esmena ha prejutjat quina seria la intervenció d'aquest Diputat en el torn de rèplica.

Deixi'm, per això, que li digui que, evidentment, d'alguna manera ha encertat la línia d'aquesta intervenció, perquè és evident —i al mateix Diputat senyor Espasa se li escapa— que quan es parla de finançament, quan es parla de finançament no pot ser d'altra manera si no va absolutament lligat amb el que és la Llei de Pressupostos.

Però, jo li diré més, Honorable Diputat. Vostè ha tingut oportunitat en el capítol que parla de finançament, de presentar esmenes, del finançament de la llei, i no ho ha fet, i ara volent que sortís amb aquesta esmena el mot «finançament» ens fa un discurs del que hem de fer i del que no hem de fer, del que s'ha fet i del que no s'ha de fer.

Escolti'm, si té interès en el tema del finançament —que no dubto que el tingui, que segur, i que li reconec que el té—, per què no presentava les esmenes al capítol corresponent i no a aquest, que, en definitiva, ha tornat una vegada més a fer un gran discurs, ha tornat a parlar del mapa sanitari, ha tornat a parlar de la seva preocupació dintre del món de la sanitat, però la concreció de l'esmena, senzillament estava en el mot «finançament».

I després, deixi'm que li digui una altra cosa, Honorable Diputat : si estiguéssim en una situació aquí, a casa nostra, que avui estiguéssim debatent una llei per poder-la aprovar i que a partir d'aquesta aprovació de la llei comencéssim a endegar el tema dels serveis socials, jo li diria que, en certa mesura, serien lògiques les preocupacions que vostè té, però, senyor Espasa, vostè sap que el que el Govern de la Generalitat ha estat fent durant aquests sis anys en el món dels serveis socials, i si vol, en un altre moment, en un altre dia, en podem parlar, en podrem passar llista, de l'herència que es va trobar la situació dels serveis socials a casa nostra d'aleshores amb ara, no és pas una situació de sortida d'avui, l'aprovació de la Llei, i vostè em sembla que estarà d'acord amb mi. Avui estem en una situació d'aprovar una llei per regular, per donar-li el cos jurídic que no tenien els serveis socials a casa nostra, però no estem en un punt de partida i, per tant, no pot acusar, vostè, el Govern de la Generalitat que ha fet una llei basada en projectes només i no pas en realitats, volent amagar realitats, i vostè, volent amagar realitats de casa nostra.

Això no és cert, Honorable senyor Espasa, això vostè sap que no és cert i, per tant, voler, jo diria, introduir nous elements, i concretament, en una esmena concreta, amb el món exclusiu del «finançament» fer el discurs que vostè fa —és lliure de fer-lo—, però no hi podrem estar d'acord, per les raons que li he dit i d'altres que possiblement, doncs, els podria donar, encara més, i que estic segur que vostè en aquest punt també hi està d'acord, el que passa és que, bé, està en el seu dret de presentar aquesta esmena. Nosaltres no li podem acceptar.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a l'altra esmena que queda, que és del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : De l'escó estant, senyor President; l'article 8, que fa referència a les competències del Govern de la Generalitat, i concretament a l'apartat b), en el qual es parla de l'ordenació dels serveis socials reglamentant el marc establert i d'altres, ens sembla que per un excés d'intervencionisme o de zel intervencionista, caldria, com a mesura cautelar, l'addició d'un paràgraf que és el que nosaltres demanem que sigui incorporat; és a dir que en cap cas l'ordenació i la reglamentació no podrà significar impediments a la iniciativa social, etcètera, fins al final.

Ens sembla que prendre una mesura cautelar d'aquest tipus pot ser acceptable, desitjaríem que això fos aprovat favorablement; aquí ja no es tracta de veure si un text és millor que un altre, és senzillament una addició de quelcom que pot ajudar el text de la llei i fer-lo més entenedor i, potser, bastant més adequat a les necessitats actuals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies senyor President. Des de l'escó, si m'ho permet.

Bé, per contradir la intervenció de l'Ilustre Diputat d'Esquerra Republicana, senyor Alay, i per anunciar-li que no li acceptarem aquesta esmena.

La iniciativa social, des del nostre punt de vista, ja té suficient garantida la seva operativitat en el Projecte de Llei i ens semblaria, fins i tot —i segur que no és l'esperit del senyor Diputat—, que el que ha fet que prosperés aquesta esmena podria semblar una certa desconfiança, que, després el Govern, a través del Reglament, no la desplegués. A nosaltres ens sembla que no cal, l'esperit està prou recollit i, per tant, no els votarem a favor aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs ara, a votar aquestes esmenes. Aquesta Presidència pregunta si hi ha alguna dificultat a votar conjuntament l'esmena número 15, del Partit Socialista, amb la número 18, tenint en compte la supressió de la frase final de l'esmena de l'article 18. Hi ha algun inconvenient?

Doncs, anem a sotmetre a votació aquestes esmenes en aquesta forma.

Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes, descrites en la forma que s'ha indicat, han estat refusades per 23 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'altra esmena del Grup Socialista,

perdó, la número 16, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem ara l'esmena número 17, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 3 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 19, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara anem al text del Dictamen. Algú demana votacions separades? No? Es pot votar conjuntament? —llevat, naturalment, de la part esmenada per aquesta esmena que acabem de votar per unanimitat, eh?

Bé, doncs, aleshores anem a sotmetre a votació el text del Dictamen amb aquesta observació que la Presidència acaba de fer.

Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, amb aquesta observació feta per la Presidència, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 9 no hi ha cap esmena, per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 9, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per l'article 9, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'article 10, on trobem una esmena, número 20, del Grup Socialista de la Cambra. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Sí, senyor President, si m'ho permet, des de l'escó mateix; aquesta és una esmena de supressió del punt c) de l'article número 10, funcions dels ens territorials. Per raons òbvies, ja explicades aquí, a la Cambra, proposem la supressió d'aquest punt perquè fa referència també a les prestacions econòmiques. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President, també des de l'escó, si m'ho permet, justament en la mateixa línia que la Il·lustre Diputada ha fet la defensa, per fer el torn en contra i dir que no li acceptarem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a l'esmena següent que és del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 21. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat... *(L'H. Sr. Espasa demana per parlar)*

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)* : Senyor President, és per anunciar la retirada d'aquesta esmena 21.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, ara, una esmena número 22 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per substanciar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, de l'escó estant, per anunciar-li que donarem, amb això, per defensada la 22 i la 27, perquè el text és el mateix i, naturalment, a resultes del resultat de la votació de l'esmena 22 quedaria ja arreglat el de la 27.

En fi, nosaltres, en aquest cas, no es tracta que pensem malament, ni que tinguem desconfiances, és evident que quan una persona fa una esmena d'addició a un Grup parlamentari, pot ser que sigui, quan es tracta de mesures cautelars, per desconfiança manifesta; pot haver estat el cas d'una altra esmena, però no és aquest el cas de la present. I no voldria donar-li tampoc al senyor Codina, doncs, ocasió de fer una implacable defensa de les esmenes; en tot cas, el que sí que li voldria dir és que, en el cas que ens ocupa, em preocupa molt sincerament que es pugui dir en un article : «les altres competències que els seran desconcentrades», perquè això no es pot dir, es pot dir que els seran delegades, que els seran encomanades, que els seran el que sigui, però intenti vostè, faci un esforç de declinar el verb desconcentrar-li, i aleshores haurà de dir : jo li desconcentro, tu li desconcentres, ell li desconcentra. Si això és possible, fins i tot nosaltres, seríem capaços de votar, vaja, de retirar l'esmena; com que això no serà possible, suposo que vostès votaran a favor.

El Sr. PRESIDENT : Bé, amb això hem acabat les esmenes de l'article 10... *(remor de veus)* perdó, perdó, per a un torn en contra...

El Sr. CODINA I CASTILLO : Sí, senyor President, moltes gràcies, des de l'escó també, si m'ho permet, i per fer-li el torn en contra al Diputat senyor Alay. Miri, no provaré de declinar-lo per no donar-li aquest gust, no ho faré; però, en qualsevol cas, a mi em sembla que la proposta que vostè fa de dir —que es digui, vaja— «encomanades», jo de declinar potser no en sé massa, vostè jo sé que és un gran advocat i no sé pas si té massa sentit jurídic dir... —és químic però fa d'advocat moltes vegades, no? *(rialles)*—, doncs, no sé pas si té un encert jurídic massa clar dir «encomanats». Com que vostè té un dubte quant a la meva capacitat de declinació i jo, en aquest cas, no l'hi tinc quant a la seva capacitat d'entendre que «encomanades» potser no és prou satisfactori, no li votarem a favor l'esmena i, en canvi, mantindrem el text del Dictamen. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, passem ara a la votació de les esmenes.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 20, del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 27 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de l'esmena —la 21 ha estat retirada, per tant no hi ha votació— número 22, d'Esquerra

Republicana. Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 2 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Som ara al text del Dictamen per a l'article 10. *(La I. Sra. Barenys demana per parlar.)*

La Sra. BARENYS : Demanaríem votació separada del punt c).

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a votar el text del Dictamen, llevat del seu punt c), em refereixo a l'article 10.

Els qui hi siguin favorables que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquest text ha estat aprovat per 70 vots a favor, 6 en contra i 2 abstencions.

Ara passem a l'apartat c) de l'article 10.

Els qui siguin favorables a aquest apartat que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat ha estat aprovat per 47 vots a favor, 30 en contra i 2 abstencions.

Som ara a l'article 11, al qual hi ha diferents esmenes. Per a defensar la primera, 24, del Grup Socialista, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora..., no?, perdó. *(Pausa).* Ah, perdó; bé, per defensar la primera d'aquestes esmenes, que és del Partit Socialista Unificat de Catalunya, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable senyor Diputat, doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Gràcies, senyor President, des de l'escó mateix. Aquesta esmena pretén remarcar el que per a nosaltres hauria d'haver estat el principi fonamental, un dels principis fonamentals d'aquesta Llei —ho hem dit ja en altres defenses d'esmenes, altres Grups parlamentaris d'aquesta Cambra sostenen la mateixa filosofia—, és a dir que la gestió dels serveis socials fos, fonamentalment, una gestió dels ens locals, dels municipis o dels altres ens locals que, a Catalunya, amb la futura llei de divisió administrativa es puguin crear.

És en aquest sentit que s'han d'entendre les dues esmenes parcials a aquest article, esmenes que vénen a reforçar aquesta idea de base, és a dir, que el protagonisme fonamental i, a poder ser, d'haver tingut capacitat i possibilitat de fer-ho, exclusiu, des la nostra òptica, hagués estat a mans dels ens locals. És per això que les nostres propostes de modificació i d'addició a aquest article 11 s'expliquen per elles mateixes en aquesta voluntat de donar major protagonisme als ens locals en la gestió dels serveis socials, i, per tant, aquest article que diu «Competències dels ajuntaments», al nostre entendre és un article encara massa restrictiu amb les competències que poden desplegar en el marc d'aquesta Llei, com les que nosaltres voldríem que despleguessin en el marc d'una altra opció de serveis socials que ens hauria agradat de poder tirar endavant.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President; també des de l'escó per fer un torn de rèplica a l'Honorable senyor Espasa.

Quant als dos apartats de l'article 11 que hi presenten esmenes, en l'apartat c) i en l'apartat f), vull dir-li que, a l'apartat c) —ell també ho reconeix—, una vegada més som en aquells nus que realment és quan hi ha una diferència de criteri important. Nosaltres no pensem que els ajuntaments —és la nostra visió del problema— hagi de participar en la gestió d'aquells que no li siguin transferits, perquè una vegada sí són centres transferits, òbviament tindria un gestió. En aquest sentit, li lligo amb l'esmena a la lletra f), que ha tingut oportunitat també —insisteixo que hagi estat en un moment abans de començar la sessió i és possible que l'Honorable Diputat no ho hagi pogut observar— d'observar que hi ha una transaccional amb el Grup Socialista, la 54, que garanteix la possibilitat que el Govern pugui transferir als ajuntaments els centres i serveis de serveis socials.

Em sembla que amb aquesta transaccional, el Grup que dóna suport al Govern mostra realment un interès, sí, de descentralització i apropar-se més a les posicions que defensa l'Honorable senyor Espasa, i tinc la impressió també que podria, aquesta transaccional amb el Grup Socialista, deixar-li la tranquil·litat absoluta que, en aquells casos en què això sigui possible, seran traspassats als ajuntaments els centres de serveis socials i, per tant, òbviament, la gestió d'aquests propis centres.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : La propera esmena és la número 24 del Partit Socialista. Que tingui la bondat de parlar la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Defensaré la 24 i la 25.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

La Sra. BARENYS : L'esmena 24, en aquest article número 11, «Funcions dels ajuntaments», diu : «de conformitat amb la Llei Reguladora de Bases de Règim Local i, en els casos que s'escaigui, correspondrà als ajuntaments de Catalunya». I la 25 diu : «La programació, gestió i desenvolupament dels serveis socials d'atenció primària d'àmbit municipal, d'acord amb els plans d'actuació social i amb el que estableix l'article 4», i recordo que fèiem referència als serveis socials d'atenció primària, i la nostra esmena, que hem perdut en la votació, deia «de titularitat municipal». I, abans de passar a la defensa d'aquesta esmena vull aclarir dues qüestions. Una referent a la intervenció que abans ha fet el senyor Codina en què donava resposta a la meva intervenció pel que feia referència a la titularitat municipal dels serveis socials d'atenció primària. El senyor Codina deia : «Vostè, llegeixi's bé l'article 11, que parla de competències dels ajuntaments.» Jo, aquest article, me l'he llegit molt bé, senyor Codina, perquè si no aquesta esmena no hauria arribat al Ple d'aquest debat de la Llei. Aquest article número 11 diu : «Competències dels ajuntaments : programar, gestionar els serveis socials d'atenció primària; programar i gestionar els serveis especialitzats; col·laborar, d'acord amb el que s'establirà per reglament, la gestió de les prestacions econòmiques; coordinar dins del municipi; proporcionar el suport informatiu...» Jo no sé si vostè ha entès el que nosaltres volem dir quan parlem de reconèixer la titularitat municipal, com a mínim, en els serveis socials d'atenció primària.

L'altra qüestió que volia dir és que ja arribarà el moment de discutir la transaccional número 54, però que són coses dife-

rents. Una cosa és que vostès cedeixin la transferència, o sigui, transfereixin els serveis propis als ajuntaments —penso que és una bona transacció, un bon acord al qual hem arribat—, i una altra cosa és que es reconegui, des del Consell Executiu de la Generalitat, des del Govern de la Generalitat, la titularitat dels ajuntaments en l'exercici dels serveis socials d'atenció primària, tal com deia abans, com deia el Mapa de Serveis Socials i tal com deia, com estableix la Llei de Bases de Règim Local que, per a nosaltres, és una Llei de Bases que, posteriorment, haurem de desenvolupar amb la Llei Municipal de Catalunya.

Miri, el dret comparat ens demostra que en la majoria de països europeus es reconeix la xarxa bàsica de serveis socials com a competència de les autoritats locals. Tal com queda aquesta esmena, el que pot passar és que els ajuntaments tinguin la seva xarxa municipal i vostès, el dia que creguin oportú, puguin crear també la seva xarxa municipal de serveis socials d'atenció primària. Creiem que això no té lloc dintre del reconeixement d'un sistema públic de serveis socials. És evident que vostès tenen l'obligació de coordinar les diferents xarxes, però em sembla que, per racionalitat econòmica, per racionalitat de plantejament i per principi polític, nosaltres defensem que la xarxa pública d'atenció primària ha de correspondre als ajuntaments, d'acord amb el que estableix, com deia abans, la Llei de Bases i d'acord amb el que vostès havien manifestat en un document, que no és normatiu, que és el Mapa de Serveis Socials.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. Ilustre senyora Diputada, sí que crec haver entès perfectament el seu esperit en presentar l'anterior esmena, i aquesta és la raó per la qual l'hem votat en contra. Quant a les que actualment ens ocupen, la 24 i la 25, crec que la 24 no és acceptable perquè és innecessària. És evident que aquest text no va contra les bases, però també ha d'anar de conformitat amb totes les altres lleis concurrents : llei catalana —quan hi sigui— de règim local, Llei de Protecció de Menors, etcètera.

Vostè no ho ha dit explícitament aquí, a l'hemicicle, però sí que ho ha dit als mitjans de comunicació, i, per tant, ens coneixem bastant els pensaments en aquesta línia de serveis socials, i, d'alguna manera ha estat parlant de la xarxa paral·lela. Vostè em diu que no fent-ho, no descentralitzant els ajuntaments, estem reservant-nos la possibilitat, o s'està reservant el Govern de la Generalitat la possibilitat d'un altre dia establir una nova xarxa. Escolti, és que de xarxes no és que siguin paral·leles, de dues o de tres..., n'hi ha quatre, n'hi ha cinc : hi ha una xarxa pública dels ajuntaments, hi ha una xarxa pública de les diputacions, hi ha la xarxa pública de la Generalitat, sobretot amb serveis traspassats, hi ha la xarxa de la iniciativa social, hi ha la xarxa de la iniciativa privada amb afany de lucre... És clar que hi ha diverses xarxes! Quina és l'obligació, què és el que ha de fer el Govern de la Generalitat perquè aquestes diverses xarxes tinguin un comú denominador? Què ha de fer? Ha de coordinar, ha de donar les instruccions, ha de fer la normativa..., això és el que s'ha de fer. No es pot evitar que hi hagi diverses xarxes. Per tant, la realitat d'avui ens constata, l'Ilustre senyora Diputada, insisteixo, que no és només possible que el Govern de la Generalitat estableixi una xarxa diferent dels ajuntaments, sinó que, com li acabo de recordar, altres xarxes públiques —diputacions— i altres d'iniciativa social les tenim a casa nostra; el que hem de fer des del Govern o el que ha de fer el Govern és intentar coordinar-ho i emmarcar-ho tot dintre de la mateixa normativa. Per aquestes raons, l'esmena 24 i 25, les hi votarem en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Tenim ara l'esmena número 26 d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Sí, senyor President. Fa referència a l'article 11, a l'article 12, a l'apartat a), que està redactat de tal manera que no se sap ben bé què és el que es coordina. Diu : «Programar i gestionar els serveis socials d'atenció primària d'àmbit municipal, coordinant-se amb les altres administracions», però no diu per què. Suposo que es volien referir «amb les de les altres administracions», perquè es tractava o «amb els de», perquè es tractava dels serveis. Bàsicament aquesta esmena, que és estrictament gramatical, en fi, hauria de tenir una lògica prou important com perquè fos acceptada. De tota manera no em faig massa illusions al respecte, després de la darrera intervenció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Sí, des de l'escó, si m'ho permet, senyor President, només també per anunciar que no votarem a favor d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, seguim. Si aquesta Presidència no ho té mal entès, l'esmena número 27 havia estat ja defensada, no és així? L'esmena número 28, del Grup Socialista, és la que queda ara en porta, i, per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Defenso la 28, 29 i 31, conjuntament. Respecte a l'esmena 28, fa referència al punt d) de l'article 11, «Competències dels ajuntaments». Amb aquesta esmena, nosaltres proposem una ampliació, dins de les funcions municipals, és a dir, la col·laboració amb l'emissió d'informes previs sobre convenis, subvencions i altres prestacions dirigides al seu àmbit municipal. L'esmena 31 té per finalitat expressar el recolzament mutu entre la Generalitat i els ajuntaments en totes les tasques ordenadores i planificadores, i a l'esmena 29, proposem la supressió de l'últim paràgraf d'aquesta.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President, també des de l'escó, si m'ho permet, per anunciar la no-acceptació de les esmenes 28, 29 i 31, ja que, des del nostre punt de vista, mantenir el text del Dictamen s'ajusta o s'adiu més al que nosaltres entenem que ha de ser l'article 11.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores ja podríem passar a... Ah! falta l'esmena número 30, presentada per l'Esquerra Republicana de Catalunya, que té la bondat de defensar-la el senyor Alay. Senyor Alay, vol defensar la seva esmena número 30?

El Sr. ALAY *(de l'escó estant)* : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Retirada? Molt bé. Bé, anem, doncs, ara a la votació de la primera de les esmenes que tenim ... *(L'I.*

Sr. Codina i Castillo demana per parlar.)

El Sr. CODINA I CASTILLO *(de l'escó estant)* : Si m'ho permet, senyor President, per dir que en aquest article, l'article 11, hi ha una esmena tècnica a l'apartat d)...

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, ja ho anava a dir ara, precisament; anava a dir-ho al moment de votar el text del Dictamen.

Bé, la primera esmena és del Partit Socialista Unificat de Catalunya; la número 23.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 23 del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Som ara a les esmenes socialistes número 24 i 25; suposo que es poden votar conjuntament.

Els qui hi siguin favorables a aquestes dues esmenes... *(Pausa.)* Votació de l'esmena número 24, els qui siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena número 24 ha estat refusada per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació de l'esmena número 25, també del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. La senyora Vintró estava de peu dret o asseguda? *(Rialles.)*

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara som a la votació de l'esmena número 26, d'Esquerra Republicana.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 4 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Passem ara..., la 27 s'ha de suposar decaiguda, no? Per tant, passem de llarg.

L'esmena número 28, del Partit Socialista, és la que ara es posa a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Bé, ara l'esmena número 29, també del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 22 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

La número 30 està retirada, per tant, no cal votar-la. L'esmena número 31, del Grup Socialista, és la que ara posem a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Ara, abans de votar el text del Dictamen, aquesta Presidència ha d'advertir que hi ha una esmena tècnica, podríem dir algun error; l'article 3.b) ha de figurar en el text del Dictamen, en lloc de l'article 4.2, eh? Fixin-s'hi bé que al final de l'apartat b) deia «per l'article 4.2». No ha de ser el 4.2, sinó el 3.b). Per tant, el text del Dictamen l'anem a votar amb aquesta correcció.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, amb aquella modificació que hem indicat de caràcter tècnic, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara som a l'article 11.bis (proposat), que constitueix l'esmena 32, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Sí, des de l'escó mateix, senyor President. En benefici de la clarificació del concepte d'iniciativa privada, que en diferents articles de la Llei se'n fa esment, nosaltres retirem aquesta esmena per una transaccional que es presentarà a la Mesa, suposo pel senyor Codina.

(L'I. Sr. Codina i Castillo lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional presentada.)

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, doncs, aquesta transaccional pot ser llegida per la Il·lustre senyora Secretària.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : «Esmena transaccional número 32, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya: article 11 bis, de la iniciativa privada : als efectes d'aquesta Llei les institucions privades es consideraran com d'iniciativa social en aquells casos que no tinguin motivació lucrativa i com d'iniciativa mercantil, en altre cas. Totes les institucions privades que rebin finançament públic hauran de garantir la democràcia interna en la composició i el funcionament dels seus òrgans de Govern. Tots els centres privats dedicats a la prestació dels serveis socials hauran de complir les condicions mínimes que, reglamentàriament, s'estableixin.»

El Sr. PRESIDENT : Hi ha alguna discrepància en l'acceptació d'aquesta esmena transaccional? No hi ha cap oposició? Bé, doncs, aleshores, és la que sotmetrem ara a votació.

Que tinguin la bondat de posar-se de peu dret els qui siguin favorables a aquesta esmena transaccional.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents. Com que es tractava d'un article nou (proposat) no hi ha cas a votar el text del Dictamen, perquè no n'hi havia.

L'article 12 té una esmena, d'Esquerra Republicana de Catalunya, número 33. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY *(des de l'escó)* : La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Alay. Anem a la votació, doncs, del text del Dictamen per a l'article 12.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 12, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquest article 12, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 13 hi ha dues esmenes, una del Grup Socialista, l'altra del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, defensaré conjuntament la 34 i la 36.

Aquestes dues esmenes fan referència a la secció segona «participació i Consell General de Serveis Socials». L'esmena número 34 ve a donar contingut, precisament amb aquest enunciat : «participació». Es crea —com molt bé diu l'article— el Consell General de Serveis Socials, amb una colla de funcions que han desenvolupar.

Nosaltres, en la nostra esmena, incloem en el punt a) «la participació en l'elaboració dels Plans d'Actuació Social previstos a l'article 8», és a dir, quan es parla de les funcions de la Generalitat.

Nosaltres creiem que la participació té contingut mitjançant la participació amb la decisió —valgui la redundància... *(remor de veus.)*

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, senyora Diputada. Perdoni'm que la interrompi per reclamar l'atenció de la Cambra a la seva exposició. Pot continuar.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President.

Deia que per a nosaltres la participació té contingut mitjançant la participació —valgui la redundància— amb la decisió, aquesta és una aspiració social que els demòcrates defensem i que hem de ser capaços amb els textos normatius de desenvolupar, malgrat les dificultats que això pugui comportar en un moment de poca pràctica política dintre de la participació de l'Administració.

Per això, incloíem en el punt a), únicament, la participació en l'elaboració dels Plans d'Actuació Social, i ho deixàvem aquí, aixecant una mica el llistó del contingut d'aquest article.

Nosaltres creiem que aquest concepte, aquesta inclusió que ens agradaria que ens acceptessin, pot donar amplitud i legitimitat al Consell de Serveis Socials, i no hi ha dubte també que pot generar més eficàcia per al desenvolupament dels Plans d'Actuació Social. Tots sabem que els Consells serveixen de poc, vull dir, creem molts consells en les lleis, però efectivament i a la pràctica no tenen gaire efectivitat; podríem potser dir que tenen poca efectivitat, perquè les qüestions que se'ls encomanen són qüestions que tenen poca influència o poca repercussió en la política que executa l'Executiu.

Avançar en la realització d'aquest projecte de serveis socials buscant un nivell una mica més elevat de la participació del Consell General de Serveis Socials creiem que fóra una bona mesura per millorar aquest text.

Un altre aspecte que incloem en aquesta esmena és que també el Consell de Serveis Socials «proposarà i elaborarà, si s'escau, els informes que siguin necessaris en qüestions relacionades amb el desenvolupament dels serveis socials, per tal de perfilar un model propi per a Catalunya.» Abans feia referència a una Ordre que crea el Consell Assessor de Serveis Socials d'Atenció Primària, i una de les funcions d'aquest Consell Assessor de Serveis Socials d'Atenció Primària és, precisament, treballar a partir de la recerca i de les experiències que en aquell moment hi ha, per avançar en la idea i en el plantejament d'un model propi per a Catalunya, entenent que aquest ha de ser l'eix on es basculin els serveis socials.

Creiem que està molt bé que hi hagi un Consell Assessor de Serveis Socials d'Atenció Primària, però aquí, el Consell que té legitimitat, en aquest cas, per fer un seguiment i una participació en la política és el Consell General de Serveis Socials, que s'estableix en aquest text legislatiu, en aquest text normatiu.

Respecte a l'esmena 55, nosaltres fem una aportació intentant fixar l'estructura general del Consell, i proposem una fórmula que pensem que és la menys dolenta i que pot ser beneficiosa perquè hi hagi una presència dels ens locals, que són —ho diem una vegada més— uns elements fonamentals i bàsics per al desenvolupament de la xarxa de serveis socials.

En aquesta esmena proposem que la representació estigui dividida en tres parts : una part, representació de l'Administració de la Generalitat; una part, de l'Administració dels ens locals, i una altra part, en representació de les entitats socials, tot buscant una participació equivalent al funcionament d'aquest Consell de Serveis Socials.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. Sí, per fer el torn en contra a la Il·lustre Diputada amb referència a les esmenes 34 i l'esmena 36 de la nova ordenació.

Quant a l'esmena 34, diríem que hi ha també tres apartats : els apartats de la lletra a), la lletra b) i la lletra c), i tot seguit passo a fer el comentari referent a cadascuna d'elles.

Pel seu caràcter de consell consultiu, participar en l'elaboració dels plans d'actuació social ens sembla que no és pas una de les tasques que té encomanades o, si més no, no estan recollides en l'esperit del text del Dictamen del Projecte de Llei i, per tant, ens sembla que no està en aquesta línia.

Considerem fins i tot més adient i més correcta la proposta del Projecte de Llei en el sentit d'admetre l'informe previ als plans d'actuació social. Ens sembla que sí que és important que s'admeti tot allò que és referent a l'informe previ als plans d'actuació social, però la participació donaria una certa..., desvirtuaria, si més no, l'esperit que ha mogut el Projecte de Llei.

Quant a l'apartat b), l'esperit i àdhuc la lletra queden recollits en l'apartat corresponent del Projecte i, per tant, ens sembla que tampoc hi aporta cap cosa nova.

Quant a l'apartat c), en bona part és recollit ja en el Projecte actual i en la resta, que diré, de l'apartat c). Ens sembla, doncs, que no és adient i, per tant, no la votarem a favor.

Quant a l'esmena 36, vostè sap perfectament, igual que jo, que ni la Llei de Navarra ni la Llei del País Basc, ni la Llei de la Comunitat Autònoma de Madrid que, fins avui, junt amb la nostra, espero, al capdavall d'aquesta tarda, seran les quatre úniques que existeixen en tot l'Estat espanyol, no estableixen percentatges. És possible que vostè hagi agafat una referència

quant al Consell de la Seguretat dels serveis socials. Bé, vostè sap perfectament que el Consell de l'ICASS —per entendre'ns i per dir-ho, d'una manera planera—, sí que està repartit en uns percentatges molt clars, però que aquesta no ha estat una decisió del Govern de la Generalitat. Això emana, justament, del Consell General de la Seguretat Social. Per tant, el que s'ha fet a Catalunya és reproduir allò que hi ha a la resta de l'Estat espanyol, quant als percentatges referents al Consell de la Seguretat Social. Aquest no és el cas; aquí tenim la sort de, amb aquest Projecte de Llei, avui poder regular què és el que ens sembla des d'aquí i no pas haver d'admetre el que ens ve, en el cas de la Seguretat Social, imposat des de l'Estat espanyol, i pensem no pas que no s'hagi de fer, no pas que no s'hagi de fer! El que pensem és que, en tot cas, s'ha de fer des de la normativa i no pas regular-ho des d'aquest mateix Projecte de Llei.

Per aquestes raons, senyor President, anunciem que les esmenes 34 i 36 les votarem en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Finalment hi ha per a aquest article una esmena, número 35, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, gràcies, senyor President. Evidentment, la nostra esmena no es planteja aquesta qüestió —possible i opinable com totes, d'altra banda— dels percentatges, però sí que en planteja una altra, que pretén aportar al text del Dictamen, en cas de ser aprovada, major vertebració de la representació social i, per tant, un major grau —creiem nosaltres, en aquest cas específic— de transparència i de democràcia en la mateixa composició del Consell de Serveis Socials.

Nosaltres proposem en la nostra esmena que siguin les organitzacions representatives dels usuaris i els representants electes de les organitzacions de professionals del treball social els qui accedeixin a aquest Consell dels Serveis Socials. És a dir, nosaltres volem vertebrar la participació de la societat civil en els òrgans de representació de l'Administració. Creiem que aquesta proposta, com està en el text del Dictamen, de parlar dels usuaris en general i abstracte, o dels treballadors socials, també en general i abstracte, encara que formalment pot semblar més universal o universalista, la proposta, en definitiva, perquè és molt més atomitzada la possible representació d'aquests col·lectius que moltes vegades no es coneixen entre ells, el que facilita és el clientelisme i la discrecionalitat des de la mateixa Administració.

És per això que nosaltres proposem com a esmena, sense entrar en el tema dels percentatges, que els usuaris hi arribin a través de les organitzacions representatives d'usuaris, que els professionals del treball social hi arribin també a través de les seves mateixes organitzacions de professionals del treball social, no d'una manera universal i atomitzada, perquè aquesta no és una elecció universal com són les eleccions democràtiques a l'ús de la democràcia representativa; aquest és un altre tipus d'univers, el que pot fer aquesta elecció : és un univers que no és convocat de manera ordenada i de manera igualitària i en un moment puntual perquè pugui expressar la seva opinió i, per tant, és on l'Administració, des de la seva posició de rectora del mateix Consell al qual es pot accedir, pot —«pot», no dic que ho hagi de fer— fer pesar més les seves preferències a l'hora de facilitar l'accés d'un o un altre usuari, d'un o un altre professional del treball social. És aquest, el sentit de la nostra esmena; és a dir, acceptem l'esperit de l'article, però creiem que caldria facilitar la vertebració per arribar a aquest Consell de Serveis Socials, i que aquesta vertebració, en el fons, facilitaria més la participació i, per tant, seria més democràtica, que no amb la fórmula que aquí es posa. Insisteixo, perquè no és una elecció puntual i universal feta per tots els possibles electors i elegibles en un mateix moment, com ho és una elecció a un òrgan representatiu, com pugui ser, per exemple, aquesta Cambra en què tots estem avui reunits.

Per altra banda, un altre aspecte de la nostra esmena, que també fa aflorar un dels continguts de diferència profunda amb el Projecte del Govern, és en la que nosaltres proposem suprimir, d'aquest Consell de Serveis Socials, les entitats privades sense motivació lucrativa. És a dir, nosaltres creiem que en aquest Consell de Serveis Socials no hi han de ser, aquestes entitats. Per a aquesta possible col·laboració amb l'Administració pública existeixen altres marcs en el conjunt de la Llei, existeixen altres figures, com són els consorcis, per exemple, però no creiem que, en un Consell com el que es configura en l'article que ara estem comentant, puguin estar en el mateix peu d'igualtat l'Administració pública, els ens locals, aquests representants dels usuaris o dels treballadors o professionals del treball social i les entitats privades, siguin o no lucratives. En aquest cas es feia menció de les no lucratives.

Creiem que es produeix aquí un desequilibri en el grau i en la representativitat dels membres d'aquest Consell de Serveis Socials que no afavorirà l'adequada representativitat del conjunt d'interessos en el si d'aquest mateix Consell, i per això proposem, en aquest aspecte de les entitats privades no lucratives, la seva supressió i, en canvi, sí la presència —a través de formes més vertebrades— dels usuaris, és a dir, a través d'organitzacions representatives d'usuaris, i dels professionals del treball social.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. També per fer un torn en contra de l'esmena 35 del PSU. L'esmena 35 del PSU, tal com ha explicat molt bé l'Honorable Diputat, té dues parts, una part de modificació i una part de supressió que, en certa mesura, jo en faig una lectura de contraposició. És a dir, en anar endavant la modificació, crec que no està en la mateixa línia que quan es proposa la supressió. En qualsevol cas, aquest és un dret que l'Honorable Diputat té per exercir i no el puc pas discutir, però sí que voldria entrar en el detall dels dos aspectes. Diu —per a coneixement dels membres de la Cambra— el text del Projecte : «Representants dels usuaris dels serveis, dels professionals dels serveis socials». Jo no veig tan diferent aquesta proposta que fem nosaltres de la que fa l'Honorable Diputat, i li ho dic sincerament. Li dic més: si jo no vegés, si el nostre Grup no vegéssim que, darrere d'aquesta esmena i de l'explicació que l'Honorable Diputat ha fet, pensés o ens estigués dient que, darrere d'aquestes organitzacions, d'aquesta figura d'«organitzacions representatives dels usuaris», etcètera, hi haguessin els sindicats, si no tingués aquesta por, li diria que sí, però és que no està clar. És a dir, miri si li sóc tremendament franc. Penso que, si la redacció fos més clarificadora, podria haver-se acceptat, perquè, en esperit, el que nosaltres proposem —és a dir, el que proposa el Projecte

de Llei— i el que proposa vostè en la seva esmena, de veritat que em sembla que és el mateix, si no fos que darrere podria haver-hi alguna interpretació que no sóc capaç de discernir i, per això, li sóc així de clar, dient-li : «escolti, si al darrere d'això hi ha els sindicats, nosaltres, en aquest cas, en aquest Consell, pensem que no hi han de ser». Així de clar. Però, davant el dubte, que no està prou clarificat —i li ho dic amb tota la sinceritat, Honorable senyor Espasa—; si això jo ho hagués entès prou clarament, no hauria tingut cap inconvenient d'acceptar-li la modificació. En canvi, allò que de cap manera li podria acceptar seria la supressió. Aquesta, tornem a estar en la línia de definició política i, és clar, no admetre que les entitats amb finançament públic, és a dir, les entitats d'iniciativa social no estiguin representades en el Consell, pot ser, jo li respecto una opinió de vostè i del seu Grup, però la meva i la del meu Grup seria fer —perquè seria inadmissible, des del nostre punt de vista— admetre que aquestes entitats no estiguessin representades en el Consell.

Per tant, li haig de dir que no a l'esmena, al conjunt de l'esmena, però he volgut fer palès —hi insisteixo, amb tota sinceritat— que si hi hagués hagut una major clarificació en la modificació, hi hauríem votat a favor.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Hem de votar ara, doncs, aquestes esmenes a l'article 13. La primera és la 34, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables al text d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 18 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Ara, l'esmena 35, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 18 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Anem ara al text del Dictamen, per al qual hem de fer present que hi ha una esmena tècnica que la senyora Secretària farà el favor de llegir.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Sí. És una esmena a l'article 13, al punt 1, que queda d'aquesta manera : «Es crea el Consell General de Serveis Socials com a òrgan de participació i de consulta, i s'adscriu al Departament de la Generalitat competent en la matèria. És constituït per representants del Govern de la Generalitat, de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials, de les entitats locals, de les entitats de serveis socials tutelades per la Generalitat, dels usuaris dels serveis, dels professionals del treball social i de les entitats d'iniciativa social degudament enregistrades, d'acord amb el que es determina per reglament.»

El Sr. PRESIDENT : Perdó, voldria fer l'advertiment que aquesta esmena hauria de ser signada, tinguin la bondat de fer arribar a la Mesa l'original signat.

Hi ha alguna observació a l'admissió d'aquesta esmena? *(Pausa.)* Suposo que no, eh? Bé, anem a votar, doncs, el text del Dictamen amb aquesta esmena tècnica.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen amb la rectificació indicada ha estat aprovat per 60 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'esmena 36, que constitueix un article bis (proposat), que ha estat ja defensat i debatut. Per tant, podem passar directament a la seva votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena número 36, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció. Això constituïa un nou article i, per tant, no hi ha text del Dictamen, i ja es pot passar a l'article 14, la primera esmena del qual és la número 37, del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust d'oferir la paraula a la senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President, des de l'escó mateix, defensaria la 37 i la 41, la 37 a l'article 14 i la 41 a l'article 15, perquè totes dues fan referència a la mateixa qüestió, que és el reconeixement de l'autonomia municipal.

Bé, volia dir que aquesta Diputada persisteix defensant el paper i la funció dels ajuntaments en el desenvolupament de la política de serveis socials, a pesar que sembla que no aconsegueix convèncer la majoria del Govern d'aquesta Cambra, però nosaltres creiem fermament que aquestes esmenes tenen el seu contingut i podrien, i poden afavorir el desenvolupament de la política de serveis socials en els territoris, en els ajuntaments.

L'esmena número 37, que fa referència al punt 1, de l'article 14, està fonamentada que també la Llei de Bases de Règim Local estableix en els seus articles 69 i 72 que els ens locals tenen potestat per establir les formes, mitjans i procediments per autoorganitzar-se respecte les formes d'informació i participació dels ciutadans en la vida local, a la vegada que han d'afavorir el desenvolupament de les associacions per a la defensa dels interessos generals o sectorials del veïnatge.

En conseqüència, la nostra esmena, que no és contradictòria evidentment amb el text de l'article, però sí ampliable al mateix text fa un reconeixement d'aquesta concepció de les competències de l'autonomia municipal, reconeguda per la Constitució, per organitzar les formes de participació en la vida participativa.

Respecte a l'article 15, pel que fa referència a la participació de centres, l'esmena 41 és una altra d'aquestes esmenes que va en aquesta direcció de reconeixement de les funcions dels ajuntaments en la gestió dels serveis.

En l'article 15 s'estableix que «en tots els serveis i establiments que rebin o sollicitin finançament públic han de funcionar mecanismes de participació democràtica». Nosaltres, evidentment, creiem que és necessari, reconegut el principi del sistema públic de serveis socials, a l'article 1 d'aquesta Llei, però creiem que la representació dels ens locals en qualitat de representants en la xarxa pública ha de tenir una millor coordinació entre aquests i l'Administració, i és en aquest sentit que la nostra esmena introdueix la participació democràtica dels ens locals i dels usuaris, que ja figura en el text.

Com deia abans, persistim en la idea que és una aspiració

dels ajuntaments col·laborar i vetllar pel desenvolupament dels serveis socials en el seu territori i, evidentment, és una obligació de la Generalitat el control de la gestió del diner públic.

Moltes gràcies.

(El M. H. Sr. President s'absenta del saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President, també des de l'escó estant, per fer el torn de rèplica a la Il·lustre Diputada, quant a les esmenes 37 i 41.

Però abans de fer la defensa, abans de fer la intervenció, m'agradaria també en un to —com ha estat també la meva anterior intervenció— de sinceritat voldria dir a la Il·lustre senyora Diputada que ella es persistent, com així ho reconeix, amb tot el que sigui poder descentralitzar i portar gestió cap als ajuntaments, i jo en aquest mateix to de sinceritat vull dir-li, Il·lustre senyora Diputada, que nosaltres hem fet, jo li diria molt més enllà, fins i tot, del que estàvem disposats quan vam començar a redactar el Projecte de Llei. Escolti'm, i aquesta és una diferència que no hem amagat, i aquest és un tema i aquesta és una filosofia que hem defensat, no ara, sinó des de sempre.

Per tant, la seva voluntat que els centres —i els serveis socials, en concret— vagin desconcentrats, vagin transferits, vagin cedits cap als ajuntaments, els hem reconegut en una transaccional que vostè m'ha recordat que ja discutiríem en el seu moment, però bé, doncs, el que duri encara el debat d'aquesta tarda ens continuarem trobant amb aquesta dificultat de la seva aspiració i de la nostra no acceptació del més enllà que nosaltres pensem que hem d'arribar.

Per tant, que quedi clar quin és el nostre posicionament.

Quant l'esmena 37, de fet, si vostè ho ha fet —i d'això n'estic absolutament segur—, s'ha llegit el text i es llegeix l'esmena, hi ha un tema en què vostè incideix de nou, i a més ho fa sovint, i és la referència a la Llei de Bases. La Llei de Bases li reconeixem en el preàmbul de la Llei, o li hem reconegut en els primers articles, i ens sembla que no és bo que a cada article hàgim d'estar fent referència o que a molts articles s'estigui fent referència constantment a la Llei de Bases. Dos, fins ara, i en sortiran més amb les esmenes que vostè ha presentat, Il·lustre senyora Diputada.

Em sembla, ens sembla que havent-ho fet al principi de la Llei ja és suficient, ja he dit també en una de les meves intervencions que no ens en volíem pas apartar.

En aquesta línia, doncs, anunciar que nosaltres, les dues esmenes, tant la 37 com la 41, les votarem en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Passem ja a l'esmena número 38, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : President, no cal defensar-la, perquè la modificació està ja recollida en el text del Dictamen. Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Passem, per tant, a l'esmena número 39, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. ESPASA : Sí, senyor President, molt breument i per contestar el que ha estat la intervenció anterior del senyor Codina a una esmena nostra, a l'esmena 35, perquè aquesta és del mateix tenor i del mateix estil que la 35. És a dir, nosaltres proposem i estem satisfets —encara que també ens dol, com diré després algunes de les expressions que ens ha vehiculitzat el senyor Codina, en nom del Grup de Convergència i Unió— que aquesta partipació en els consells, o bé el general, o ara estem en els consells locals, es faci de la manera més participativa possible i dèiem que per evitar l'atomització i el possible perill de discriminació o clientelisme des de l'Administració era millor que aquests usuaris o aquests... hi arribessin a través d'entitats representatives.

Se'ns ha dit que sí, que aquesta era la mateixa preocupació i el mateix esperit de Convergència i Unió, però que l'únic que els preocupava és si darrera els mot «entitats representatives» s'hi amagava, jo m'atreviria a dir, el dimoni dels sindicats, perquè, és clar, resulta que aquest no era l'esperit, ni és l'esperit de l'esmena, però, en tot cas, jo crec que fer aquesta delimitació, primer, sempre es podia fer —si es volia— a través del desplegament reglamentari i, en segon lloc, jo crec que és una prevenció absurda i discriminatòria; no era, amb la mateixa sinceritat amb què el Diputat senyor Codina ho ha dit, li puc dir que no era el nostre interès passar contraban sota unes paraules, eren les entitats representatives dels usuaris, que moltes d'elles ja existeixen, nosaltres tenim, jo tinc aquí, li podria ensenyar, probablement, no sé si el senyor Codina també les té, cartes d'entitats representatives que donen suport a esmenes nostres i del Grup Socialista en aquesta línia, de defensar que la presència dels usuaris es vehiculitzi no de manera atomitzada i individual, sinó a través d'entitats representatives i, per tant, no hi havia aquesta amagada intenció per part nostra : parlàvem d'entitats representatives del sector.

Si després resulta o resultés en el futur que també n'hi haguessin de sindicals, jo personalment no veuria per què s'haurien de discriminar aquestes, en tot cas, si el Govern ho volgués fer sempre tindria el recurs de la regulació reglamentària per fer-ho i no deixar que una preocupació o una sospita enterboleixi la transparència legislativa d'un text normatiu, com el que estem aprovant.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Sí, gràcies, senyor President. En la mateixa línia de l'Honorable senyor Espasa, parlant més de l'anterior intervenció que no pas en aquesta, jo també ho faré.

Vostè em diu que té, que ha tingut cartes de diferents entitats, amb el qual li demanaria jo, aquestes cartes les hem tingut suposo, és a dir, altres Grups. Escolti'm, aleshores, això no em lliga que en el segon punt vostès presentin la supressió, en la línia de la supressió, la representació d'aquestes mateixes entitats que li han enviat a vostè les cartes, en el Consell. No ho entenc. És a dir, quan vostè diu en la seva esmena anterior —i li'n faig referència perquè vostè m'hi ha portat, no perquè hi volgués anar— que vol suprimir la representació de les entitats en el consell i ara em diu que aquestes mateixes entitats li han escrit —perquè també ens ho han fet a nosaltres, i suposo que als altres Grups— demanant-li de ser-hi, doncs, escolti, això és el que he defensat jo en l'anterior esmena.

Quant a la qualificació del «dimoni dels sindicats», en tot cas és una precisió que ha fet vostè, jo me'n guardaré ben bé prou, de fer-la. El que he volgut és dir-li molt clar, i em sembla que he estat sincer, i a vegades ser sincer porta aquestes conseqüències, escolti, els sindicats ja estan representats en el consell de la Seguretat Social, aquest és un altre tema i nosaltres per aquí no ho podíem acceptar.

Com que aquesta és una esmena en la mateixa línia que l'anterior també em remeto a la mateixa actitud que hem tingut en l'anterior esmena, és a dir, de votar en contra a la proposada per l'Honorable doctor Espasa, és a dir, a l'esmena 39.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Ilustre senyor Diputat. Sotmetrem, per tant, ara a votació, primer, l'esmena número 37.

Els Diputats que estiguin a favor de l'esmena número 37, que es posin drets, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

L'esmena número 38 ha estat retirada. Passem, per tant, sotmetem a votació, l'esmena número 39.

Els Diputats que estiguin a favor de l'esmena número 39, que es posin drets, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Sotmetem a votació el text del Dictamen de l'article 14.

Els Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, de l'article 14, que es posin drets, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 14 ha estat aprovat per 56 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'article 15. La primera esmena a l'article 15 és l'esmena número 40, que presenta el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA : Sí, gràcies, senyor President. També des de l'escó, perquè aquesta és l'última de les tres esmenes nostres que fa referència al tema de la representació i penso que aquesta, i el debat que hem tingut amb el senyor Codina, permetrà acabar d'aclarir tots els extrems de les dues posicions diferenciades i contràries, o contradictòries, que hem estat mantenint tots dos.

En aquest cas, que estem parlant de la participació dels usuaris en centres de serveis socials —ja no és ni al Consell General, ni és als consells locals, sinó que ja és al centre. Nosaltres ja no parlem de les entitats representatives, senyor Codina, entenem que els usuaris seran els del centre, els que hi han de participar. Aquesta és una precisió important perquè entengui el sentit general de la nostra proposta en parlar d'entitats representatives.

I, segon aspecte, quan vostè volia contradir les nostres posicions a partir de pretendre trobar-hi contradiccions o de ridiculitzar-les, crec que s'estava equivocant, perquè és perfectament possible defensar el que defensàvem en la primera esmena, és a dir, entitats representatives d'usuaris i, a la vegada, demanar la supressió de les entitats privades no lucratives, perquè aquí vostè fa una reducció, que crec que no l'hauria de fer o, en tot cas, no sempre es pot fer. Poden haver-hi entitats privades no lucratives que siguin també representatives —per tant, entraríem per la via de la modificació—, però poden haver-hi entitats privades que no siguin representatives, simplement entitats privades no lucratives i per això les trèiem.

Senyor Codina, no és el mateix, no totes les entitats privades no lucratives tenen el caràcter de representatives. Les que ho tinguin, en la nostra esmena tenien una via d'accés, les que no ho tinguin era les que treiem. Per tant, no mistifiqui ni tergiversi les nostres argumentacions fent veure que ens contradiem, en absolut ens contradiem : mantenim una diferència entre el que és una entitat privada no lucrativa i el que són entitats representatives, encara que després puguin també tenir la forma d'entitats privades no lucratives i exercir gestions, però tenen el caràcter representatiu i és això el que els donava peu a la presència en el Consell General.

Tornant a l'esmena número 40, faig referència a aquest aspecte que ha desaparegut la via dels ens representatius perquè estem en un centre local i, proposem nosaltres afegir la presència de representants dels ens locals, dels municipis i, en el cas de les grans ciutats entenent l'esperit de l'esmena, que serien els representants dels districtes o els que l'ens local creiés més adient d'enviar-hi.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President, també de l'escó estant; miri, Honorable senyor Espasa, li ben asseguro que el meu ànim no ha estat, en absolut, ridiculitzar cap de les seves actituds. Sóc molt respectuós i això està molt lluny de la meva manera de ser. Que hagi intentat constatar el que, des de la meva perspectiva i la interpretació he fet, pugui haver estat un desacord, diríem, en dos posicionaments, crec que vostè això m'ho ha de respectar, però li ben asseguro que no ha estat el meu ànim ridiculitzar cap de les seves actituds.

Referint-me concretament ja a l'esmena, jo entenc, nosaltres entenem que la presència, concretament, dels ajuntaments o ...—bàsicament ha de ser dels ajuntaments—, en aquests àmbits de serveis, la seva intervenció està suficientment garantida en altres consells d'àmbit superior. Això em sembla que vostè ha d'estar d'acord amb mi que aquesta garantia en altres àmbits superiors hi és i, en canvi, vostè ha fet un afegitó en la seva intervenció, o en l'última part de la seva intervenció, si m'ho permet, em sembla que està una mica, allò, agafant el fil de les converses que vàrem tenir en les reunions de Comissió, quan jo li deia : «bé, i en ciutats tipus Barcelona, hi hauran prous representats municipals per poder estar en aquests centres, en aquestes representacions?» i vostè ja em va dir aleshores que «bé, en una ciutat com Barcelona és possible que els representants puguin ser els mateixos representants per districte». Possiblement. No és el nostre esperit —i menys en aquest moment— entrar en discussió si això seria possible o no seria possible, sinó que, en definitiva, em remeto al fet que en altres àmbits ja hi estan representants i, en aquest, entenem ...—segurament perquè està en perfecta línia amb allò que vostè ha començat la seva intervenció dient : «aquesta és l'última esmena que permetrà en el si de la Cambra

debatre dos posicionaments diferents en la interpretació dels serveis socials» —; segurament és així, ben segur que és així i, per aquesta raó, nosaltres votarem en contra aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Ilustre senyor Diputat. L'esmena 41 ja ha estat defensada, per tant, sotmetrem a votació, en primer lloc, l'esmena número 40.

Diputats que estiguin a favor que estiguin a favor de l'esmena número 40, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

L'esmena 41, la sotmetem a votació.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Passem al text del Dictamen de l'article 15.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen de l'article 15, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 15 ha estat aprovat per 56 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'article número 16. La primera esmena és l'esmena 42, presentada pel Grup parlamentari Socialista al Parlament de Catalunya. Tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Barenys.

La Sra. BARENYS *(de l'escó estant)* : Sí, gràcies senyor President. Defenso conjuntament la 42 i la 53, que era una esmena addicional. Crec que, en honor a la veritat, hem de dir que aquest article, tal com en aquest moment està transcrit en el text de la Llei, ha millorat moltíssim, la funció del voluntariat podem dir que ha quedat totalment dignificada, a partir de les esmenes acceptades. Aquí sí que podríem dir, senyor Codina, que l'acceptació d'aquestes esmenes, possiblement, va anar més enllà de les seves previsions i va millorar el text, de la qual cosa ens congratulem.

Respecte a l'esmena que en aquest moment presentem al punt 3, fa referència l'aplicació de la Llei d'objecció de consciència, en el que es refereix a la dispensació de serveis socials per a aquelles persones que resultin obligades d'objectar, tenint en compte que aquesta és matèria reservada a l'Estat i que concertarà acords amb les administracions públiques.

Aquesta esmena que proposem va orientada a substituir el que la Generalitat procurarà orientar, perquè la Generalitat garanteixi la prestació del servei i la formació més adequada dels possibles objectors per al desenvolupament dels serveis que es puguin derivar del desenvolupament de la Llei de Serveis Socials.

Creiem que aquesta és una esmena acceptable i com a conseqüència de les converses mantingudes anteriorment i, posant-nos d'acord amb una transacció, que hem parlat abans, retirem la 42 i la 53, en benefici de l'esmena que recull, íntegrament, la nostra esmena número 42 i l'esperit de l'addicional número 53.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Ilustre senyora Diputada. L'Ilustre senyor Diputat té la bondat de...

El Sr. CODINA *(de l'escó estant)* : Sí, si m'ho permet, senyor President, com que l'esmena 43 del PSU està en aquesta mateixa línia, si...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord, demanarem al representant del PSU si vol defensar la seva esmena. No la vol defensar, per tant, està a la mateixa línia. Si té la bondat d'apropar aquesta transaccional, si us plau? *(L'Ilustre senyor Espasa indica que queda retirada.)*

Queda retirada conseqüentment també l'esmena número 43. *(L'I. Sr. Codina i Castillo lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional presentada.)*

Pot llegir-la, Secretària, si us plau?

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Transaccional sobre les esmenes números 42 i 53 del Grup Socialista al Parlament de Catalunya, i número 43 del Grup parlamentari del PSUC. Es refereix a l'article 16 punt 3 : «D'acord amb els convenis que s'estableixen amb els organismes competents, el Govern de la Generalitat : a) garantirà a aquelles persones que en resultin obligades, la realització de la prestació civil substitutòria respecte al compliment del servei militar vers els serveis socials, així com els que s'incorporin al servei civil per a l'atenció de fins d'interès general, de conformitat amb el que disposen els números 2 i 3 de l'article 30 de la Constitució espanyola, la Llei 48/84, Reguladora de l'Objecció de Consciència, i les disposicions que es dictin per al seu desenvolupament; b) garantirà també la formació més adequada per al desenvolupament de les esmentades prestacions».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Ilustre senyora Diputada, hi ha algun inconvenient? Havent quedat, per tant, retirades la 43, la 53 i la 43, sotmetríem a votació aquesta esmena transaccional, no havent-hi cap més esmena corresponent a aquest article.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena transaccional, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Sotmetem, tot seguit, a aprovació de la Cambra, si procedeix, el text de l'article 16 en els punts primer i segon.

Diputats que estiguin a favor del text de l'articulat en els punts primer i segon, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, el text de l'articulat, de l'article 16, els punts primer i segon, han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ja a l'article 17, l'esmena corresponent a l'article 17, el número 44, del Grup Socialista. Tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President, des de l'escó mateix. Aquesta esmena, la número 44, en l'apartat del finançament pressupostari, estava inspirada —i el Grup de Convergència ho sap— en un primer avantprojecte de serveis socials de la Generalitat, en què es feia constar la designació o la dedicació del 6% dels Pressupostos generals a la política de serveis socials. Aquest va ser el punt de partida pel qual nos-

altres vam veure que, possiblement, fóra convenient que en una Llei d'aquest tipus, que estableix una colla d'obligacions i de programes a desenvolupar, s'assegurés, com a mínim, la dedicació pressupostària per poder-ho portar a cap i en coherència amb els principis que, en la mateixa Llei, hem aprovat en aquesta Cambra.

De totes maneres, jo voldria fer una referència a dues intervencions del Diputat senyor Codina, no contestant-me a mi, sinó contestant el Diputat senyor Espasa, quan parlava d'incloure en els principis, també, la responsabilitat d'assegurar el finançament dels serveis socials. El senyor Codina deia : «com podríen estar els serveis socials a Catalunya si ens haguessin estat traspassats d'una altra manera..., i, en fi, com podríem haver avançat —li deia vostè al qui havia estat exconseller— com, si haguessin vingut les competències i les partides pressupostàries en millors condicions, en quin moment, ara, podríem estar del desenvolupament dels serveis socials?»; i jo crec, senyor Codina, que nosaltres també ens hem de preguntar com estarien ara els serveis socials si, després de sis anys de tenir competències, nosaltres els haguéssim regulat, haguéssim establert prioritats, haguéssim donat contingut, amb allò que tantes vegades s'ha defensat en aquesta Cambra pel President de la Generalitat, precisament, dient que la política de benestar social és un eix important del Govern de la Generalitat.

Per tot el debat pressupostari que hem vingut fent anteriorment els diferents anys, nosaltres podem dir que la dedicació pressupostària ha estat molt minsa; ja sé que vostè em dirà que la culpa la té Madrid i que no li han vingut els diners de Madrid, però jo també li diré ara, i li he dit moltes vegades en els debats pressupostaris, que vostès tenen uns diners de lliure disposició i unes prioritats, les quals vostès poden atendre en funció d'unes orientacions polítiques o d'unes altres orientacions polítiques. Per tant, jo haig de manifestar, des d'aquí, que la política de serveis socials ha estat mancada d'una voluntat política de dedicació econòmica a aquesta.

De totes maneres, també vull dir, senyors i senyores Diputats, que aquesta esmena nostra, després de reflexionar sobre la seva conveniència, la seva possibilitat que pugui ser aprovada per la majoria de la Cambra, creiem que tindria millor lloc a la Llei de Pressupostos; per tant, en el moment reglamentari que aquí, en el Parlament, discutim aquesta llei, nosaltres plantejarem les esmenes necessàries per fer realitat aquesta filosofia que plantejàvem a l'article 17, del finançament pressupostari, per tant, senyor President, retirem l'esmena.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Per tant, passem a la votació del text del Dictamen de l'article 17.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen de l'article 17, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, el text del Dictamen de l'article 17 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ja a la votació de l'article 18, ja que no hi ha cap esmena.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen de l'article 18, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, el text del Dictamen de l'article 18 ha estat aprovat també per unanimitat dels presents.

Passem ja a l'article 19; l'esmena 45 del Grup Socialista. Per a defensar-la té la paraula la Il·lustre Diputada, senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Sí, senyor President, continuo des de l'escó mateix, si vostè m'ho permet. Aquesta esmena, l'esmena 45, de l'article 19, planteja la col·laboració amb l'Administració local. Amb aquesta esmena nosaltres creiem que és important que els ajuntaments que acordin l'aportació d'un terreny per a la construcció d'un equipament puguin, per aquest sol fet, participar en la gestió del servei; i persistim en la idea que abans manifestava, en defensar unes altres esmenes, referents a la participació dels ajuntaments en la política de serveis socials : creiem que es tracta de potenciar i estimular la col·laboració entre les dues Administracions, l'Administració local i l'Administració de la Generalitat, a tots els nivells, tant pel que fa referència als deures, que és el deure que pot tenir un ajuntament en un moment determinat de cedir un terreny, com en els drets, que fóra el de participar en la gestió d'aquell servei o equipament que es construeixi al lloc esmentat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre Diputada. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President, també des de l'escó estant per replicar a la Il·lustre Diputada, però amb anterioritat, si m'ho permet el senyor President, fer notar que a l'article 19 continua apareixent el mot «directes» quan diu : «en el cas de serveis que són objecte d'aquesta Llei de titularitat i gestió directes de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials» va ser una esmena que va prosperar en Comissió, és a dir, l'Informe de Ponència recomanava a la Comissió aquesta esmena, va estar assumida per la Comissió i torna a sortir de nou en el text. Jo pregaria que, en tot cas, es fes la indagació adient, però que quedi clar que pel procés anterior parlamentari «directes» ja no hauria de sortir en aquest text.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : O sigui, no hauria de sortir el mot «directes».

El Sr. CODINA I CASTILLO : Exactament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Quant a l'esmena, els arguments que ha utilitzat la senyora Barenys, jo, per replicar-li, li voldria posar per la via de l'exemple, que de vegades és el que és més fàcil i més entenedor.

La Il·lustre senyora Diputada coneix perfectament que, per exemple, en el cas de la construcció d'escoles, els ajuntaments tenen l'obligació d'aportar el solar a l'hora de fer la construcció i no hi ha pas una participació en la gestió dels centres d'ensenyament, hi són en el manteniment del centre : en la neteja, en la llum, en l'aigua. L'Il·lustre Diputat i Alcalde de Lleida em sembla que feia aquest tipus d'insinuació, hi són quant al manteniment, però no hi són quant a la gestió. En aquest sentit crec que és una prova prou palesa que, pel fet que els ajuntaments facin aportacions —en aquest cas d'aparells, altres vegades de locals—, això no ha de pressuposar la participació

d'aquests ens en aquests centres. Per tant, no els la podem admetre i votarem en contra de l'esmena número 45.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetem, per tant, a votació l'esmena número 45.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

El text del Dictamen —tenint en compte l'observació feta pel senyor Diputat, que s'ha constatat que és certa, i, per tant, sense el mot «directes».

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem ja a l'article 19 bis, que sotmetem a votació, de manera que no hi ha cap esmena.

Diputats que estiguin a favor d'aquest article, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquest article 19 bis ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 20 hi ha dues esmenes, la primera d'elles la 46, del Grup Socialista, que tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, per anunciar que retirem, en benefici d'una transaccional, l'esmena 46 i la 48.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Té la bondat d'apropar la transaccional, si us plau? *(L'I. Sr. Codina i Castillo lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional presentada.)* Bé, llegirem aquesta transaccional que transacciona les esmenes 46, 48 i 47 del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

El Sr. SECRETARI QUART : «Article 20. Contribució dels usuaris en el manteniment dels serveis. El règim de preus dels serveis públics i privats s'ha d'establir per reglament. En els públics i en els privats que reben fiançament públic les contraprestacions econòmiques globals dels usuaris no podran ser superiors a la diferència entre la subvenció i el cost real del servei, el qual serà fixat objectivament per la Generalitat.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies. Hi ha cap inconvenient en la seva tramitació? Per tant, tota manera que entén aquesta Presidència que ha estat retirada la 46 i també la 47 corresponents a aquest article, sotmetrem a votació la transaccional que s'acaba de llegir.

Vots a favor d'aquesta transaccional, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, aquesta transaccional ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Sotmetem a la consideració dels senyors Diputats el text del Dictamen de l'article 20.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 20 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Sotmetem, tot seguit, a votació el text del Dictamen de l'article 21, tota manera que l'esmena 48 ha estat transaccionada.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 21, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, el text del Dictamen de l'article 21 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem ja a l'article 22. La primera esmena és l'esmena 49, que presenta el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar aquesta esmena tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, des de l'escó estant. Suposo que els Il·lustres senyors Diputats hauran llegit l'article 21 que parla d'infraccions, la gravetat de les infraccions. Hi ha dos apartats, el primer i el segon. En el segon hi ha una tipificació que va des d'obrir i tancar un establiment per incompliments de normatives sobre registres d'entitats, per incompliments de normatives que regulen entitats, per encobrir ànims de lucre. És a dir, són infraccions certament importants. Aleshores ens sorpren molt que l'article 22, quan es parla del règim sancionador, concretament en el punt 1, apartat a) es parla que la multa per una quantia equivalent a l'import del salari mínim interprofessional corresponent a un període de temps comprès entre un dia i un any. Jo voldria saber si qui ha escrit això sap quin és el salari interprofessional d'un dia i d'un any, que és 365 vegades més, o si té alguna idea del règim sancionador. I amb aquesta esperança que se'm doni resposta a això, esperaré els resultats d'una votació que, segurament, continuarà essent adversa.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. Bé, quant a l'esmena 49 i la proposta que ens fa el Grup d'Esquerra Republicana, que sigui només fins a un any, jo les notícies que tinc és que el salari interprofessional d'un mes, més o menys és al voltant, més o menys està previst per a l'any 86 sobre 40.000 pessetes. A nosaltres ens sembla que posar una fita per sota, és a dir, que com a mínim sigui un mes, en una llei que el seu esperit és un esperit, entre d'altres, revilitador, ens sembla que és un xic fort. Per tant, no votaríem a favor d'aquesta esmena, però el fet és que estic una mica indecís de fer el comentari, però vull fer-lo amb permís del senyor President.

El Diputat d'Esquerra Republicana, el senyor Alay, repetides vegades en la seva intervenció —i també en aquesta— acaba de dir que les seves esmenes segurament no seran votades a favor. Jo haig de dir a la Cambra que avui és el primer dia que tenim oportunitat de veure'ns amb el senyor Alay, que suposo que per les seves múltiples ocupacions no va poder as-

sistir als debats de ponència o a l'Informe de ponència, les quatre o cinc reunions que vam tenir; en la Comissió no hi va poder assistir i va assistir el molt Ilustre i respectat senyor Vila, per la qual cosa ens vam decidir a reservar totes les esmenes per al Ple, per defensar-les en el Ple. És possible que si haguéssim tingut oportunitat de parlar-ne, d'algunes d'aquestes esmenes, se n'hauria pogut parlar.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Ilustre senyor Diputat. Passem ja a l'esmena número 50, del Grup parlamentari Socialista. Per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, nosaltres retirem la 50 i la 51.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies. Per tant, sotmetem a la consideració dels senyors Diputats, en primer lloc, l'esmena número 49, d'Esquerra Republicana.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 77 en contra i cap abstenció.

Sotmetem ja a votació el text del Dictamen, amb el benentès... *(L'I. Sr. Codina i Castillo s'aixeca per parlar.)*

El Sr. CODINA I CASTILLO : Sí, si em permet, senyor President, hi ha una esmena tècnica a l'apartat d), que s'hauria d'incorporar.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Faci el favor de signar-la i lliurar-la a aquesta Presidència. *(L'I. Sr. Codina i Castillo lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional presentada.)* Aquesta esmena que acaba d'arribar a aquesta Presidència correspon al punt d) del primer punt de l'article 22, en relació amb l'apartat d) diu : «Tancament temporal, total o parcial del servei o l'establiment». Per tant, amb aquesta esmena tècnica sotmetríem a la consideració dels senyors Diputats el text del Dictamen de l'article 22, incorporant aquesta esmena tècnica.

Diputats que hi estiguin a favor?

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 22 amb l'esmena tècnica corresponent ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Sotmetem tot seguit a la votació dels senyors Diputats l'article 23, juntament amb la Disposició transitòria corresponent.

Diputats que estiguin a favor de l'article 23 i la Disposició transitòria, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, l'article 23 i la Disposició transitòria han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Bé, l'esmena 52, no sé si el Grup Socialista considera que ha decaigut o considera que és una addició. Per tant, m'agradaria que la Ilustre Diputada aclarís si considera que ha decaigut o que és una addició i, per tant, si fos una addició, sotmetríem a posar-la a la consideració dels senyors Diputats.

El Sr. CLOTAS : Senyor President, el Grup considera que aquesta esmena ha estat defensada però no votada, per tant...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Evident, evident, per tant es podria considerar decaiguda o bé com una addició. Si és com una addició, la sotmetem a votació tot seguit.

El Sr. CLOTAS : No, no, seria com a addició, per tant demanaríem que se'n fes votació.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per tant, com que ha estat defensada, l'esmena 52 la posem a consideració dels senyors Diputats.

Els senyors Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta esmena número 52 ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Sotmetrem tot seguit a la consideració dels senyors Diputats les Disposicions addicionals segona i tercera.

Diputats que estiguin a favor... *(La I. Sra. Barenys demana per parlar.)*

La Sra. BARENYS : Senyor... A la segona hem fet una transacció, per tant, aquesta sí que està decaiguda.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Evidentment. Per tant, sotmetem, tot seguit, la Disposició tercera. Corresponia... És la tercera, que serà la segona, evidentment perquè ha estat transaccionada. Que correspon a la transaccional de l'esmena 42, juntament amb la 53...

La Sra. BARENYS : Exactament, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : ... per aclarir-ho de cara al senyor lletrat. Per tant, sotmetem aquesta tercera, que és la segona, a la consideració dels senyors Diputats, el text del Dictamen de la Disposició tercera, ja que la segona... No, no, és veritat, no ha decaigut, però hi ha una equivocació. L'esmena, però no el text. És veritat. Sotmetem a la consideració dels senyors Diputats la segona, com havia anunciat al començament, i la tercera del text del Dictamen. El que ha decaigut és l'esmena 53.

Per tant, vots a favor de la Disposició segona i tercera, tal com està en el text del Dictamen.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, la Disposició segona i tercera han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Passem ja a l'esmena 54, del Grup Socialista. Per defensar-la tinc l'honor de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Sí, senyor President, si em permet, des de l'escó. Aquesta esmena tenia per objectiu el que hem anat dient durant tot aquest debat a la Llei de Serveis Socials, que és que els ajuntaments poguessin gestionar aquells serveis propis que la Generalitat els transferís per a una millor racionalitat de la tasca i per a un millor desenvolupament de la política de serveis socials, per poder-se desenrotllar prop d'on es qüestionen i on es plantegen les necessitats de la vida quotidiana. Respecte a aquesta esmena, hem arribat a un acord de transacció, per tant, jo la retiro en benefici d'aquesta.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Ilustre senyora Diputada. Si vol tenir l'amabilitat de lliurar a aquesta Presidència la transacció. Tingui l'amabilitat de llegir, si us plau, la transaccional.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA : Nova Disposició Addi-

cional «El Govern de la Generalitat podrà transferir als ens locals i mancomunitats de serveis la gestió d'aquells centres i serveis ubicats en els respectius termes municipals, en les condicions que es determinin reglamentàriament.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Hi ha cap inconvenient? No havent-hi cap inconvenient, sotmetem a votació aquesta transaccional.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta transaccional, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ja a les disposicions finals, la primera que té una esmena, l'esmena 55, que presenta el Grup Socialista.

Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President; defensaré conjuntament la 55, la 56 i la 57, que són les tres esmenes addicionals, finals, perdó. Bé, per què plantegem aquestes esmenes? Nosaltres creiem que s'ha d'arribar a una millor concreció quant als terminis referents al desenvolupament de la Llei. En primer lloc, una de les nostres esmenes, la 55, es refereix al Pla d'Actuació Social. Si mal no recordo, i possiblement l'Honorable Conseller pugui fer memòria, el setembre del 84, fa més d'un any, un any i escaig, en una interpel·lació presentada per aquesta Diputada al senyor Conseller, sobre els plans d'actuació social, ell es comprometia que el Pla d'Actuació Social veuria la llum a finals del 1985. És aquest el motiu pel qual nosaltres plantegem aquesta addició número 55, creient —lògicament hauria de ser així— que aquest Pla d'Actuació Social estigui pràcticament llest i acabat. Si això no fos així, nosaltres ho lamentaríem moltíssim perquè ja fa més d'un any i mig que coneixem el mapa de serveis socials, fa molt de temps que s'està parlant d'aquesta necessitat de planejament i de programació de la política de serveis socials i crec que forma part de la responsabilitat pública d'un Govern que, en el moment que es presenta la Llei, quan ja s'ha fet tanta tasca prèvia a través del coneixement de quines són les necessitats i els problemes de Catalunya, no hi hagi ja els mínims elaborats, és a dir, el Pla d'Actuació Social per endegar i desenvolupar la política que es perfila en aquest Projecte de Llei de Serveis Socials.

Respecte a les altres esmenes, una d'elles fa referència a l'ordenació dels serveis socials, al registre i l'acreditament dels centres. També hauríem de dir que un Decret del 1981 establia ja al Consell Executiu la creació d'aquest registre de centres i serveis com a condició per acollir-se a les decisions que s'establissin a partir d'aquell any. A nosaltres, ens estranyaria que, tal com estem ara, al 1985, aquest registre de centres i serveis no estigués ja en condicions i es coneguessin suficientment els recursos i el funcionament de Catalunya de la iniciativa privada i també de la pública per poder regular i ordenar la política de serveis socials.

És per aquest motiu que nosaltres també presentàvem aquesta Disposició final pensant i creient que era fàcil que això pogués ser així. Creiem que no concretar i «donar massa llargues» en el desenvolupament d'aquesta Llei, tal com s'estableix a la Disposició final, dient que en el termini de dos anys a partir de l'aprovació, és d'alguna manera continuar defraudant per al desenvolupament d'aquesta política que tants sectors de la societat, que tantes institucions de tot tipus estan esperant i que tants ajuntaments estan precisant per poder, precisament, ordenar, canalitzar, planificar conjuntament i donar una empenta política i administrativa al desenvolupament de la política de serveis socials.

Respecte a l'esmena 57, que fa referència al desplegament de la Llei i que inclouria el desenvolupament dels altres reglaments necessaris per poder fer i portar a efecte aquesta Llei, diem el mateix. Crec que és important que s'accelerin els terminis. Sabem que s'han de fer una quantitat de reglaments força nombrosos, però també creiem que un Govern de la Generalitat, quan vol, té el suport necessari, el suport logístic necessari per poder donar una empenta al desenvolupament d'aquesta normativa i, al final, que aquesta Llei pugui veure la llum en el seu conjunt, en el termini màxim de mig any.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. També per fer un torn en contra en el que fa referència a les tres esmenes que, a la vegada, esmenen o pretenen esmenar les Disposicions finals primera, segona i tercera. Si em permet, però, voldria comunicar a la Presidència de la Mesa que respecte a la Disposició final segona hi ha una esmena tècnica que, en el supòsit d'admetre-la, decauria i, per tant, no hi hauria text a la Disposició final segona. Quant a les altres dues Disposicions finals, tant la primera com la tercera, jo he de dir a la Il·lustre senyora Diputada —i s'ha comentat també en altres ocasions en Comissió i en l'elaboració del Dictamen de Ponència—, que tots i cadascun dels comentaris de les observacions que hem fet, ens han fet, en aquest cas, els serveis jurídics de la Direcció General de Serveis Socials i del mateix Departament, estan en la línia que els terminis que vostè s'està proposant que són : dos mesos, tres mesos, sis mesos, a tot estirar, en cadascuna d'aquestes esmenes, no hi ha temps material de desplegar, al voltant de vint-i-sis o vint-i-vuit decrets que, previsiblement, comportaran el desenvolupament d'aquesta Llei. Per tant, no li podem admetre, no pas perquè ens sembli que no fóra bo que estiguessin disposats en el mínim temps possible, sinó perquè —hi insisteixo— les consultes tècniques que ens han fet ens han demostrat que és impossible poder ajustar el desplegament : decrets, etcètera i ordres que fan falta per desplegar aquesta Llei, en els terminis que la seva Diputada exposa i demana, en definitiva, amb aquestes esmenes. No voldria, per això, passar per alt el fet que, fins i tot aquest matí, li hem estat proposant, li he estat personalment proposant, a la Il·lustre senyora Diputada, la possibilitat de fer una transaccional, en la qual inclouríem la Disposició final primera, concretament, el fet que el Pla d'Actuació Social estigués elaborat en aquest mateix període de temps.

Aquesta transaccional, la Il·lustre senyora Diputada ha entès que no ho podia acceptar. Jo això ho respecto, però ho vull lligar amb l'afirmació que vostè fa quan diu que el Molt Honorable Conseller de Sanitat li havia comunicat que el Pla d'actuació estava ja en funcionament. Jo penso que aquí hi pot haver hagut un error, com hi ha estat també en la seva anterior intervenció, quan finalment ha retirat l'esmena que feia refe-

rència al finançament del 6% d'aportació del Govern de la Generalitat, en el sentit que vostè deia que, en un projecte de llei anterior, el Govern havia previst que hi hagués aquest 6%.

Jo li vull aclarir que no era un projecte i, si vostè fa memòria, ni avantprojecte, era un esborrany, i vostè això ho coneix, perquè, a més, va ser d'una forma sorprenent que un esborrany —que era un document de treball— va aparèixer per cinquanta llocs diferents, però en fi, en aquell paper, en aquell document el que deia, quan feia referència al 6% es feia —hi insisteixo— amb un document de treball, no amb un projecte, no amb un avantprojecte. I és possible que aquest mateix error l'hagi repetit ara quan diu i afirma que el Conseller, que l'Honorable Conseller de Sanitat, se li havia compromès dient que el Pla d'actuació social estava ja en funcionament i jo el que sé és que estava en funcionament una part, del Pla d'Acció Social, però no tot. En definitiva, doncs, seguint els passos que ens proposa la Ilustre senyora Diputada, absolutament minsos per poder desenvolupar tota la normativa que requereix aquesta Llei, per aquestes raons no ho podem admetre i votem en contra de les esmenes 55, 56 i 57 i recordant l'esmena tècnica que, en el cas de properar, fa que la Disposició final segona quedi sense efecte.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Ilustre senyor Diputat. Per tant, posem a votació dels senyors Diputats l'esmena 55, corresponent a la Disposició final primera.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor...

Perdó, algun Diputat s'absté?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Posem a la consideració dels senyors Diputats el text del Dictamen de la Disposició final primera.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta Disposició al text del Dictamen, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

La Disposició final primera ha estat aprovada per 52 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.

Posem a la consideració dels senyors Diputats l'esmena 56, corresponent a la Disposició final segona.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Hi ha una esmena tècnica que diu «de supressió de tot el text de la Disposició». Hi ha cap inconvenient en la seva tramitació? Per tant, si s'accepta aquesta esmena tècnica queda suprimit i, per tant, no se sotmet a votació la Disposició segona corresponent a aquesta esmena tècnica.

Passaríem ja a sotmetre a votació l'esmena 57, que és d'una addició d'una nova Disposició final.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena 57 ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena número 58 corresponent al preàmbul de la Llei, esmena que presenta el Grup Socialista. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a la Ilustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Sí, senyor President. Senyores i senyors Diputats, per defensar totes les esmenes que fan referència al preàmbul, a l'exposició de motius, és a dir, la 58, la 59, la 61, la 62, la 64, la 65, la 66 i també la 63. Si em permet, senyor Codina, abans d'entrar en la defensa d'aquestes esmenes socialistes i fent referència al que vostè deia abans que no era un avant-projecte de llei, sinó que era un esborrany, té raó, era un esborrany, no era un avant-projecte de llei, m'he explicat malament. Ara, realment és positiu que un projecte del Govern el puguin conèixer determinats Grups i persones per poder opinar en la seva elaboració, ara, és perillós que se n'hagin distribuït, allò, cinquanta o cent, em sembla que, en fi, no tindria lloc, penso que s'hauria d'anar amb més cura quan s'està elaborant un projecte. De tota manera, reconec que m'he expressat malament i era un esborrany.

Pel que fa referència a les esmenes que presentem a l'exposició de motius, nosaltres hem plantejat un conjunt d'esmenes a aquest Projecte, que fan referència a la introducció d'aquesta quan intenta fer una descripció de les causes que condueixen a la desagregació social.

És evident que nosaltres no podem coincidir amb vostès, amb el Grup de CiU, que els costums, el dinamisme de la societat i les estructures són l'eix de la marginació i, diu exactament, «de la desatenció selectiva envers determinats col·lectius». Les necessitats dels ciutadans, realment, estan generades per les profundes desigualtats que encara avui dia el sistema econòmic genera en el si de la nostra societat, i no pel dinamisme de la societat o únicament per les estructures o pels costums, sinó que va més enllà, i té una lectura profundament política i econòmica.

En canvi, estem d'acord amb una altra part de la filosofia, quan vol inspirar l'exposició de motius, que diu que la «Llei assenta les bases per substituir el vell sistema de beneficència», o bé que «la Llei es caracteritza per la seva concepció global integral», o quan planteja... *(Accidentalment, a l'I. Sr. Vice-president Primer li cau una copa d'aigua al costat de la tribuna d'oradors.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Disculpi la senyora Diputada, hi ha hagut un accident inesperat. Gràcies i continuï. *(Remor de veus.)*

La Sra. BARENYS : Perdonat. *(Rialles.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau.

La Sra. BARENYS : Bé, dèiem que estem d'acord amb una altra part de la filosofia, quan vol inspirar l'exposició de motius, que diu que la «Llei assenta les bases per superar el vell sistema de beneficència», o bé que la «Llei es caracteritza per una concepció global i integral», o quan planteja que l'objecte és principalment els aspectes substantius que configuren la prestació dels serveis socials, com són el dret del ciutadà, etcètera.

De tota manera, nosaltres considerem que aquesta exposició de motius és com un sermó —i perdonin l'expressió— en terra

deserta, que no té lloc com a preàmbul d'aquesta Llei. Em sembla que ha estat excessivament llarga i detallista; es podrien concretar molt més als quatre aspectes generals que són l'eix que configura la Llei de Serveis Socials, i que ens sembla que el plantejament que vol descriure no és el que correspon al text de la Llei, que en alguns aspectes s'ha millorat i que hem aprovat en aquest Parlament aquesta tarda.

Per tant, en fi, dono per defensades les nostres esmenes amb la idea que el text del Projecte no correspon al que nosaltres voldríem que fos una introducció.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Si m'ho permet, senyor President, des de l'escó, per economia de temps. Per dir que celebro que, amb bona part d'aquest preàmbul, la senyora Diputada hi estigui d'acord i que li agradi la forma o, si més no, la filosofia que inspira aquesta redacció. És lògic que hi hagi una part amb què no estigui tant d'acord; això ha estat la discussió i el debat de tot el conjunt de la Llei d'aquesta tarda. Per tant, les esmenes que ens proposa a la introducció de la Llei la Il·lustre senyora Diputada, jo crec que estan fora del context del conjunt d'aquesta introducció i, per tant, se'ns fa difícil poder-les acceptar. Malgrat això, anuncio des d'ara aquelles esmenes que no podrem votar a favor, però també aquelles que els admetrem i que, per tant, els les votaríem a favor.

Votarem en contra de la 58, la 59, la 61; la 62 la votarem a favor, la 63 la votarem a favor, i la 64 i 65 les votarem en contra, la 66 també els la votarem a favor.

Em sembla que amb aquesta intervenció i amb l'explicitació de quina és la voluntat de vot del nostre Grup, cloem gairebé ja aquesta Llei, tal com l'hem començat. És a dir, la discussió d'aquesta Llei ha tingut com a principi una transaccional a l'article primer, i acabem amb el preàmbul, admetent una sèrie d'esmenes que ens sembla que, certament, aquestes poden millorar el text del Projecte.

Continuant en la línia que he anunciat, senyor President, actuarem, votarem a favor o en contra de les diverses esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Queda l'esmena número 60, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

(L'H. Sr. Espasa s'aixeca per parlar.)

El Sr. ESPASA : Senyor President, des de l'escó mateix, per evitar... *(Rialles.)* Només per anunciar que donem per defensada l'esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per tant, sotmetrem a la votació dels Il·lustres senyors Diputats les esmenes corresponents.

En primer lloc votaríem, per tant, l'esmena 58, la 59 —la 60 està retirada—, la 61, la 64 i la 65...

(L'H. Sr. Espasa s'aixeca per parlar.)

El Sr. ESPASA *(de l'escó estant)* : No la retirem, la donem per defensada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ah, per defensada! Així, també... Per tant, 58, 59, 60, 61, 64 i 65.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquest grup d'esmenes ha estat rebutjat per 19 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Tot seguit, ara posem a consideració dels senyors Diputats les esmenes 62, 63 i 66.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Aquestes esmenes han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Sotmetem tot seguit a l'aprovació dels senyors Diputats el text del preàmbul, el títol i els títols amb les incorporacions de les esmenes que han estat aprovades anteriorment.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El preàmbul, el títol i els títols de la Llei han estat aprovats per 61 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Per tant, realitzada la votació corresponent a la Llei, passem a l'explicació de vot.

Els Grups que desitgin fer ús del dret d'explicació de vot... *(Pausa.)* Cap Grup desitja fer ús d'explicació de vot. Per tant... *(L'I. Sr. Codina i Castillo demana per parlar.)* Senyor Codina? El senyor Codina té la paraula en representació del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Silenci, si us plau.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. Intentaré ser breu, i tinc la impressió que, com el Diputat més novell d'aquesta legislatura quant a la intervenció en la Llei, he «picat», en el sentit que suposo que després sortiran els altres representants dels Grups, però, bé, en qualsevol cas em semblava que aquesta era una acció que s'havia de fer per respecte a la Llei i per respecte al col·lectiu que això representa i, per tot plegat, doncs, sí que vull fer aquesta explicació de vot.

Voldria començar fent l'explicació de vot, que intentaré... *(Per un error mecànic, s'encén en la tribuna d'oradors el llum que anuncia que el temps de la intervenció s'ha exhaurit.)* Escolta! *(Rialles.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Disculpi, Il·lustre senyor Diputat. Silenci, si us plau. Pot continuar. *(Rialles.)*

El Sr. CODINA I CASTILLO : Volia ser molt breu, senyor President. *(Rialles.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Bé, voldria fer un petit recordatori del que han estat les esmenes..., és a dir, neix o s'entra en el Projecte de Serveis Socials, s'hi presenten cent setze esmenes, de les quals n'hi ha vint de Convergència i Unió, cinquanta-vuit del Grup Socialista, vint del PSU de Catalunya i divuit d'Esquerra Republicana.

En el procés de Comissió s'admeten les de Convergència, disset del Grup Socialista, nou del PSU i quatre d'Esquerra Republicana. Una mitjana del 43%, aproximadament. Queden pendents per al Ple quaranta-una dels socialistes, onze del PSU, catorze d'Esquerra Republicana. I, finalment, avui, i després d'aquest debat, se n'admeten nou del Grup Socialista i dues del PSU.

A mi em sembla que aquesta és una forma clara i evident de quin ha estat el tarannà de la Ponència, els debats en Comissió

i finalment en el Ple, d'intentar que una Llei a la qual es presenten, com els he dit, cent setze esmenes, siguem capaços entre tots, i amb un treball conjunt i d'equip —i, evidentment, aquest resultat ha comportat una millora del text, això no es pot pas escapar a ningú, ni a nosaltres mateixos; aquest serà l'argument que, segurament, els Grups de l'oposició utilitzaran per dir : «Gràcies al fet que s'han admès aquestes esmenes, s'ha millorat el text». Evident. Si no haguessin millorat el text, no els les hauríem admeses. Però a nosaltres —i jo, com a representant del Grup de Convergència i Unió en aquest cas—, ens fa estar satisfets de la tasca que s'ha portat a cap a nivell de Ponència, hi insisteixo, de Comissió, i avui mateix en el Ple.

Aquesta ha estat una llei, com he començat a dir en una de les meves primeres intervencions, que els grans dos nus diferencials entre el que en podríem dir el sector de societat que pot representar, per una banda, el PSU i, per una altra, el Grup Socialista i el sector que pot representar el Grup de Convergència i Unió, han quedat ben diferenciats, sobretot en dos aspectes : un, jo diria, des del nostre punt de vista, l'excés de voluntat dels Grups socialista i comunista, que els ajuntaments tinguessin un protagonisme —que ells pensen que és el que han de tenir—, i que, per al nostre pensament, s'ha arribat molt enllà, s'ha arribat al màxim, s'ha arribat gairebé més enllà d'allò que nosaltres pensem que haurien de tenir els ajuntaments.

I, per altra banda, l'altre nu important ha estat tot el tema referit —ha sortit moltes vegades d'una manera explícita, i altres vegades d'una manera implícita— a quin és el concepte de serveis socials. S'ha d'abonar, no s'ha d'abonar la iniciativa privada, la iniciativa social, en definitiva? S'ha d'anar per uns serveis socials molt més protegits, dirigits pel mateix Estat, ja sigui Estat, ja sigui Generalitat o ja sigui ajuntament? I aquests jo crec que han estat els dos arguments-marc que ens han portat a la discussió del conjunt de tota aquesta Llei.

Les esmenes que feien una referència tècnica, les esmenes que hi havia possibilitat de millorar el Dictamen han estat admeses; les que no hem pogut admetre ha estat quan hi havia una confrontació de, podríem dir, filosofia política o ideológica.

És evident que el Grup parlamentari de Convergència i Unió hem donat el màxim suport al Projecte del Govern, perquè crèiem que era el que realment havíem de fer : estar d'acord amb la nostra línia. No per això hem deixat d'escoltar i d'atendre aquelles esmenes que ens ha semblat que, realment, com deia abans, el podien millorar, i, en el cas concret de l'esmena transaccionada, la número 55, en el sentit que deixàvem la porta oberta perquè la Generalitat pugui fer el traspàs als ajuntaments d'aquells centres i d'aquells serveis socials en conjunt que es puguin negociar i que puguin arribar a passar a ser gestionats i titulats pels mateixos ajuntaments, hem deixat la porta oberta a aquesta esmena, i pensem que això ha estat bo i pot haver fet contents els Grups de l'oposició.

Pensem, per altra banda, que aquesta és una llei que donarà satisfacció a la majoria del poble de Catalunya. Nosaltres hem presentat un projecte de llei, ara ja en aquests moments llei, que està en perfecta línia amb el que va ser el programa electoral de Convergència i Unió, programa electoral que va donar uns resultats determinats. Aquesta Llei s'ajusta a aquell programa i, per tant, estem segurs, no només que haurem donat satisfacció a la majoria del poble de Catalunya, sinó encara més, perquè, com deia i reconeixia abans, hem anat més enllà, fins i tot, del nostre programa.

Hi ha un tema que, d'alguna manera, no ha sortit molt explícitament, però que hauria pogut sortir en el moment en què la Ilustre Diputada senyora Barenys ha retirat l'esmena que feia referència al 6%. Aquest és un tema, el tema financer, al qual jo em podria referir àmpliament; ella el coneix igual que jo i em fa pensar, també, que part de la seva justificació en la retirada de l'esmena pot haver vingut per no recordar una sèrie de fets, des del punt de vista econòmic, que han anat succeint des de l'any 80 fins a l'any 85, perquè no se'ns digui que estem fent victimisme i que sempre ens referim a Madrid... No ho faré, però que quedi en l'ambient de la Cambra que, realment, aquest és un tema que existeix, que hi és, i que segur que tots els senyors i les senyores Diputats coneixen.

Jo no voldria estendre'm gens més, se m'ha encès ja l'avisador perquè ja haig d'acabar. També em sembla que l'hora és prou avançada perquè la intervenció s'acabi així, però no voldria fer-ho sense deixar de reconèixer públicament el gran esforç que hi ha hagut, no ja dels polítics, com he dit abans, en Ponència, en Comissió, etcètera, i en el Ple, sinó d'unes persones, d'uns tècnics, concretament del Director General de Serveis Socials, senyor Nualart, el senyor Vayreda, el senyor Vila i els seus col·laboradors, del senyor Ollé, del senyor Marino Villa, que han fet possible treure un projecte de llei —avui llei— que, recollint les aspiracions i les indicacions polítiques que havien d'acollir, han fet una tasca realment important.

Amb aquest agraïment, vull acabar la meva intervenció.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Ilustre senyor Diputat. Per a l'explicació de vot té la paraula el representant del Grup Socialista, la Ilustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, per a l'explicació de vot, crec que el primer que he de dir és que acabem d'aprovar una Llei que és important i que és necessària per a Catalunya, i és important i és necessària perquè a Catalunya hi ha una llarga tradició en la política de serveis socials que es va iniciar —com molts de vostès saben— l'any 1932, amb la Generalitat republicana i que a pesar dels temps, va anar continuant i configurant la normativa que ara, recollint i veient les experiències passades, acabem d'aprovar.

El Grup Socialista ha de reconèixer, per una part, la voluntat del Grup del Govern de recollir algunes de les seves esmenes importants, com ha estat el reconeixement del sistema de serveis socials com a responsabilitat pública. Creiem que aquest és un dels elements que s'han incorporat a la Llei importants, que configuren una funció i una responsabilitat de Govern en el desenvolupament de la política de serveis socials que pot ser beneficiosa.

També el Grup Socialista ha de dir que el millorament dels articles i dels conceptes referits al voluntariat ha estat una aportació que millora el text, la concreció en els principis de la Llei sobre els aspectes de coordinació, l'ampliació de les àrees d'actuació social, sobre la família —tema de què no hem parlat,

perquè ja estava aquesta esmena admesa a Comissió—, la inclusió de la disposició addicional sobre la transferència dels serveis propis als municipis.... Penso que tot això ha estat fruit d'un treball conjunt, d'un intercanvi d'opinions i, segurament, com deia molt bé el senyor Codina, d'una acceptació d'esmenes que han anat més enllà de les seves previsions, del seu pensament inicial en el plantejament de la política de serveis socials, de la qual ens congratulem el Grup Socialista d'haver pogut, en aquest sentit, influir el Grup del Govern perquè aquesta Llei quedi amb una mica més de cara i ulls que com estava presentada inicialment.

Parlant d'estadístiques, el senyor Codina fa referència a les esmenes, al conjunt d'esmenes acceptades. Nosaltres podríem dir que aquest Projecte és un 50% nostre. Dic això perquè vàrem fer ja en la primera legislatura una presentació d'un Projecte de Llei de serveis socials, que no va ser acceptat en aquell moment per la majoria del Govern, en un segon moment vam presentar una esmena a la totalitat al Projecte, que també havia presentat el Govern i que va decaure, perquè es va acabar la primera legislatura, però que tot aquest conjunt d'esmenes i d'aportacions del partit Socialista d'alguna manera han anat a configurar el que en podríem dir l'espina dorsal, l'estructura del que en aquest moment acabem d'aprovar sobre la Llei de Serveis Socials.

De tota manera, nosaltres considerem que el Grup del Govern podia anar una mica més enllà sense temences, com ho han fet altres comunitats autònomes, les lleis de les quals es van aprovar —i ho torno a repetir, potser per quarta vegada, faig referència a la Llei de Bases de Règim Local— abans que aquest text de Bases estigués aprovat per les Corts de l'Estat central.

No voldríem, com a conseqüència, que aquest text, precisament per aquestes petites mancances i importants mancances, a la vegada, en dos o tres anys ens quedés una mica petit, com un vestit de la primera comunió, i el meu Grup, des de l'oposició i amb una actuació responsable, procurarà que això no sigui.

El fet que ens diferencia fonamentalment de les posicions del Govern, doncs, és el que fa referència, per un cantó, a la menció constant de les ajudes individuals en la Llei. Nosaltres hem dit des del començament que era una llei de serveis socials, que no era una llei de prestacions i ens hauria agradat que s'hagués pogut acceptar la supressió de totes aquestes referències, perquè deixaven un text amb un concepte molt més modern del que en aquest moment tenim, però evidentment en el que no ens hem pogut posar d'acord —i era ja de preveure que no arribaríem al mateix— era en el concepte de l'autonomia municipal, en el sentit que les competències que tenen els ajuntaments, que li confereix aquesta llei que hem anomenat tantes vegades de manera clara i definida, no fossin explícitament reconegudes. Aquí hi ha una diferència fonamental.

Nosaltres creiem que amb l'aprovació d'aquesta Llei teníem l'oportunitat d'ordenar d'una manera millor les funcions de l'Administració, en el sentit d'aquell principi clàssic i fonamental : el que pugui fer l'Administració local que no ho faci l'Administració territorial; el que pugui fer l'Administració territorial més ampla que no ho faci la comunitat autònoma. Era aquesta també la filosofia que nosaltres defensàvem quan dèiem que els ajuntaments havien de tenir aquestes competències clares i explícites per desenvolupar la política i la xarxa de serveis socials d'atenció primària.

És evident que el paper de la Generalitat ha de ser aquest paper de coordinació de la xarxa de serveis, però creiem que podíem anar més enllà. I jo estic totalment en desacord quan el senyor Codina ha dit en una de les seves intervencions que no es pot evitar que hi hagi més d'una xarxa de serveis. Evidentment que es pot evitar que hi hagi més d'una xarxa de serveis, sobretot si són públics! Per què no? Per què no es pot evitar? Realment, el que cal és buscar fórmules de funcionalitat i de racionalitat administrativa, perquè vostè sap tan bé com jo que si només tenim una xarxa dedicada a l'atenció primària tindrà molt més profit, molt més rendiment i les necessitats socials podran estar més ben canalitzades, perquè tindran un ens, una funció, un ens administratiu que les canalitzarà.

Potser, ja per acabar, perquè crec que el temps se m'esgota, dir que discrepo de la seva opinió del que creu que és la nostra opinió sobre el finançament i pel qual nosaltres hem retirat l'esmena. No era aquesta la qüestió. Vostè sap que nosaltres estem en una actitud crítica davant del Govern de la Generalitat per tot el que suposa el finançament de la política de serveis socials, i així ho hem anat manifestant a través dels debats pressupostaris, en diferents intervencions de mocions i d'interpel·lacions en el si d'aquesta Cambra.

Per tant, i finalment, dir que en un moment de crisi econòmica la política de serveis socials és una eina important per superar o ajudar a superar desigualtats socials; millorar aspectes de la qualitat de vida és fonamental i una política social i una política de serveis socials poden ajudar en això directament, sobretot si aquesta política té en compte tres condicionants : primer, el marc legislatiu pel qual la Llei es pot desenvolupar, és a dir, la Llei que acabem d'aprovar, que configura un model, la presentació de plans i la presentació de programes i, en conseqüència, la dotació pressupostària corresponent.

Si quan arribi el moment del debat pressupostari no hi ha pressupost econòmic per poder donar contingut a tota aquesta colla d'intencions que hem defensat i que hem aprovat en el debat d'aquest text legislatiu, realment a Catalunya no hi haurà Llei de Serveis Socials.

Finalment, agrair al conjunt d'entitats i d'associacions i col·legis professionals que han fet les seves aportacions per millorar aquest text professional, aportacions que han arribat al Grup Socialista i que, amb tot l'interès, hem intentat incloure i addicionar en els diferents articles, que nosaltres intentàvem millorar, i dir també davant de la Cambra que nosaltres, des de l'oposició, continuarem vetllant pel compliment de les obligacions concretes, continuarem vetllant i treballant perquè aquesta política de serveis socials es pugui desenvolupar a Catalunya en tota la seva amplitud i en totes les seves competències.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana té la paraula l'Il·lustre Diputat Albert Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, avui hem aprovat una Llei veritablement important, perquè emmarca una qüestió, com és l'assistència social, aprofitant les competències que l'Estatut d'Autonomia ens dóna en aquesta matèria.

Cal recordar que l'assistència social va estar durant molt de temps, segles, doncs, a mans, gairebé sempre benèfiques, que després s'hi va introduir ja unes accions voluntaristes, de tipus associatiu, moltes vegades dels mateixos familiars dels perjudicats, de tots aquells que requerien una assistència, i que va ser darrerament quan ja van fer les mateixes administracions públiques, les que van incidir d'una manera bastant predominant, més en uns països que en uns d'altres.

En el cas de Catalunya, naturalment, calia ara substituir ja aquella famosa Llei de Beneficiència, del 1849, i substituir i deixar arraconada aquella Llei del Fondo Nacional de Asistencia Social que, si no ho recordo malament, era de l'any 60.

Calia crear un marc legislatiu per poder ordenar els serveis socials, penso que la Generalitat ho podrà fer, i calia també la promoció dels serveis socials —d'això ja no n'estic tan segur que ho pugui fer, perquè dependrà molt de les dificultats pressupostàries.

I, ara, caldria, doncs, explicar quina ha estat l'aportació del nostre Grup, però el senyor Codina ja ha explicat el nombre d'esmenes que ha presentat cada Grup, ha estat tan amable d'evitar d'haver-ho de repetir. Només per resumir, doncs, quatre van ser aprovades i les catorze que han passat en el Ple de les nostres no han estat avui aprovades en aquest Ple.

Hem parlat de la conjugació de verbs, com el «desconcentrar», hem parlat de col·lectius i hem parlat del coneixement o desconeixement del règim sancionador. L'única cosa que jo, un Diputat d'aquesta Cambra, no puc consentir, ni tolerar —i em molesta profundament— és la magnànima insolència, la impertinència i el mal gust, quan un senyor Diputat es permet judicar si un ha d'assistir o no en una ponència, que a més a més ell sap les circumstàncies que hi van concórrer, i, a més a més, que faci al·lusió al fet que si jo hagués estat present a la comissió potser allà s'haurien pogut arreglar aquestes coses, en primer lloc, perquè és altament significatiu que si no es podien posar d'acord amb el senyor Marc-Aureli Vila és perquè aquell que no s'hi podia posar d'acord li era bastant difícil de distingir entre allò que té sentit i allò que no té sentit.

Una darrera afirmació que s'ha fet des d'aquesta tribuna és la que el Grup de Convergència i Unió ha votat tot allò que no estava en flagrant contradicció amb la filosofia d'aquest Projecte de Llei, que ara ja és Llei, i això, des d'aquesta Cambra, he de dir que és una flagrant mentida, perquè les esmenes que nosaltres hem presentat eren simples correccions gramaticals que no calia, ni tan sols, haver de transaccionar, perquè eren d'una lògica tan aclaparadora que em sorprèn que setanta-dos Diputats s'hagin pogut deixar arrossegar per aquest tipus d'actuació que, a més a més, diu ben poc a favor d'ells.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : El senyor Diputat demana la paraula per...

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, per demanar que es doni lectura a l'article 136 del Reglament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Llegeixi l'article 136, que es refereix a la cortesia del...

El Sr. SECRETARI SEGON : «Article 136. Durant les sessions del Ple o de les Comissions, els Diputats tenen l'obligació de respectar les regles d'ordre establertes per aquest Reglament, d'evitar tota mena de pertorbació o desordre, acusacions o recriminacions entre ells, expressions inconvenients al decòrum de la Cambra, interrupcions als oradors sense autorització del President i de fer ús de la paraula més temps de l'autoritzat, com també d'entrebancar deliberadament el curs dels debats o d'obstruir el treball parlamentari.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Secretari. Passem ara ja a l'explicació de vot, corresponent al Grup Popular, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto. *(Remor de veus.)*

Silenci, si us plau.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, en la intervenció de fa unes hores de l'Honorable Conseller de Sanitat i Seguretat Social en relació amb el Projecte de Llei de Serveis Socials, jo diria que ha servit com a introducció del posterior debat i discussió d'esmenes, requisit i principis obligatoris i indispensables en tot projecte de llei que presenta el Govern, però ha estat útil també perquè d'alguna manera és vinculant amb les inquietuds personals dels Diputats que van constituir la ponència, i crec que en les aspiracions comunes dels Grups que conformen esta Cambra, atès que aquesta Llei afecta sectors marginats de la societat catalana.

Conseqüentment, senyores i senyors Diputats, des de la meva autoritat —no sé si molta o poca, però, en qualsevol cas, la que se'm vulgui atribuir— permetin-me que expressi el reconeixement del Grup Popular per haver presentat esta Llei, que faig extensiu a la resta de Grups per les aportacions prestades en forma d'esmenes i que, indubtablement, han vingut a millorar esta Llei.

Nosaltres entenem que qualsevol projecte, amb notable contingut humà, mereix est tractament i mereix preferència legislativa a l'hora d'establir prioritats.

Un total de cent vint esmenes per a vint-i-dos articles i cinc Disposicions ha representat l'element de treball que ha fet possible esta Llei; el 44% d'estes esmenes ja va ser acceptat en Ponència i en Comissió i la resta, probablement, per un caràcter polític més marcat, s'ha discutit davant del Ple amb escasses possibilitats de posperar, tal com han pogut comprovar els Il·lustres membres de la Cambra en lo debat que ha precedit les explicacions de vot.

La Llei de Serveis Socials de la Comunitat Autònoma de Madrid i d'Euskadi, de la Comunitat Foral de Navarra i ara la de Catalunya tenen com a denominador comú los articles 39, 48, 49 i 50 de la Constitució espanyola, los 10 principis que constitueixen la Declaració universal dels drets dels xiquets i la carta social europea en los seus articles 13 i 14.

Nosaltres entenem que tampoc hagués estat de menys que s'haguessin tingut en compte los articles 15, 16 i 17 de la citada carta social europea, per quant lo seu contingut contempla, de manera expressa, la protecció social a la mare i al fill, la protecció social jurídica i la protecció professional a les persones, físicament i mentalment disminuïdes.

I, a pesar de les discrepàncies passades o pendents, esta Llei de Serveis Socials, per la seua naturalesa, acredita, des de la nostra òptica, la serietat de la classe política de Catalunya, sense cap diferència ideològica. I, en est sentit, m'ha semblat oportú apartar-me, en est moment, de la crítica, tot i comprenent la que hagin pogut fer els altres Grups, perquè, independentment de l'encert o no del seu articulat, l'important és que ja es disposa d'un marc jurídic i d'un punt de partida que deter-

mina, per llei, les obligacions de l'Administració davant de les justes aspiracions d'aquests sectors marginats i sense cap empar legal, fins a la data. I, com a corresponsable, també, prenc per a mi el compromís que aquesta Llei no sigui paper mullat i, en la seua conseqüència, estarem atents al rigorós compliment, que no ho dubtem, sabrà imposar el Consell Executiu en la seua aplicació. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per fer la corresponent explicació de vot té la paraula el representant del Grup Parlamentari del Partit Socilista Unificat de Catalunya, l'Honorable Diputat senyor Espasa.

El Sr. ESPASA : Gràcies, senyor President. En primer lloc, és —com han dit molts oradors que m'han precedit en l'ús de la paraula— una Llei important, és una Llei que, en bona part, i no diré només allò tan simple de : en el positiu i no en el negatiu—, però sí que en bona part és una llei que neix de textos alternatius presentats pel Grup Socialista i pel Grup comunista en aquesta Cambra en l'anterior legislatura, d'aquella simbiosi del text del Projecte del Govern de l'anterior legislatura, d'aquest, de les esmenes acceptades —tal com ha dit el senyor Codina— en surt un text que, en molts aspectes —com s'ha vist en les votacions— ha estat també votat favorablement per nosaltres mateixos, però en el qual hi hem tingut —i hi tenim encara— objeccions polítiques importants de fons —com s'ha assenyalat aquí repetidament.

Quines són aquestes objeccions? Bàsicament són tres. Per una banda nosatres haguéssim volgut que aquesta hagués estat una llei que hagués posat en la titularitat, les competències dels serveis socials, en la titularitat dels ens locals, municipis o els puguin sorgir de la futura divisió territorial de Catalunya; nosaltres haguéssim volgut que el sector privat, que té un paper molt important a jugar en el camp dels serveis socials, hagués estat ordenat, tutelat i coordinat des de la preeminència del sector públic, cosa que no vol dir, fins i tot numèricament i quantitativament en aquests moments i en aquest sector, des d'una major amplitud —estàvem parlant sempre en termes polítics, senyors de la majoria, senyors de Convergència i Unió—, el que sí que deiem, diem i sostenim —a més a més de fer la hipòtesi i de voler que el sector públic en aquest camp també sigui més gran que el privat— que ara que no ho és, ha de ser el que tingui la preeminència de la tutela, de la responsabilitat i, per tant, de la direcció política de tot el sector, i tal com està previst en la llei, es planteja aquí, sota la capa que s'ha d'afavorir tota iniciativa —cosa en què nosaltres també estem d'acord—, es planteja una, en la nostra opinió, cessió de responsabilitats des del Govern —des del sector públic— en el conjunt de la societat, cosa que nosaltres creiem que no és oportú i que ha de ser el Govern qui ha de marcar la línia d'actuació en aquest camp.

El tercer aspecte en què nosaltres també hem discrepat en profunditat i amb amplitud, ha estat la poca concreció que en la Llei té el mateix abast dels serveis socials, les distribucions competencials, però, sobretot, tot el projecte de planificació i d'acotació de responsabilitats en el desenvolupament de la mateixa Llei i, sobretot, en els seus aspectes de planificació. Nosaltres creiem que aquí hi ha unes formulacions —ja ho he dit en el seu moment— adequades, correctes tècnicament, però sense contingut o sense recolzament administratiu i polític en el text de la Llei perquè s'utilitzen fórmules ambigües, fórmules que no obliguen suficientment, que no normen suficientment la mateixa Administració per complir el que la Llei preveu, que deixa espais excessivament oberts i que, per tant, i aquest és potser el retret més important que li faríem a la Llei : que essent una Llei que, formalment i en molts aspectes, tècnicament essent un text absolutament modern i adequat, nosaltres creiem que és, en bona mesura, una mena d'aparellatge que es presenta davant l'opinió pública, però que darrere amaga la manca de voluntat política de tirar endavant, de millorar, d'aprofundir i de canviar el sector del serveis socials a casa nostra.

Nosaltres hem dit —i repetim ara, en aquesta explicació de vot— que hi ha massa aspectes de la Llei que queden poc clars; que queden poc delimitats, que es manté en un nivell de formulacions teòriques de propostes, de propòsits, de llista de bones intencions, però que s'autoobliga massa poc, en aquest cas, l'Executiu, a través del text legal, a complir allò que en molts extrems i en molts articles de la llei es proclama de forma tan emfàtica.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Substanciat aquest primer punt de l'ordre del dia, suspenem aquesta sessió, que reprendrem demà a les deu del matí.

(Són dos quarts de deu de la nit i sis minuts.)

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

Es recorda als subscriptors que el període de subscripció actual fineix el propvinent 31 de desembre i que per a continuar rebent les publicacions cal que la subscripció hagi estat renovada abans del pròxim període parlamentari, el 31 de gener de 1986.

Els preus de subscripció de les publicacions oficials del Parlament de Catalunya a partir del pròxim període són els següents :

— Subscripció al *Butlleti Oficial del Parlament de Catalunya*	4.200 Pessetes
— Subscripció al *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya*	4.200 Pessetes
— Subscripció conjunta al *Butlletí* i al *Diari*	8.000 Pessetes

Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.

4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom .....

carrer ..... núm. .....

telèfon ..... població .....

districte postal .....

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia .....de..... de.....

fins al 31 de desembre de 198 .....

Amb aquesta finalitat, i amb data ..... de..... de 198 ..... envia

per ..... núm. ..... la quantitat de ..... pessetes
(gir / talò al portador)

....., ... de .....de 198 .....

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA. Edició i subscripcions : Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 09003 Barcelona. Telèfon 300 62 63. Subscripció anual : 4.200 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* : 8.000 pessetes. Número solt 95 pessetes.
Imprès per Multitext, Diputació, 113-115, 08015 Barcelona. Dip. Leg. B-27.966-80